

DE STER

95E JAARGANG

NUMMER 5

DE KERK VAN JEZUS CHRISTUS VAN DE HEILIGEN DER LAATSTE DAGEN

MEI 1995

DE STER

MEI 1995

Op de omslag:

Zoals David Gibson (rechts) uit Brisbane (Australië) zijn slaghout vasthoudt, vastbesloten een cricketwedstrijd te winnen, houden de HLD-jongeren in Australië zich vast aan de 'ijzeren roede', vastbesloten het evangelie na te leven. Zie 'Die ontzagwekkende Australiërs', blz. 34. (Fotograaf: Richard M. Romney; foto achteromslag van boemerang: Jed Clark.)

ARTIKELEN

BOODSCHAP VAN HET EERSTE PRESIDIUM	
EEN TEMPELGERICHT VOLK PRESIDENT HOWARD W. HUNTER	2
ONZE KRACHT KAN ONZE ONDERGANG WORDEN	
OUDERLING DALLIN H. OAKS	10
DE TIJD VINDEN RONDA HINRICHSSEN	24
DE PLAAT VAN CAMERON RUTH COSBY	42

VOOR DE JONGEREN

DE VRAAG VAN MIJN BROERTJE KEN CHECKETTS	8
VRAAG EN ANTWOORD	
HOE KAN IK MIJN VASTEN ZINVOLLER MAKEN	26
VERBORGEN SCHATTEN TRUMAN G. MADSEN	30
DIE ONTZAGWEKKENDE AUSTRALIËRS	34
HET PRIESTERSCHAP EREN EDDIE GENE GONZALES JR.	46

RUBRIEKEN

INGEZONDEN BRIEVEN	1
HUISBEZOEKBOODSCHAP	
'MEER RUST IN MIJN LOT'	25

DE KINDERSTER

VRIENDSCHAP SLUITEN	
CLARE MAGEE UIT PORTADOWN, NOORD-IERLAND	
RICHARD M. ROMNEY	2
VAN VRIEND TOT VRIEND	
OUDERLING CARLOS H. AMADO	4
VERHAAL	
TE OUD OM TE DUIKEN HEATHER KLASSEN	6
PARTICIPATIEPERIODE	
IK GELOOF IN GEHOORZAAMHEID KAREN LOFGREEN	8
DE TARWE EN HET ONKRUID CORLISS CLAYTON	10
VEEL PLEZIER!	12
VERHAAL	
ANDREA KRIJGT ANTWOORD OP VRAGEN OVER HET GELOOF	
RUTH LILJENQUIST	13

DE STER

Mei 1995 95e jaargang Nummer 5

Officiële Nederlandsestalige uitgave van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen

Eerste Presidium:

Gordon B. Hinckley
Thomas S. Monson
James E. Faust

Raad der Twaalf:

Boyd K. Packer, L. Tom Perry, David B. Haight,
Neal A. Maxwell, Russell M. Nelson, Dallin H. Oaks,
M. Russell Ballard, Joseph B. Wirthlin, Richard G. Scott,
Robert D. Hales, Jeffrey R. Holland, Henry B. Eyring

Editor: Joe J. Christensen

Adviseurs: Spencer J. Condie, Loren C. Dunn

Directie afdeling leerplannen:

Hoofdredacteur: Ronald L. Knighton
Directie planning en redactie: Brian K. Kelly
Directeur grafische vormgeving: Allan R. Loyborg

Redactie:

Hoofdredacteur: Marvin K. Gardner
Adjunct-hoofdredacteur: R. Val Johnson
Redacteur: David Mitchell
Redacteur De Kinderster: DeAnne Walker
Rooster: Maryann Martindale
Assistent publicaties: Beth Dayley

Afdeling vormgeving:

Leidinggevend art-director: M. M. Kawasaki
Art-director: Scott D. Van Kampen
Vormgeving: Shari Cook

Vertaling en nieuwsredactie:

CPB: Vertaalbureau
Postbus 224, NL-3430 AE Nieuwegein
Telefoon: 03402-40260
Nieuwsredactie: A. H. Niessink

Abonnementenadministratie:

Administratrice: R. de Kock-Goudberg
Postbus 224, NL-3430 AE Nieuwegein
Telefoon: 03402-53804

Uitgever:

Kirche Jesu Christi der Heiligen der Letzten Tage
Industriestraße 21, D-61381 Friedrichsdorf

© 1995 by

The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints

Alle rechten voorbehouden

Gedrukt in Duitsland

De tijdschriften van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen verschijnen maandelijks in het Chinees, Deens, Duits, Engels, Fins, Frans, Italiaans, Japans, Koreaans, Nederlands, Noors, Portugees, Spaans, Spaans, Jorgaans en Zweeds; eens in de twee maanden in het Indonesisch, Tahitiaans en Russisch; eens per kwartaal in het Bulgaars, IJslands, Russisch, Tjechisch en Hongaars.

Informatie voor abonnees in de V.S.:

DE STER (ISBN 1044-3401) is published monthly by The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints, 50 East North Temple, Salt Lake City, Utah 84150. Second-class postage paid at Salt Lake City, Utah. Subscription price USD 10.00 a year. USD 1.00 per single copy. Thirty days notice required for change of address. When ordering a change, include address label from a recent issue; changes cannot be made unless both the old address and the new are included. Send USA and Canadian subscriptions and queries to Salt Lake Distribution Center, Church Magazines, P. O. Box 26368, Salt Lake City, Utah 84126-0368, USA. Subscription information telephone number 801-240-2947.

POSTMASTER: Send address changes to Salt Lake Distribution Center, Church Magazines, P. O. Box 26368, Salt Lake City, Utah 84126-0368, USA.

Abonnementprijs

Nederland: NLG 32,00 - België: BEF 590,00

Het jaarabonnement kan elk gewenst moment ingaan en wordt automatisch verlengd. U ontvangt een acceptatiekaart (België: stortings-/overschrijfsformulier).

Versijnt twaalf maal per jaar

95985 120

Dutch

INGEZONDEN BRIEVEN

BLIJVENDE POSITIEVE INVLOED

Als enige heilige der laatste dagen werk ik in een streekziekenhuis, maar ik ben heel gezegend dat ik door middel van de prachtige artikelen in de *Tambuli* (Engels) mijn collega's en de patiënten over het evangelie kan vertellen.

Als ik dat tijdschrift meeneem naar het ziekenhuis heb ik het gevoel dat ik bijdraag tot het zendingswerk. Voor de mensen daar is het een vertrouwd blad geworden en men reageert heel positief op de artikelen over waarheid, liefde en rechtschapenheid.

Voor mij is het een zegen als ik zie dat het tijdschrift zo'n blijvende positieve invloed heeft op mijn collega's.

Wilson R. Rafol

*Gemeente San Lorenzo Ilocos Norte
Batatac District (Filippijnen)*

IETS BIJZONDERS

Ik lees de *Tambuli* (Engels) graag. Iedere uitgave lees ik zorgvuldig door want ik geloof dat de artikelen die geschreven worden door het Eerste Presidium en de andere algemene autoriteiten geïnspireerd zijn.

De tranen schieten mij soms in de ogen als ik door een artikel toe in mijn hart geraakt word.

Bubuth Vizcarra

*Wijk 1 Santa Cruz
Ring Santa Cruz (Filippijnen)*

BIJLAGE VOOR DE KINDEREN

Ik heb een aantal jaren in het jeugdwerk gediend. In die tijd had ik in die roeping heel veel aan de bijlage voor de kinderen in de *Liahona* (Spaans). De artikelen waren ook

een steun voor mij bij het voorbereiden van lessen voor de gezinsavond en voor mijn vijf dochters, die allemaal op het jeugdwerk zaten.

Ik ben heel dankbaar voor de goede invloed die de *Liahona* heeft op het leven van mensen. Door dat tijdschrift kun je de evangelieboodschap begrijpen, de geboden gehoorzamen en geloof in de Heiland ontwikkelen.

Viviana Garay Angulo

*Wijk Talcahuano Centro
Ring Talcahuano (Chili)*

EEN BIJZONDER CADEAU

Toen ik mij in 1987 liet dopen kreeg ik een bijzonder cadeau: een exemplaar van *A Liahona* (Portugees). Ik besefte toen niet hoe kostbaar dat tijdschrift voor mij zou worden.

A Liahona is voor mij een geestelijk doopwiel. Ik word altijd emotioneel als ik de vele geestelijke ervaringen lees, die daarin beschreven worden.

Ik ben dankbaar dat ik zo'n gids in mijn leven heb. Ik zou willen dat iedereen er een abonnement op had: dan zouden ze bij het lezen ervan hetzelfde gevoel krijgen als wij.

Anna Cristina Bitencourt

*Wijk Gravatai
Ring Porto Alegre Noord (Brazilië)*

VAN DE UITGEVER

Wij hebben waardering voor onze lezers en we verzoeken u ons uw brieven, artikelen en verhalen toe te sturen. De taal vormt geen belemmering. Vermeld aub voluit uw naam, adres, wijk en ring (gemeente en district). Ons adres is: *International Magazines, 50 East North Temple Street, Salt Lake City, Utah 84150, USA.*

BIJ DE DOOD VAN PRESIDENT HUNTER

Vlak voor het ter perse gaan van deze uitgave is president Howard W. Hunter in zijn woning in Salt Lake City overleden. Ter ere van zijn leven en bediening zal er binnenkort een 'In memoriam' verschijnen.

De Boodschap van het Eerste Presidium in deze uitgave is nog van president Hunter. Zij verwoordt op prachtige wijze een van de thema's die president Hunter de kerk heeft gegeven in de negen maanden dat hij onze profeet is geweest.

台灣台北聖殿
耶穌基督
末世聖徒

Een tempelgericht volk

President Howard W. Hunter
(1907–1995)

Het evangelie dat door de heiligen der laatste dagen aan de wereld wordt verkondigd, is het evangelie van Jezus Christus, dat in deze bedeling weer op aarde hersteld is en tot verlossing van de hele mensheid dient. De Heer zelf heeft geopenbaard wat essentieel is voor het heil en de verhoging van zijn kinderen. Een van die essentiële zaken is dat er tempels gebouwd moeten worden om verordeningen in te verrichten die nergens anders gedaan kunnen worden.

Als dat wordt uitgelegd aan mensen wereldwijd die naar onze tempels komen kijken, is de meest gestelde vraag: wat voor verordeningen worden er in de tempel verricht?

In antwoord daarop leggen we vaak eerst de verordening uit die de doop voor de doden wordt genoemd. Wij merken daarbij op dat vele christenen geloven dat bij de dood onze status bij de Heer voor de hele eeuwigheid vast komt te staan, want heeft Christus niet tegen Nicodemus gezegd: 'Tenzij iemand geboren wordt uit water en geest, kan hij het Koninkrijk Gods niet binnengaan' (Johannes 3:5)?

Met de verordeningen van de tempel wordt het fundament van het eeuwige gezin gelegd. De kerk heeft de verantwoordelijkheid en de bevoegdheid om het gezin als fundament van de samenleving in stand te houden en te beschermen.

Toch weten we dat velen zonder de doop gestorven zijn; op grond van Christus' uitspraak aan Nicodemus zouden zij het koninkrijk van God niet binnen mogen gaan. Dan zou je de vraag kunnen stellen: is God rechtvaardig?

Het antwoord: natuurlijk is God rechtvaardig. De uitspraak van de Heiland aan Nicodemus impliceert duidelijk dat de doop verricht mag worden voor hen die zijn gestorven en niet zijn gedoopt. De hedendaagse profeten leren ons dat de doop een verordening is die alleen door de levenden op aarde kan worden verricht. Hoe kunnen dan de doden gedoopt worden als alleen de levenden de verordening kunnen verrichten? Dat was het thema van de zendbrief van de apostel Paulus aan de Korintiërs toen hij deze vraag stelde:

'Wat zullen anders zij doen, die zich voor de doden laten dopen? Indien er in het geheel geen doden opgewekt worden, waarom laten zij zich nog voor hen dopen?' (1 Korintiërs 15:29).

Het is zelfs zo dat als we de christelijke geschiedenis goed bestuderen, we tot de ontdekking komen dat de eerste christenen zich voor de doden lieten dopen. In die tijd werd er plaatsvervangend werk voor de doden gedaan, en dat gebeurt nu nog. Dus plaatsvervangend werk is niets nieuws of vreemds. We weten dat de Heiland zelf plaatsvervangend verzoening heeft gedaan voor de zonden van de hele mensheid. Vandaag de dag verrichten de levenden weer dopen voor mensen die zijn overleden, net als handoplegging ter verlening van de gave van de Heilige Geest voor diezelfde overledenen. Deze verordeningen voor de overledenen worden echter alleen in het huis des Heren voltrokken.

Ook de begiftiging is een verordening die in onze tempels wordt verricht. Deze bestaat uit twee delen: eerst een serie instructies, en dan beloften of verbonden die de ontvanger van de begiftiging sluit – beloften om goed te leven en aan de vereisten van het evangelie van Jezus Christus te voldoen. De begiftiging is een zeer zegenrijke verordening voor de heiligen – zowel de levende als de dode. Het is dus ook

een verordening die door de levenden ten behoeve van overledenen wordt verricht; zij wordt voltrokken voor hen voor wie de doop al gedaan is.

Ook het celestiale huwelijk is een tempelverordening waarbij de vrouw aan de man en de man aan de vrouw voor eeuwig wordt verzegeld. Natuurlijk weten we dat het burgerlijk huwelijk bij de dood eindigt; maar een eeuwig huwelijk dat in de tempel is gesloten, kan voor altijd voortduren. Kinderen die na een eeuwig huwelijk uit een man en vrouw voortkomen, zijn automatisch voor eeuwig aan de ouders verzegeld, en kinderen kunnen plaatsvervangend worden verzegeld aan ouders die zijn gestorven.

Met de verordeningen van de tempel wordt het fundament van het eeuwige gezin gelegd. De kerk heeft de verantwoordelijkheid – en de bevoegdheid – om het gezin als fundament van de samenleving in stand te houden en te beschermen.

Al deze priesterschapsverordeningen in de tempel zijn essentieel voor het heil en de verhoging van de kinderen van onze Vader in de hemel. Daarom is het heel bijzonder dat er in de afgelopen twintig jaar drie openbaringen over dit onderwerp aan de Leer en Verbonden zijn toegevoegd. Wij waren zeer verheugd toen in 1978 de openbaring over de verlening van het priesterschap aan alle mannen die dat waardig zijn, door het Eerste Presidium werd bekendgemaakt. En in de jaren '70 werden er nog eens twee afdelingen aan de Leer en Verbonden toegevoegd: de afdelingen 137 en 138. Het is opmerkelijk dat deze beide openbaringen specifiek over het verlossingswerk voor de doden gaan.

In afdeling 137 staat een visioen dat de profet Joseph Smith in de Kirtland-tempel heeft ontvangen. In dat visioen zag hij zijn broer Alvin, die al gestorven was, en zijn ouders. De stem van de Heer kwam tot hem en zei dat 'allen die sterven zonder kennis van dit evangelie, doch die het aangenomen zouden hebben, als zij langer op aarde hadden mogen blijven, (...) erfgenaam [zullen] zijn van het celestiale koninkrijk Gods' (Leer en Verbonden 137:7).

Een van de tempelverordeningen is het celestiale huwelijk, waarbij de vrouw aan de man en de man aan de vrouw voor de eeuwigheid wordt verzegeld. Het burgerlijk huwelijk eindigt bij de dood, maar een eeuwig huwelijk dat in de tempel wordt voltrokken, kan voor altijd voortduren.

Afdeling 138 bevat een goddelijke manifestatie aan president Joseph F. Smith, ook over het verlossingswerk voor de doden. President Smith was bij het lezen van de eerste zendbrief van Petrus in gepeins verzonken over het bezoek van de Heer aan de geestenwereld, vooral het vers waarin staat: 'Want daartoe is ook aan doden het evange-

lie gebracht, opdat zij wèl, naar de mens, wat het vlees aangaat, zouden geoordeeld worden, doch, naar God, wat de geest betreft, zouden leven' (1 Petrus 4:6).

Toen kreeg president Smith een visioen. Dat visioen staat in afdeling 138. President Smith zag 'dat de Heer zich niet persoonlijk onder de zondaars en de ongehoorzamen, die de waarheid hadden verworpen begaf om hen te onderwijzen.

'Doch zie, uit de rechtvaardigen stelde Hij zijn heerscharen samen en koos Hij boodschappers, die Hij met macht en gezag bekleedde en Hij gaf hun opdracht uit te gaan en het licht van het evangelie te brengen aan hen die zich in duisternis bevonden, ja, aan alle geesten der mensen; en zo werd het evangelie aan de doden gepredikt' (LV 138:29–30).

Ja, wij aan deze zijde van de sluier hebben een groot werk te doen. Want in het licht van alle bovengenoemde feiten over de tempelverordeningen zien we dat het bouwen van tempels een diepe betekenis voor onszelf en de hele mensheid heeft, en wordt onze verantwoordelijkheid duidelijk. We moeten in de tempel eerst de priesterschapsverordeningen ondergaan die

voor onze eigen verhoging noodzakelijk zijn; dan moeten we het benodigde werk doen voor hen die zelf niet de kans hebben gehad in dit leven het evangelie te aanvaarden. Het werk voor anderen gaat in twee fasen: eerst onderzoeken we onze familiegeschiedenis om vast te stellen wie onze voorouders zijn; dan verrichten we de tempelver-

ordeningen om hun dezelfde mogelijkheden te geven die de levenden hebben.

Maar er zijn veel leden van de kerk die maar beperkt naar de tempel kunnen. Ze doen wat in hun vermogen ligt. Ze doen onderzoek naar hun familiegeschiedenis en laten de tempelverordeningen door anderen doen. Aan de andere kant zijn er ook leden die tempelwerk verrichten maar hun eigen voorgeslacht niet uitzoeken. Hoewel ze een heilige dienst verrichten door anderen te helpen, ontzeggen zij zichzelf een zegening door niet naar hun voorouders te zoeken, zoals God bij monde van de hedendaagse profeten heeft geboden.

Een paar jaar geleden hoorde ik iets soortgelijks. Aan het einde van een vasten- en getuigenisdienst zei de bisschop: 'We hebben vandaag een geestelijke ervaring gehad door naar elkaars getuigenis te luisteren. Dat komt doordat we in de geest van vasten zijn gekomen, zoals de wet van de Heer voorschrijft. Maar laten we nooit vergeten dat de wet tweeledig is: vasten door niet te eten en te drinken, en dan het uitgespaarde aan het magazijn voor de bisschoppen overdragen ten behoeve van hen in minder gunstige omstandigheden.' Hij voegde daaraan toe: 'Ik hoop dat niemand vandaag met maar een halve zegening naar huis gaat.'

Ik heb ondervonden dat zij die hun familiegeschiedenis onderzoeken en dan in de tempel werken voor de mensen van wie zij de namen hebben gevonden, de vreugde van beide helften van de zegening zullen ervaren.

Daar komt bij dat de doden gespannen wachten op het moment dat de heiligen der laatste dagen hun namen vinden en dan naar de tempel gaan om namens hen te handelen, zodat zij uit hun gevangenis in de geestenwereld bevrijd mogen worden. Wij allen mogen vreugde scheppen in dit magnifieke liefdeswerk.

Wat is het geweldig dat wij het voorrecht hebben om voor onze eigen zegeningen naar de tempel te gaan. En als we dan voor onszelf zijn geweest, wat een geweldig voorrecht is het dan om het werk te doen voor hen die ons zijn voorgegaan. Dat aspect van tempelwerk is onzelfzuchtige

arbeid. Maar telkens wanneer wij tempelwerk voor anderen doen, wordt onze gave met zegen beantwoord. Daarom hoeft het geen verbazing te wekken dat de Heer wil dat zijn volk tempelgericht is. Ik herhaal wat ik al eerder heb gezegd: het behaagt de Heer als elk volwassen lid een tempelaanbeveling waardig is en ook bezit, ook al is de tempel te ver weg om er direct of geregeld heen te gaan. De dingen die we wel en niet moeten doen om een tempelaanbeveling waardig te zijn, zijn precies de dingen die ons als mens en gezin gelukkig maken.

Laten we in woord en daad een volk zijn dat de tempel bezoekt en liefheeft. Zo vaak als onze omstandigheden het toelaten – maar met beleid – moeten we ons naar de tempel spoeden. En dan gaan we niet alleen voor onze overleden voorouders, maar ook voor de zegen die onze toewijding in de tempel ons brengt, voor de heiligheid en veiligheid binnen die gewijde muren. Naarmate we de tempel vaker bezoeken, groeit er in ons een rijker en dieper besef van het doel van het leven en het belang van het zoenoffer van de Heer Jezus Christus. Laat de tempel, en onze toewijding op die heilige plaats, en de tempelverbonden en het tempelhuwelijk ons ultieme doel op aarde zijn, de meest verheven ervaring in onze sterfelijkheid.

Laten we onze kinderen vertellen over de geestelijke gevoelens die we in de tempel hebben. En laten we ze oprechter en natuurlijker leren wat we in gepasheid over het doel van het huis des Heren kunnen zeggen. Hang bij u thuis een foto van de tempel op zodat uw kinderen die kunnen zien. Leg hun uit wat het doel van het huis des Heren is. Zie erop toe dat ze zich van jongs af aan voor-nemen om daar naartoe te gaan en om die zegen waardig te blijven. Laten we elke toekomstige zendeling stimuleren om zijn gang naar de tempel waardig te zijn en die ervaring een nog grootser moment te maken dan het ontvangen van de zendingsoproep. Laten we plannen maken met onze kinderen, hen onderwijzen en met hen pleiten om in het huis des Heren te trouwen. Laten we nog krachtiger dan ooit tevoren bevestigen dat het wis en waarachtig uitmaakt

De eerste christenen lieten zich voor de doden dopen. Vandaag de dag verrichten de levenden weer dopen voor mensen die zijn overleden. Deze verordeningen voor de overledenen worden echter alleen in het huis des Heren voltrokken.

waar je trouwt en met welk gezag je man en vrouw wordt verklaard.

Al onze inspanningen voor de verkondiging van het evangelie, de vervolmaking van de heiligen en de verlossing van de doden leiden naar de tempel. De reden daarvoor is dat de tempelverordeningen absoluut essentieel zijn; zonder die verordeningen kunnen we niet in Gods tegenwoordigheid terugkeren. Ik spoor een ieder aan om in alle reinheid de tempel te bezoeken of toe te werken naar de dag dat u dat heilige huis binnen kunt gaan om uw verordeningen en verbonden te ontvangen. Zoals de profeten hebben gezegd: de tempel is een plaats van schoonheid, een plaats van openbaring, een plaats van vrede. Het is het huis des Heren, de Here heilig. Een huis dat ook voor ons heilig en belangrijk is. □

VOOR DE HUISONDERWIJZERS

1. In de tempels worden verordeningen verricht die nergens anders gedaan kunnen worden.
2. In de afgelopen twintig jaar zijn er drie belangrijke openbaringen over dit onderwerp aan de Leer en Verbonden toegevoegd.
3. De doden wachten gespannen op het moment dat de heiligen der laatste dagen hun namen vinden en in de tempel namens hen zullen handelen.
4. Laten we ons gezin oprechter leren wat het doel van de tempel is.
5. Laten we een volk zijn dat de tempel bezoekt en liefheeft.

DE VRAAG VAN MIJN B

Ken Checketts

Aan het begin van de zomer maakten wij ons gereed voor een korte vakantie in een van de prachtige valleien in Utah. Om de een of andere reden kregen mijn vijftienjarige broer en ik een fikse ruzie. Het begon als een klein meningsverschil maar al gauw liepen we op elkaar te schelden en het had niet veel gescheeld of we waren met elkaar op de vuist gegaan. We bedachten steeds ergere scheldnamen. Het was een emotionele strijd waarbij de winnaar diegene was, die niet in tranen zou uitbarsten. Ik won, want mijn broer rende huilend naar zijn kamer.

De blikken van mijn ouders en broertjes en zusjes na afloop van de ruzie spraken boekdelen. Terwijl ik daar stond te genieten van mijn 'overwinning', verstoorde mijn moeder mijn 'vreugde' door te zeggen hoe teleurgesteld ze was. Ze vertelde hoe verdrietig het haar maakte als wij ruzie maakten. Mijn vader zei dat hij niet wist of we zo wel op vakantie konden gaan.

Hun reacties maakten me alleen maar bozer. Nu was ik niet alleen kwaad op mijn broer maar ook op mijn ouders omdat zij mijn gevoelens niet begrepen. Ik had iemand nodig die me zei dat ik juist had gehandeld en dat mijn broer het verdiend had. Maar er was niemand die dat zei. Het leek wel of niemand aan mijn kant stond.

Terwijl mijn ouders met een afkeurende blik naar me keken, zat mijn negenjarige broertje in een hoekje op de bank met zijn gezicht verborgen in een kussen. Plotseling hoorde ik dat hij zat te huilen. Ik keek naar hem en vroeg wat er aan de hand was. Hij richtte zijn hoofd op. Zijn ogen waren rood van het huilen en tranen rolden over zijn wangen. Hij keek me recht in de ogen en zei, met een stem die trilde van het snikken: 'Wat zou Jezus nu doen?'

Ik was met stomheid geslagen. Mijn broertje bleef huilen en ik begon te beseffen wat hij had gezegd. Hier stond ik dan

die zogenaamde volwassen jongeman die een lesje kreeg van iemand die de helft jonger was. Ik schaamde me. Ik wist meteen wat me te doen stond. Ik ging naar mijn broer met wie ik ruzie had gehad en probeerde mijn excuses aan te bieden. Het verbaasde me niet dat hij niet in de stemming was om naar me te luisteren. Ik ging naar mijn kamer. Ik liet me op het bed vallen en begon te huilen uit schaamte om wat ik had gedaan. De woorden van mijn jongste broertje bleven maar door mijn hoofd gaan: 'Wat zou Jezus nu doen?'

Ik besepte hoe onchristelijk ik was geweest. Terwijl ik op bed lag, kwam mijn tegenstander van zoëven de kamer binnen, klaar om mijn verontschuldiging te accepteren. Met rode, opgezette ogen omhelsden we elkaar. We bleven nog een tijdje zitten praten en ik vertelde hem wat ons jongste broertje had gezegd. Het raakte hem net zoals het mij had geraakt.

We gingen naar boven naar de overige gezinsleden die op ons zaten te wachten. Het was duidelijk dat we het uitgepraat hadden en daarom zeiden mijn ouders niet veel meer over het voorval. We gingen verder met de voorbereidingen voor de vakantie.

Ik besef nu hoe belangrijk die simpele vraag is die mijn broertje stelde. Ik zal hem en degene die hem die vraag bijbracht, altijd dankbaar blijven: 'Wat zou Jezus nu doen?' □

ROERTJE

ILLUSTRATOR: PAUL MANN

Onze kracht kan onze ondergang worden

Ouderling Dallin H. Oaks

van het Quorum der Twaalf Apostelen

De Heer heeft de eerste generatie heiligen der laatste dagen gewaarschuwd om zich 'in acht te nemen' (Leer en Verbonden 84:43). Ik wil een ieder herinneren aan de aardse zwakheden en duivelse misleidingen die gezamenlijk ons tot de geestelijke ondergang kunnen voeren.

Lehi heeft onderwezen dat het noodzakelijk is 'dat er een tegenstelling in alle dingen is. Indien dit niet zo ware, (...) dan zou er geen rechtvaardigheid kunnen worden teweeggebracht' (2 Nephi 2:11). Ten aanzien van geestelijke vooruitgang komt die tegenstelling vaak tot stand door de verleidingen van Satan. Uit de hedendaagse openbaringen leren we dat het

nodig is 'dat de duivel de mensenkinderen in verzoeking zou brengen, want anders zouden zij niet naar eigen willen kunnen handelen' (LV 29:39).

Ouderling Marion G. Romney van het Quorum der Twaalf heeft gezegd: 'De heiligen der laatste dagen weten dat er een God is. Ze weten evenzogoed dat Satan leeft, dat hij een krachtige persoon van geest is, de aartsvijand van God, van de mens en van de gerechtigheid' (Ensign, juni 1971, blz. 35). President Joseph F. Smith heeft een van Satans methoden beschreven: 'Satan is een knappe imitator, en naarmate de wereld in steeds toenemende overvloed zuivere evangeliewaarheid wordt gegeven, verspreidt hij de na-

Satan kan ons aanvallen op punten waarop we sterk denken te zijn (...). Hij zal ons benaderen via de grootste talenten en geestelijke gaven die we bezitten. Als we niet oppassen, kan Satan ons geestelijk ten val brengen, niet alleen door onze zwakheden uit te buiten maar ook door onze sterke punten tegen ons te keren.

bootsing hiervan in de vorm van valse leer' (ibid., blz. 36).

Satan gebruikt elk mogelijk middel

om iedere ziel te verlagen en in slavernij te brengen. Hij probeert alles wat voor het welzijn van de mens geschapen

is te verdraaien en te bederven, soms door het goede af te zwakken, soms door het kwade te camoufleren. Vaak zien we Satan als iemand die ons op ons zwakste punt aanvalt. Ouderling Spencer W. Kimball van het Quorum der Twaalf Apostelen heeft deze techniek beschreven: 'Lucifer en zijn volgelingen [kennen] ieders gewoonten, zwakheden en kwetsbare plaatsen, waarvan zij misbruik maken om ons geestelijk ten val te kunnen brengen' (*Het wonder der vergeving*, blz. 228).

Net als de legendarische Achilles, wiens gehele lichaam onkwetsbaar was behalve zijn hiel, hebben velen van ons een bepaalde zwakte die uitgebuit kan worden om ons geestelijk onderuit te halen. Voor sommigen is dat drankzucht, een sterke kwetsbaarheid voor seksuele verleiding, of de neiging tot gokverslaving of roekeloze speculatie. Voor anderen is dat de hang naar geld of macht. Als we verstandig zijn, zorgen we ervoor dat we te weten komen wat onze zwakheden zijn, onze geestelijke achilleshiel, en maken we ons op die gebieden sterk tegen verleiding.

Maar zwakte is niet onze enige kwetsbaarheid. Satan kan ons ook aanvallen op punten waarop we sterk denken te zijn – ja, net die gebieden waar we trots op onze kracht zijn. Hij zal ons benaderen via de grootste talenten en geestelijke gaven die we bezitten. Als we niet oppassen, kan Satan ons geestelijk ten val brengen, niet alleen door

Een ander pluspunt dat Satan kan uitbuiten is een groot verlangen om alles van elk beginsel van het evangelie te begrijpen. (...) Het kan sommigen tot zoektochten buiten de centrale, correcte leerstellingen aanzetten, waarbij zij antwoorden willen vinden op obscure verborgenheden in plaats van een dieper begrip en betere naleving van de basisbeginselen van het evangelie na te streven.

onze zwakheden uit te buiten maar ook door onze sterke punten tegen ons te keren. Ik zal dit gegeven met enkele voorbeelden illustreren.

RELIGIEUZE STOKPAARDJES

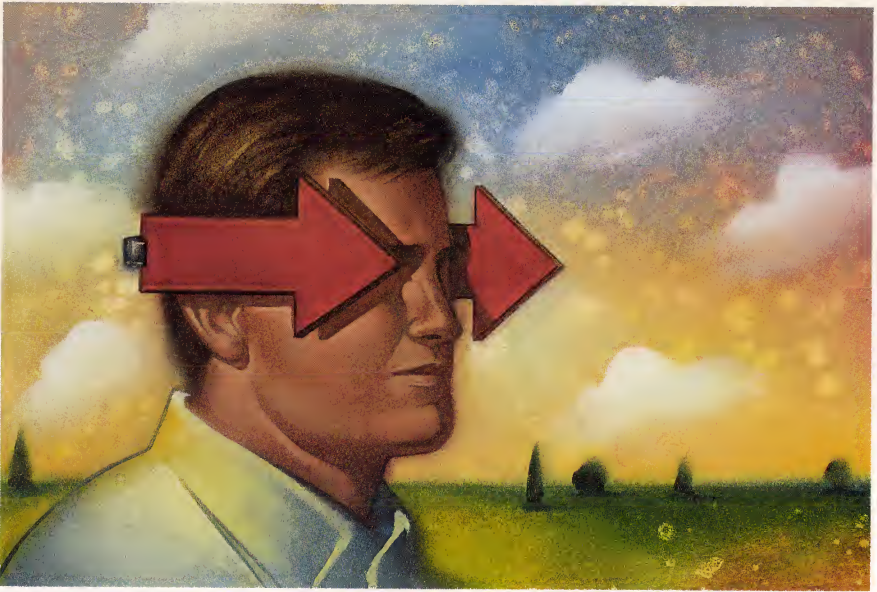
Mijn eerste voorbeeld gaat over Satans ondermijnende pogingen bij iemand die extreem toegewijd is aan een bepaalde leerstelling of gebod van het evangelie van Jezus Christus. Dat kan een exceptioneel talent voor familiegeschiedenis zijn, of een sterke gedrevenheid in een bepaalde politieke richting, een bijzonder talent om ken-

nis te vergaren, of een andere gave of gedrevenheid.

Ouderling Boyd K. Packer van het Quorum der Twaalf Apostelen heeft de volheid van het evangelie vergeleken met de toetsen van een piano. Hij zegt dat iemand zich misschien 'sterk tot één bepaalde toets aangetrokken voelt', bijvoorbeeld een leerstelling die hij of zij 'keer op keer gespeeld wil hebben (...)' Sommige leden van de kerk die beter zouden moeten weten, kiezen soms één of twee favoriete toetsen en blijven daar onophoudelijk op hameren, tot het ongenoegen van hun omgeving. Hun geestelijke ontvankelijk-

heid kan daardoor afstompen. Ze zien niet meer dat er een volheid van het evangelie is (...) [welke zij verwerpen] ten gunste van hun favoriete noot. Die raakt vervormd en buiten proportie en zij worden afvallig' (*Ensign*, december 1971, blz. 41-42).

Van zulke mensen kunnen we zeggen wat de Heer in 1831 in een openbaring over de Shakers heeft gezegd: 'Zij [wensen] de waarheid ten dele (...) te weten, doch niet ten volle' (LV 49:2). Pas op voor religieuze stokpaardjes. Als u op één toets blijft hameren en daarmee de harmonieuze samenklanken van het evangelie verstoort of weg-

Bij een overmatige fixatie op doelen kan iemand het belang van rechtvaardige middelen over het hoofd zien. (...) We mogen ons nooit zo op onze doelen blindstaren dat we vergeten dat we ze met rechtvaardige middelen moeten bereiken.

laat, kan Satan uw pluspunt gebruiken om u ten val te brengen.

VERKEERDE TOEPASSING VAN GEESTELIJKE GAVEN

Satan zal ook proberen ons geestelijk klein te krijgen door ons te verleiden onze geestelijke gaven verkeerd te gebruiken. Uit de openbaringen leren wij: 'Er zijn vele gaven, en een ieder wordt door de Geest Gods een gave geschonken (...) En al deze gaven komen van God voor het welzijn der kinderen Gods' (LV 46:11, 26). De meesten van ons kennen wel iemand die door de

tegenstander misleid is door ontaarding van zijn geestelijke gaven. Mijn moeder heeft me daarvan een voorbeeld genoemd uit de tijd dat zij aan de Brigham Young University studeerde.

Een man in Utah had een sterke gave van genezing. Mensen wilden graag van hem een zegen, en er kwamen velen uit andere wijken en ringen. Na verloop van tijd werd het bijna zijn dagelijks werk om zegens te geven. Op zijn reizen naar verschillende steden ging hij langs de studentenflats bij BYU met de vraag of mensen een zegen wilden. Deze man had de gepopenbaarde instructie over geestelijke

gaven vergeten: 'steeds bedenken, waarvoor ze worden gegeven' (LV 46:8). Een geestelijke gave wordt voor het welzijn van de kinderen van God gegeven, niet om de status van de ontvanger van die gave op te vijzelen of diens ego te bevredigen. De beroepsmatige genezer die deze les was vergeten, verloor geleidelijk het gezelschap van de Geest en werd uiteindelijk van de kerk afgesneden.

ALLES WILLEN WETEN

Een ander pluspunt dat Satan kan uitbuiten is het grote verlangen om

alles van elk beginsel van het evangelie te begrijpen. Hoe kan dat in ons nadeel werken? De ervaring leert dat als dit verlangen niet beteugeld wordt, het sommigen tot zoektochten buiten de centrale, correcte leerstellingen kan aanzetten, waarbij zij antwoorden willen vinden op obscure verborgenheden in plaats van een dieper begrip en betere naleving van de basisbeginselen van het evangelie na te streven.

Sommigen willen een antwoord op vragen die God niet heeft willen beantwoorden. Anderen ontvangen antwoorden – of denken die te ontvangen – op een manier die tegen de orde van de kerk indruist. Satan staat klaar om dergelijke vorsers te misleiden met bedrieglijke redeneringen of nagebootste openbaringen. Mensen die naar een allesomvattend begrip van alle zaken hongeren, moeten hun vragen en methoden aan een strakke discipline onderwerpen, anders kunnen zij van de kerk wegvallen zonder het zelf in de gaten te hebben. Doorschieten is in het evangelie net zo gevaarlijk als tekort schieten. De ons beloofde veiligheid en vreugde ligt in het onderhouden van de geboden, niet in het verlichten of verzwaren ervan.

IN ALLES GELEID WILLEN WORDEN

Nauw verwant aan dit voorbeeld is de persoon met het sterke verlangen

om door de Geest des Heren te worden geleid, maar dat verlangen onterecht doortrekt tot het punt dat hij in alles geleid wil worden. Een verlangen om door de Heer te worden geleid is een pluspunt, maar dit moet gepaard gaan met het besef dat onze Hemelse Vader veel beslissingen aan ons overlaat. Zelf beslissingen nemen is een van de groeifactoren die we in dit leven moeten leren hanteren. Mensen die alle beslissingen op de Heer willen afschuiven en bij elke keuze smeken om openbaring, zullen al gauw in omstandigheden komen waarin ze om leiding bidden en die niet krijgen. Dat kan bijvoorbeeld gebeuren in die talloze situaties waarin de beslissing onbelangrijk is of de beide keuzemogelijkheden acceptabel zijn.

We moeten het in onze gedachten uitvoren en de verstandelijke vermogens die de Schepper in ons heeft geplant, gebruiken. Dan moeten we om leiding bidden, en ernaar handelen als we die ontvangen. Als we geen leiding ontvangen, moeten we naar beste weten te werk gaan. Mensen die halsstarrig openbaring willen over zaken waarover de Heer niets heeft willen zeggen, baseren soms een antwoord op hun eigen fantasie of vooroordeel, of ontvangen misschien zelfs een antwoord door het medium van valse openbaring. Openbaring van God is een heilige realiteit, maar moet net als andere heilige zaken gekoesterd en goed gebruikt worden om te voorko-

men dat die grote kracht ons ernstig verzwakt.

EER DIE ZICH TEGEN ONS KEERT

De lof die we soms van onze omgeving krijgen is op zich een pluspunt, maar we moeten bedenken dat Satan dit ook tegen ons kan keren. We moeten ervoor waken als de profeet Bileam te worden. De apostel Petrus heeft gezegd dat Bileam 'het loon der ongerechtigheid liefhad' (2 Petrus 2:15), wat door ouderling Bruce R. McKonkie is geïnterpreteerd als zijnde 'de eer der mensen en de rijkdom der wereld' (*Doctrinal New Testament Commentary*, 3 delen, Salt Lake City: Bookcraft, 1973, 3:361). Soms worden we geprezen, maar we moeten ervoor zorgen dat onze prioriteit en toewijding op het goddelijke gericht blijven.

MEER WILLEN OFFEREN DAN VERLANGD WORDT

De bereidheid om alles wat we hebben voor het werk van de Heer op te offeren, is zeker een pluspunt. Het is zelfs een verbond dat we op een heilige plaats sluiten. Maar zelfs dit pluspunt kan ons ondermijnen als we onze offers niet toespitsen op de zaken die de Heer en zijn leiders in deze tijd van ons gevraagd hebben. Met Alma behoren we te zeggen: 'Waarom zou ik dan meer verlangen dan het werk te volbrengen,

waartoe ik ben geroepen?' (Alma 29:6). Mensen die het niet genoeg vinden om tiende en andere gaven te betalen en in

hun roeping werkzaam te zijn, worden gemakkelijk weggeleid door cultbewegingen of andere bizarre uitlaatkleppen

voor hun bereidheid om meer te offeren dan er van ze gevraagd wordt.

SOCIALE BEWOGENHEID NIET GETEMPERD DOOR ANDERE WAARDEN

Met een geschoold verstand en een innemende wijze van presenteren kunnen leerkrachten uitermate populair en effectief in het lesgeven worden. Maar Satan zal proberen dat pluspunt te misbruiken en dergelijke leerkrachten te ondermijnen door hen aan te moedigen volgelingen om zich heen te verzamelen.

Sommige mensen hebben een sterk ontwikkeld maatschappelijk geweten. Op sociale misstanden en menselijk lij-

den reageren zij met een hoge mate van betrokkenheid, toewijding en vrijgevigheid. Dat is zeer zeker een geestelijk pluspunt, iets waar velen van ons meer van kunnen gebruiken. Maar toch moeten mensen met deze voortreffelijke eigenschap ervoor waken zich zover te laten drijven dat ze andere basisbeginselen overschrijden. Mijn maatschappelijk geweten moet me er niet toe brengen dat ik anderen dwing hun tijd of middelen voor mijn doeleinden te gebruiken. We worden niet gezegend voor het grootmaken van onze roeping met de tijd of middelen van een ander. Ons wordt geboden onze naasten lief te hebben, niet ze te manipuleren, zelfs niet voor een goed doel.

Zo ook moeten we ons niet van de kerk of haar leiders afkeren als we daarin geen klankbord lijken te vinden voor de drang naar sociale hervormingen, of als kerkelijke middelen niet aan bepaalde goede doelen worden uitgegeven. We moeten bedenken dat de Heer zijn herstelde kerk een unieke zending heeft toebedeeld, een zending die anderen niet gegeven is. De kerk moet haar inspanning primair richten op die activiteiten die alleen met het priesterschap gedaan kunnen worden, zoals de verkondiging van het evangelie en de verlossing van de doden.

BLINDSTAREN OP DOELEN

Er schuilt grote kracht in doelgerichtheid. We hebben allemaal de

goede vruchten van die gerichtheid gezien. Maar bij een overmatige fixatie op bepaalde doelen kan het belang van rechtvaardige middelen over het hoofd worden gezien. Toen ik lid van een ringpresidium was, schepte een man tegen mij op over zijn doel om alle ringvergaderingen bij te wonen en hoe hij dat doel gehaald had. Hij vertelde me trots dat toen zijn baas hem geen toestemming had gegeven om deze vergadering bij te wonen, hij zich ziek had gemeld zodat hij toch kon komen.

Sindsdien hield ik 'm in het oog. Ik vroeg me af of hij ook geld zou stelen om zijn tiende te kunnen betalen. Dat is misschien een extreem voorbeeld, maar ik wil alleen maar iets duidelijk maken. We mogen ons nooit zo op onze doelen blindstaren dat we vergeten dat we ze met rechtvaardige middelen moeten bereiken.

POPULAIRE LEERKRACHTEN EN HET GEVAAR VAN PRIESTERPOLITIEK

✓ Het volgende voorbeeld van een sterk punt dat onze ondergang kan worden, gaat over leerkrachten met uitstraling. Met een geschoold verstand en een innemende wijze van presenteren kunnen leerkrachten uitermate populair en effectief in het lesgeven worden. Maar Satan zal proberen dat pluspunt te misbruiken en dergelijke leerkrachten te ondermijnen door hen aan te moedigen volge-

lingen om zich heen te verzamelen. De kerkleider, leerkracht van de kerkelijke onderwijsinstellingen, of docent aan een universitaire instelling van de kerk die zo'n gevolg om zich heen verzamelt en dat doet 'om rijkdom en eer te verwerven' (Alma 1:16) maakt zich schuldig aan priesterpolitiek. 'Priesterbedrog [=priesterpolitiek] heerst, waar mensen prediken en zichzelf tot een licht der wereld stellen voor gewin en voor de eer der wereld, doch niet het welzijn van Zion zoeken' (2 Nephi 26:29).

Vooral leerkrachten die zeer populair en dus zeer effectief zijn, moeten waken voor priesterpolitiek. Als ze niet oppassen, wordt hun kracht hun geestelijke ondergang. Ze kunnen als Almon Babbit worden, met wie de Heer niet tevreden was, want hij 'tracht zijn eigen raad op te dringen in plaats van de raad, die Ik heb gegeven, namelijk die van het Presidentschap [=presidium] der Kerk; en hij richt een gouden kalf op ter aanbedding door Mijn volk' (LV 124:84).

VERONACHTZAMING OF VERDRAAIING VAN HUISELIJKE PLICHTEN

Het gezin, het heiligste instituut op aarde, is bij uitstek de plaats waar Satan graag onze sterke punten wil misbruiken om ons te ondermijnen. Mijn eerste voorbeeld onder dit kopje is voor de kostwinners. In de Bijbel staat dat

het een gave Gods is om ons bij ons zwoegen te verheugen (zie Prediker 5:19), maar die gave kan zich tegen ons keren. Onze arbeid, en de voorspoed en erkenning die we erdoor krijgen, kunnen gemakkelijk een god worden die

wij dan plaatsen vóór Hem die heeft gezegd: 'Gij zult geen andere goden voor mijn aangezicht hebben' (Exodus 20:3). Een extreme vorm van arbeidsvreugde en toewijding kan uitgroeien tot een excuus om de taken thuis en in de kerk te veronachtzamen. De meesten van ons kunnen meer dan één voorbeeld daarvan noemen.

Ik waarschuw patriotten die meedoen met of materiële steun geven aan eigen legertjes en zich op eigen houtje op een gewapend conflict voorbereiden. Met hun excessieve gedrevenheid in één bepaald aspect van vaderlandsliefde riskeren zij hun geestelijke ondergang.

Op een nog delicaat niveau kan het gerechtvaardigde verlangen van een man om de leider in het gezin te zijn, hem bij een onrechtvaardige uitoefening daarvan zelfgenoegzaam, zelfzuchtig, autoritair en zelfs gewelddadig maken. Een vroegrijdige waarschuwing tegen dit gevaar is de onomwonden uitspraak van de Heer dat het 'in de natuur en de neiging' ligt van hen die een beetje gezag hebben om 'onrechtvaardige heerschappij' uit te oefenen (LV 121:39). Wij allen moeten acht slaan op de instructie dat het priesterschap 'door overreding, lankmoedigheid, zachtmoedigheid, ootmoed en door ongeveinsde liefde' (LV 121:41) moet worden uitgeoefend.

Zo ook kennen de gerechtvaardigde en gepaste verlangens van de vrouw om zich te ontplooiën, zich te ontwikkelen en haar talenten te vergroten – verlangens die sterk worden gevoeld door de huidige feministische stromingen – ook hun extreme uitingen, wat kan leiden tot pogingen om zich een leidende priesterschapspositie toe te eigenen, tot het aanhangen van ideeën die niet met de leer van de kerk stro-

ken, en zelfs tot verwaarlozing van de taken in het gezin.

EXTREME DONATIES

Een ander gebied waarop onze kracht onze ondergang kan worden, heeft met financiën te maken. Ons wordt geboden aan de armen te geven. Kan de naleving van die fundamentele christenplicht tot in het extreme worden gevoerd? Ik denk van wel. Ik heb gevallen gezien van mensen die in die plicht zo ver gingen dat hun eigen gezin tekort kwam doordat zij geld of tijd spendeerden die aan de gezinsleden besteed had moeten worden.

Misschien is deze overmaat er de reden van dat koning Benjamin, die zijn volk gebod van hun bezit aan de armen te geven – 'de hongerigen te voeden, de naakten te kleden, de zieken te bezoeken en hun hulp en steun te verlenen, zowel naar hun geestelijke als stoffelijke behoeften' – hun ook waarschuwde erop toe te zien 'dat al deze dingen in wijsheid en orde geschieden; want het is niet nodig, dat een mens harder loopt dan zijn kracht hem toelaat' (Mosiah 4:26–27).

Een dergelijke waarschuwing kreeg ook de profeet Joseph Smith in een openbaring toen hij het Boek van Mormon aan het vertalen was: 'Loop niet sneller, of werk niet meer dan uw krachten toelaten en er middelen worden verschaft, die u in staat zullen stellen te vertalen' (LV 10:4).

PRESTATIES EN TROTS

Andere illustraties van sterke punten die zich tegen ons keren, hebben te maken met het vergaren van kennis. Verlangen naar kennis is zeker een pluspunt. Honger naar kennis is zeer te prijzen, maar de vruchten van geleerdheid maken iemand extra vatbaar voor de zonde van de trots. Hetzelfde geldt voor de vruchten van andere talenten en prestaties, bijvoorbeeld op het gebied van sport of kunst. Het is gemakkelijk voor mensen die veel weten en kunnen om hun beperkingen en totale afhankelijkheid van God te vergeten.

Academische verdiensten brengen iemand veel erkenning en een sterk gevoel van onafhankelijkheid. Maar laten we denken aan de veelvuldige waarschuwingen in het Boek van Mormon om niet over onze kracht of wijsheid op te scheppen omdat we anders misschien aan onze eigen kracht of wijsheid worden overgelaten (zie Alma 38:11; 39:2; Helaman 4:13; 16:16).

Zo ook zei de profeet Jakob over het 'listige plan van de boze' dat als mensen 'geleerd' zijn, wat wil zeggen dat zij kennis hebben, zij denken 'dat zij wijs zijn', wat wil zeggen dat ze denken dat ze het vermogen hebben om kennis verstandig toe te passen. Mensen die zich op die manier wijs vinden, 'luisteren niet naar de raad Gods, want die slaan zij in de wind en denken het zelf

wel te weten'. In die situatie, zo zegt de profeet, 'is hun wijsheid dwaasheid en hun van geen nut. En zij zullen omkomen. Maar geleerd te zijn is goed, indien men naar Gods raadgevingen luistert' (2 Nephi 9:28–29).

VERWRONGEN GELOOF

Een uitzonderlijk geloof in God, wat zeer zeker een geestelijke gave en een pluspunt is, kan zodanig verwrongen raken dat het onze educatieve vorming ernstig in de weg staat. Ik heb mensen gekend die voortvarend aan een universitaire studie begonnen, maar na verloop van tijd niet meer de benodigde tijd in die studie investeerden. Ze dachten dat ze zo'n groot geloof hadden ontwikkeld dat als ze maar hun werk in de kerk deden, de Heer hen in staat zou stellen hun studie succesvol af te ronden. Op die manier werd hun zogenaamde sterke geloof de oorzaak van hun academische falen. We zouden tot hen kunnen zeggen wat de Heer tegen Oliver Cowdery zei toen hij niet bleek te kunnen vertalen:

'Het is omdat gij niet zijt doorgegaan, zoals gij waart begonnen (...)

'Gij hebt verondersteld, dat Ik het u zou geven, als gij u er niet verder over zoudt bekommeren, dan alleen Mij te bidden. (...)

'Gij [moet] het in uw gedachten (...) uitvorsen; dan moet gij Mij vragen of het juist is' (LV 9:5, 7–8; zie ook LV 88:118).

Honger naar kennis is zeer te prijzen, maar de vruchten van geleerdheid maken iemand extra vatbaar voor de zonde van de trots. Hetzelfde geldt voor de vruchten van andere talenten en prestaties, bijvoorbeeld op het gebied van sport of kunst. Het is gemakkelijk voor mensen die veel weten en kunnen om hun beperkingen en totale afhankelijkheid van God te vergeten.

De Heer geeft ons hier raad over evenwicht. Geloof is essentieel, maar moet vergezeld gaan van de inspanning die de taak vereist. Alleen dan komen we voor de zegen in aanmerking. De vereiste benadering is te studeren alsof alles van ons afhangt en dan te bidden en geloof te oefenen alsof alles van de Heer afhangt.

BUITENSPORIG DIENSTBEToon IN DE KERK

Een soortgelijk pluspunt dat kan ontsporen, is het verlangen om in een kerkelijke roeping uit te blinken. Ik

kan me een doctoraalstudent herinneren die zijn werk in de kerk gebruikte om onder zijn strakke studieschema uit te komen. Hij deed meer dan zijn deel in verschillende vrijwilligersprojecten in de kerk en werd bijna een voltijdvrijwilliger. Hij bood zich consequent voor elke extra taak aan en gaf hulp die in de verschillende organisaties en activiteiten van de kerk zeer werden gewaardeerd. Het gevolg van zijn onevenwichtige tijdsbesteding was dat hij zijn examens niet haalde, waarop hij onterecht aanvoerde dat de kerk zoveel beslag op zijn tijd legde. Zijn pluspunt werd een minpunt.

Ik herinner me ook de zorg van president Harold B. Lee uit de tijd dat ik nog president van BYU was. Kort voor de inwijding van de Provo-tempel zei hij me dat hij bang was dat met de tempel zo dicht in de buurt, sommige studenten zo vaak naar de tempel zouden gaan dat ze hun studie zouden verwaarlozen. Hij spoorde me aan om er met de ringpresidenten op BYU voor te zorgen dat de studenten goed begrepen dat zelfs iets heiligs en belangrijks als het tempelwerk in wijsheid en orde gedaan moest worden. In een tijd dat hun studie juist voorrang moest krijgen, mochten de studenten die niet verwaarlozen.

ALLESOVERHEERSEND PATRIOTTISME

Vaderlandsliefde is beslist een pluspunt, maar doorgevoerd tot in het extreme kan zij iemands geestelijke ondergang veroorzaken. Het patriotisme van sommige burgers is zo intens en allesoverheersend dat het alle andere taken lijkt te verdringen, ook in het gezin en in de kerk. Ik waarschuw patriotten die meedoen met of materiële steun geven aan eigen legertjes en zich op eigen houtje op een gewapend conflict voorbereiden. Met hun excessieve gedrevenheid in één bepaald aspect van vaderlandsliefde riskeren zij hun geestelijke ondergang door zich te onttrekken aan de samenleving en de kerk, en aan het gezag van de overheid aan wie wij op grond van ons twaalfde geloofsartikel onderworpen zijn.

MATERIËLE ZELFREDZAAMHEID

Nog een ander pluspunt dat ons ten val kan brengen heeft te maken met zelfredzaamheid. Ons wordt geleerd zelfredzaam te zijn, om te voorzien in het onderhoud van onszelf en hen die van ons afhankelijk zijn. Maar succes op dat gebied kan naar materialisme doorslaan. Dat gebeurt als we het loffelijk streven om voor ons gezin te zorgen doorvoeren tot een punt waar we ons blindstaren op het vergaren van aards bezit. In dat perspectief is materialisme een typisch mormoonse zwakte, een

klassiek voorbeeld van hoe Satan ons ertoe kan brengen een legitiem pluspunt zo door te drijven dat het een invaliderende zwakte wordt.

NIET ECHT DE PROFEET VOLGEN

Het verlangen om een profeet te volgen is beslist een voortreffelijk pluspunt, maar zelfs daar zitten mogelijk gevaarlijke kanten aan. Ik ken verschillende voorbeelden van groepen die zo vastbesloten waren de woorden van een dode profeet na te volgen dat ze de leringen en raad van de levende verwierpen. Satan gebruikt deze valkuil al sinds de herstelling. U weet waarschijnlijk dat Joseph Smith de heiligen op een bepaald moment de opdracht gaf zich in Kirtland (Ohio) te verzamelen, toen in Missouri, en toen in Illinois. In elk van die plaatsen vielen groepen heiligen af. Zij riepen 'gevallen profeet' om zich maar niet te hoeven houden aan eerder gesproken woorden en de meest recente instructies te kunnen verwerpen. Hetzelfde gebeurde na de dood van de profeet Joseph Smith, toen sommige heiligen een of andere uitspraak van de overledenen profeet aangrepen als reden tot vorming van of aansluiting bij een nieuwe groep die de raad van de levende profeten afwees.

Het volgen van de profeet is een enorm pluspunt, maar moet consequent en actueel zijn, anders leidt het verwerpen van vóórturende openba-

ring tot geestelijke ondergang. Bij dat beginsel is het belangrijkste verschil tussen dode en levende profeten het feit dat de doden er niet meer zijn om het recentste woord van de Heer voor zijn volk te ontvangen en verkondigen. Als dat wel zo was, zou er geen verschil zijn tussen de boodschappen van de profeten.

Een soortgelijke verdraaiing zien we bij mensen die een paar regels uit de leringen van een profeet lichten en daarmee hun eigen politieke ideeën of een ander persoonlijk streven onderbouwen. Vaak negeren ze daarbij mogelijke tegengestelde conclusies of andere profetische woorden, of zelfs het duidelijke voorbeeld van wat de profeet zelf doet. Ik heb bijvoorbeeld correspondentie gevoerd met verschillende leden van de kerk die op grond van iets wat president Benson gezegd zou hebben, weigerden hun belastingformulier in te vullen of belasting te betalen.

Ik heb geprobeerd die mensen ervan te overtuigen dat hun interpretatie onmogelijk president Bensons bedoeling kon zijn, omdat allen die dat heilige ambt hebben bekleed, en ook alle andere algemene autoriteiten, trouw hun belastingformulier hebben ingevuld en de verschuldigde belasting hebben betaald. De dienstknachten van God moeten het gebod van de Meester gehoorzamen om Hem te volgen en een voorbeeld voor de kudde te zijn (zie 1 Timoteüs 4:12; 1 Petrus 5:3). We moeten hun woorden interprete-

ren in het licht van hun werken. De woorden van een profeet verdraaien om de eigen ideeën – politiek, financieel of andere – te rechtvaardigen, betekent de profeet proberen te manipuleren, niet hem te volgen.

VERKEERDE TOEPASSING VAN LIEFDE EN TOLERANTIE

Andere sterke punten die zich tegen ons kunnen keren zijn de gaven van liefde en tolerantie. Het is duidelijk dat dit bijzondere deugden zijn. Liefde is de meest verheven eigenschap, en tolerantie kan een uiting van die liefde zijn. Liefde en tolerantie zijn allesomvattende kwaliteiten en dat is hun kracht, maar kan ook de aanleiding tot verkeerde interpretatie ervan zijn. Liefde en tolerantie zijn onvolledig tenzij ze vergezeld gaan van de waarheids- en eenheidszin die God van zijn dienstknechten verwacht.

Tot in het extreme doorgevoerde liefde en tolerantie kunnen leiden tot onverschilligheid voor de waarheid en verstoring van de eenheid. Het is niet liefde alleen, maar liefde in combinatie met waarheid die de mensheid van dood en zonde bevrijdt. 'Gij zult de waarheid verstaan, en de waarheid zal u vrijmaken' (Johannes 8:32). En de test of wij bij de Heer horen is niet alleen liefde en tolerantie maar ook eenheid. De herren Heer heeft gezegd: 'Indien gij niet één zijt, zijt gij de Mijnen niet' (LV 38:27). Om Jezus'

voorbeeld van liefde te volgen moeten we voor ogen houden dat Hij heeft gezegd: 'Die Ik liefheb, kastijd Ik ook' (LV 95:1). En we moeten bedenken dat Hij ons kastijdt opdat wij één mogen zijn (zie LV 61:8).

VOORKOMEN DAT ONZE PLUSPUNTEN ONZE ONDERGANG WORDEN

Tot besluit moet ik mijzelf en al mijn lezers de waarschuwing voorhouden dat ook deze boodschap zelf precies die valkuil kan inhouden waartegen zij waarschuwt. De gedachte dat onze sterke punten onze zwakten kunnen worden, kan uitgelegd worden als een oproep om in alles gematigd te zijn. Maar de Heiland heeft gezegd dat als we 'lauw' zijn, Hij ons 'uit [zijn] mond spuwen' zal (Openbaring 3:16). Gematigdheid in alles is geen deugd, omdat dan gematigde toewijding gerechtvaardigd zou lijken. Dat is geen gematigdheid, maar onverschilligheid. Zulke gematigdheid strookt niet met het goddelijke gebod om ons met 'hart, macht, verstand en sterkte' (LV 4:2) geheel en al in te zetten, om 'de rijkdommen der eeuwigheid' (LV 68:31) te zoeken, en 'in het getuigenis van Jezus (...) kloekmoedig' te zijn (LV 76:79). Gematigdheid is niet het antwoord.

Hoe voorkomen we dan dat onze pluspunten onze ondergang worden? De eigenschap die we moeten aankweken is nederigheid. Nederigheid is de

beschermende factor. Nederigheid is het tegengif voor trots. Nederigheid bevordert alle vormen van ontwikkeling, vooral geestelijke. Bij monde van de profeet Moroni geeft de Heer ons dit belangrijke inzicht in de rol van nederigheid: 'Ik geef de mensen zwakheid, opdat zij nederig mogen zijn; en Mijn genade is voldoende voor allen, die zich voor Mij vernederen; want indien zij zich voor Mij vernederen, en geloof in Mij hebben, zal Ik zwakke dingen sterk voor hen doen worden' (Ether 12:27).

We zouden ook kunnen zeggen dat als mensen zich voor God vernederen, Hij hen zal helpen om te voorkomen dat hun kracht zich tot zwakte keert die de tegenstander kan uitbuiten om hen ten val te brengen.

Als we zachtmoedig en nederig genoeg zijn om raad aan te nemen, kan en zal de Heer ons leiden door middel van de raad van onze ouders, onze leerkrachten en onze leiders. De hoogmoedigen horen alleen het geschreeuw van de massa, maar iemand die, zoals koning Benjamin het zegt, 'wordt gelijk een kindeke, onderworpen, zachtmoedig, [en] nederig' (Mosiah 3:19), zal een open en gewillig oor hebben voor de 'stille zachte stem' waarmee onze Hemelse Vader zijn ontvankelijke kinderen leidt.

Zij die zeer ingenomen zijn met veronderstelde kracht hebben de beschermende nederigheid verloren en staan open voor Satans manipulaties om die

kracht tegen hen te keren. Daartegenover staat dat als we nederig en ontvankelijk zijn en luisteren naar de geboden van God, de raad van zijn leiders en de ingevingen van zijn Geest, we kunnen leren hoe we onze geestelijke gaven, onze prestaties en al onze andere rechtvaardige pluspunten hun juiste plaats kunnen geven. En we

leren omgaan met Satans pogingen om onze pluspunten tegen ons te keren om ons ten val te brengen.

Bij dit alles moeten we denken aan en vertrouwen op deze raad en belofte van de Heer: 'Wees nederig, en de Here, uw God, zal u aan de hand leiden, en u antwoord geven op uw geboden' (LV 112:10).

Ik getuig dat dit waar is, en ik getuig ook van onze Heer Jezus Christus, wiens zoenoffer de opstanding mogelijk heeft gemaakt en alle gerechtigheid tot stand zal brengen. □

Uit een toespraak op 7 juni 1992 te Provo op een haardvuuravond voor achttien ringen aan de Brigham Young University.

Hoe voorkomen we dan dat onze pluspunten onze ondergang worden? (...) Nederigheid is de beschermende factor. (...) Als we zachtmoedig en nederig genoeg zijn om raad aan te nemen, kan en zal de Heer ons leiden door middel van de raad van onze ouders, onze leerkrachten en onze leiders.

ILLUSTRATOR: GREG NEWBOLD

DE TIJD VINDEN

Ronda Hinrichsen

Als moeder van drie jonge kinderen kan ik vaak moeilijk tijd vinden voor schriftstudie. En als onze kinderen beweeglijk zijn, is het niet altijd even prettig om met het gezin de Schriften te lezen.

Toen ik op een zondag een stil moment had en over dit probleem nadacht, kwam in alle rust het antwoord. Als ik elke dag minstens één hoofdstuk in de Schriften bestudeerde, dan kon ik dat hoofdstuk 's avonds met mijn gezin doornemen.

Dat doornemen is gemakkelijk. Eerst geef ik een kort overzicht van het hoofdstuk. Dan vertel ik mijn gedachten en indrukken erover. Tot slot lees ik een paar zinnen en verzen voor die ik belangrijk vind.

Door deze studie heb ik meer inzicht in de Schriften gekregen. Zelfs als mijn man met onze kinderen speelt, steekt hij iets van mijn samenvattingen op, en ik praat op een manier die de kleintjes begrijpen. Ons gezin heeft vele zegeningen ontvangen door dit antwoord op gebed. □

President Howard W. Hunter in Salt Lake City overleden

Salt Lake City — President Howard W. Hunter is op 3 maart 1995 een natuurlijke dood gestorven in zijn woning in Salt Lake City. Negen maanden eerder was hij president van de kerk geworden en zijn presidentschap werd gekenmerkt door oproepen aan de heiligen om Christus beter te volgen en waardig te zijn de tempel te betreden. Vele jaren lang heeft hij met ziekten te kampen gehad, waaronder prostaatcancer. Onlangs werd bekend dat de kanker zijn botten had aangetast.

Zijn dood betekende het einde van ongeveer 35 jaar voltijddienst in de kerk, een dienst die begon met zijn roeping als apostel en lid van het Quorum der Twaalf in 1959, toen de kerk minder dan twee miljoen leden telde. Zijn ambtsvervulling in al die jaren heeft ertoe bijgedragen dat de kerk groeide tot haar huidige negen miljoen leden in 150 naties en territoriums, waaronder Mexico, waar hij in december vorig jaar de 2000e ring van de kerk stichtte.

Maar zijn ambtsvervulling kan niet alleen maar gemeten worden naar de groei van het ledental van de kerk. Zijn zorg voor het individu zal het kenmerk van zijn dienstbetoon blijven. Hij was altijd even vriendelijk, hij was zelf het voorbeeld van zijn raad aan de leden van de kerk om 'elkaar met meer vriendelijkheid, meer beleefdheid, meer nederigheid, geduld en vergeving te behandelen'. Met verwijzing naar 'de liefde, de hoop en het medeleven' van de Heer drong president Hunter er bij de heiligen op aan om 'met toenemende aandacht voor het leven en het voorbeeld van de Heer Jezus Christus te leven'.

'Volg de Zoon van God op alle wegen en in alle omstandigheden', heeft hij gezegd. 'Laten we Hem tot ons voorbeeld en tot onze gids stellen.'

Wat president Hunter als president van de kerk het meest heeft herhaald, is zijn uitnodiging aan de leden van de kerk om de tempel van de Heer het grootste symbool van hun kerklidmaatschap te maken en de verheven ambiance voor hun allerheiligste verbonden.

'Het is het diepste verlangen van mijn hart dat elk lid van de kerk waardig is om de tempel te betreden. (...)

'Laten we een volk zijn van overtuigde tempelgangers.'

Een van zijn laatste officiële handelingen is de inwijding van de Bountiful-tempel geweest, precies twee maanden voor zijn dood. Hij heeft de inwijdingsdiensten in een rolstoel moeten bijwonen vanwege zijn zwakke gezondheid. Maar president Hunter grapte vaak over zijn gezondheidstoestand. Toen hij nog president van het Quorum der Twaalf was, begon hij een toespraak op de algemene conferentie met deze woorden: 'Ik hoop dat u mij niet kwalijk neemt dat ik blijf zitten terwijl ik spreek. Ik zie namelijk dat u allemaal zittend geniet van de conferentie, dus volg ik uw voorbeeld.'

Zijn eigen voorbeeld was er een van opoffering en volharding in zijn ambtsvervulling voor de Heer, die hij liefhad. Hij was geboren in Boise (Idaho) op 14 november 1907; later verhuisde hij naar Californië, waar hij rechten studeerde. In 1931 trouwde hij met Clara May ('Claire') Jeffs. Zij hadden drie zoons, van wie er een als baby gestorven is.

In de loop der jaren, terwijl zijn kinderen opgroeiden en hijzelf in zijn beroep hogerop kwam, heeft hij verscheidene roepingen in de kerk vervuld, onder andere die van bisschop, hogeraadslid en ringpresident. Als ringpresident was hij ook voorzitter van de welzijnsregio zuidelijk Californië en later van de welzijnsregio Los Angeles. Zijn vele taken als algemeen autoriteit brachten hem naar vele ringen en zendingsgebieden overal op de wereld, en hij ontwikkelde een steeds grotere liefde voor de leden van de kerk uit alle maatschappelijke lagen.

In 1983 had hij een zwaar persoonlijk verlies te lijden: de dood van zijn vrouw Claire. Zeven jaar later trouwde hij met Inis Bernice Egan. Hij laat zijn vrouw Inis, die aan zijn sterfbed zat, twee zoons, 18 kleinkinderen en 22 achterkleinkinderen na. ■

Gordon B. Hinckley geordend als president van de kerk

President Gordon B. Hinckley (*staand*), president Thomas S. Monson, eerste raadgever (*l*), en president James E. Faust, tweede raadgever (*r*), maken op de persconferentie van 12 maart het nieuwe Eerste Presidium bekend.

Salt Lake City—Gordon B. Hinckley (84) is op 12 maart 1995 geordend en aangesteld als vijftiende president van de kerk. Hij volgt president Howard W. Hunter op, die op 3 maart jl. is overleden.

President Hinckley koos president Thomas S. Monson als zijn eerste raadgever en president James E. Faust als zijn tweede raadgever. President Monson is eerder werkzaam geweest als tweede raadgever van president Ezra Taft Benson en president Howard W. Hunter. President Faust is sinds september 1978 werkzaam geweest in het Quorum der Twaalf Apostelen.

President Monson is ook geroepen en aangesteld als president van het Quorum der Twaalf. Vanwege pre-

sident Monsons taak in het Eerste Presidium is president Boyd K. Packer aangesteld als waarnemend president van het Quorum, een functie die hij ook vervulde toen president Hunter hoofd van de kerk was. De aankondiging van het nieuwe presidium werd wereldkundig gemaakt tijdens een persconferentie die op 13 maart in het Joseph Smith Memorial Building is gehouden. Tijdens die persconferentie, die op radio en TV is uitgezonden, zei president Hinckley: 'In de geest van liefde en broederschap die ons deel is door de Heer Jezus Christus, bieden wij de hand aan onze eigen mensen en aan allen die van goede wil zijn. (...)

Gelijk hen die ons zijn voorgegaan,

hebben wij ons toegewijd aan de verkondiging van het evangelie van vrede, aan de bevordering van wellevendheid en wederzijds respect onder alle mensen, aan het getuigenis van de realiteit van de levende Heer Jezus Christus, en aan de naleving van zijn leringen in ons leven.' (De volledige tekst van zijn verklaring vindt u hierna.)

President Monson zei: 'Het is mij een voorrecht werkzaam te mogen zijn onder president Gordon B. Hinckley. We hebben vele jaren met elkaar samengewerkt. Hij is heel talentrijk en heeft het vermogen om mensen te bereiken en op te bouwen. Hij is geestelijk ingesteld en heeft bewezen op vele terreinen capabel te zijn. Ik ben ervan overtuigd

dat we aan het begin staan van een grote nieuwe beweging in de spiritualiteit en uitbreiding van het werk van de Heer onder [president Hinckley's] leiding. Ook ben ik blij te kunnen samenwerken met James E. Faust, al vele jaren mijn collega. (...) Ik verzeker iedereen dat mijn hart gericht is op Jezus Christus.' President Faust zei: 'Ik ben nederig gestemd en vereerd dat president Hinckley mij als een van zijn raadgevers heeft geroepen. President Hinckley en ik hebben al veertig jaar met elkaar samengewerkt, zelfs voordat een van ons beiden algemeen autoriteit was. Ik ken hem door en door. Ik ken zijn toewijding. Ik ken zijn geloof. Ik ken zijn capaciteiten. Ook president Monson en ik kennen elkaar al heel lang. (...) 'Ik zeg president Hinckley mijn volledige toewijding en steun toe, en uit mijn liefde voor de leden van de kerk en alle goede mensen.'

PRESIDENT HINCKLEY

President Gordon Bitner Hinckley is nu bijna 37 jaar algemeen autoriteit. Vanaf april 1958 is hij meer dan drie jaar werkzaam geweest als assistent van de Twaalf. In oktober 1961 werd hij geroepen als lid van het Quorum der Twaalf Apostelen, waarin hij twintig jaar als apostel diende. Sinds juli 1981 is hij werkzaam geweest als lid van het Eerste Presidium — eerst als raadgever van president Spencer W. Kimball, daarna als tweede raadgever van president Kimball, vervolgens als eersteraadgever van president Ezra Taft Benson en president Howard W. Hunter. Als raadgever van president Hunter was hij ook aangesteld als president van het Quorum der Twaalf Apostelen.

President Hinckley is op 23 juni 1910 in Salt Lake City geboren. Hij behaalde zijn baccalaureaat in de geesteswetenschappen aan de University of Utah. Na een zending te hebben vervuld in Groot-Brittannië kreeg hij in 1935 de opdracht een public-relations-programma voor de kerk op te zetten. De daaropvolgende 20 jaar zou hij leiding geven aan de

public relations van de kerk en pionierswerk verrichten in het gebruik van de elektronische media. Daarna werkte hij zeven jaar als secretaris van het algemeen zendingscomité. Bovendien was hij werkzaam als ringpresident.

Door zijn kerktaken is president Hinckley een bereids man. Als raadgever van drie presidenten van de kerk heeft hij 22 tempels ingewijd, het meest van alle kerkleiders tot nu toe. Hij en zijn vrouw, Marjorie, hebben vijf kinderen.

PRESIDENT MONSON

President Thomas S. Monson (67), die nu is geroepen als eerste raadgever in het Eerste Presidium, is nu 31 jaar algemeen autoriteit. Hij werd in oktober 1963 op 36-jarige leeftijd geordend als apostel; hij was 22 jaar werkzaam in het Quorum der Twaalf. Hij is nu bijna tien jaar raadgever in het Eerste Presidium — als tweede raadgever van president Ezra Taft Benson en president Howard W. Hunter.

President Monson is op 21 augustus 1927 in Salt Lake City geboren. Hij behaalde een graad in bedrijfskunde aan de University of Utah, waarna hij daar deel ging uitmaken van de staf van de faculteit bedrijfskunde. Later behaalde hij zijn MBA aan de Brigham Young University, waarna hij carrière maakte in de uitgeverwereld. Hij bekleedde een leidinggevende functie in de advertentieafdeling van *Deseret News*. Later werd hij verkoopleider en daarna algemeen manager van de *Deseret News Press*.

Voordat hij als algemeen autoriteit werd geroepen, was president Monson werkzaam als president van de Canadese Zending van de kerk, lid van een ringpresidium, en bisschop. Hij en zijn vrouw, Frances, hebben drie kinderen.

PRESIDENT FAUST

President James Esdras Faust (74), de nieuwe tweede raadgever in het Eerste Presidium, is al bijna 23 jaar algemeen autoriteit. Hij werd in oktober 1972 geroepen als assistent

van de Twaalf. Na vier jaar in die functie werkzaam te zijn geweest, was hij twee jaar als lid van het Presidium van het Eerste Quorum der Zeventig, Vanaf september 1978 is hij lid van het Quorum der Twaalf Apostelen.

President Faust is op 31 juli 1920 in Delta (Utah) geboren. Hij heeft gestudeerd aan de University of Utah, waar hij ook deel heeft uitgemaakt van het atletiekteam. Hij vervulde een zending in Brazilië. Na in 1948 in de rechten afgestudeerd te zijn aan de University of Utah, begon hij een loopbaan in de advocatuur. In 1949 werd hij voor een termijn van twee jaar gekozen in de wetgevende macht van de staat Utah.

Voordat hij als algemeen autoriteit werd geroepen, was president Faust werkzaam als bisschop, hogeraadslid, ringpresident en regionaal vertegenwoordiger. Hij en zijn vrouw, Ruth, hebben vijf kinderen.

PRESIDENT PACKER

President Boyd Kenneth Packer (70) is bijna 34 jaar algemeen autoriteit. In september 1961 werd hij geroepen als assistent van de Twaalf, een functie die hij bijna negen jaar zou vervullen. In die negen jaar was hij ondermeer president van het Zendingsgebied New England. In april 1970 werd hij geroepen als lid van het Quorum der Twaalf. Vanaf juni 1994 is hij werkzaam als waarnemend president van het Quorum der Twaalf, eerst onder president Hunter en nu onder president Hinckley.

President Packer is op 10 september 1924 in Brigham City (Utah) geboren. Hij studeerde aan Weber College in Ogden (Utah), waarna hij twee graden behaalde aan de Utah State University. Ook behaalde hij zijn doctoraat in onderwijsbeheer aan de Brigham Young University. Hij is onderwijsdeskundige van beroep en is werkzaam geweest als hoofd van de seminaries en godsdienstinstellingen van de kerk en als lid van het bestuur van de BYU.

Hij en zijn vrouw, Donna, hebben tien kinderen.

GEEST VAN LIEFDE

Tijdens de persconferentie van 13 maart waarin het nieuwe Eerste Presidium werd bekendgemaakt, verwees president Gordon B. Hinckley naar 'het overlijden van onze geliefde vriend en leider, Howard W. Hunter. Zijn dood heeft ons allen aangegrepen. De herinneringen aan zijn vele deugden zullen ons lang bijblijven.'

President Hinckley vervolgde: 'Er is niemand die tot dit heilige ambt geroepen kan worden zonder zich terdege bewust te worden van zijn eigen beperkingen. De kracht om naar voren te treden ligt in de kennis dat dit het werk van God is. Hij waakt over ons. Hij zal onze wegen leiden als wij getrouw zijn. Aan Hem zijn wij verantwoording verschuldigd.'

'In de geest van liefde en broederschap die ons deel is door de Heer Jezus Christus, bieden wij de hand aan onze eigen mensen en aan allen die van goede wil zijn.

'Ik ben dankbaar voor deze twee gelovige, bewakwame mannen die met mij dienen als raadgevers, en voor mijn standvastige en bewakwame broeders van de Raad der Twaalf Apostelen. Wij zijn volledig eensgezind, en zo hoort het ook te zijn als dit heilige werk voorspoedig wil zijn.

'Nu de kerk voorwaarts gaat in haar goddelijke zending, verwacht ik niet dat de kerk zijn koers dramatisch zal wijzigen. De procedures en programma kunnen zo nu en dan veranderingen ondergaan, maar de leier blijft hetzelfde. Wij hebben ons toegewijd, gelijk hen die ons voorgingen, aan de verkondiging van het evangelie van vrede, aan de bevordering van wellevendheid en wederzijds respect onder alle mensen, aan het getuigenis van de realiteit van de levende Heer Jezus Christus, en aan de naleving van zijn leringen in ons leven.

'Wij maken ons zorgen over de kwaliteit van het gezinsleven in zoveel gezinnen. Het gezin is de voedingsbodem van alle deugden. Als de juiste waarden niet thuis geleerd worden, dan zullen ze waarschijn-

lijk nergens anders geleerd worden. 'Wij zijn dankbaar voor het geloof en de kracht van de leden van de kerk. Er zijn nu meer dan negen miljoen leden in ongeveer 150 naties en territoriums. Het ledental groeit gestaag. Wij vertrouwen erop dat die groei aanhoudt, omdat de kerk een waarheidsanker is in een wereld waar waarden en normen aan het verschuiven zijn.

'Wij zijn in het bijzonder trots op onze jongeren. Ik ben van mening dat we nog nooit zo'n sterke generatie jongemannen en jongevrouwen hebben gehad. Zij zijn grotendeels trouw aan het geloof van hun voorouders. Omgeven door vernietigende krachten en enorme pressies die hen proberen af te houden van de beproefde deugden, leiden zij een constructief, intellectueel en spiritueel stimulerend, leven. Wij hebben geen angsten voor of twijfels over de toekomst van dit werk.

'Als we iemand hebben beledigd, dan verontschuldigen wij ons. Ons enige verlangen is de geest van barmhartigheid en vriendelijkheid, van begrip en genezing aan te kweken. Wij streven ernaar de handelswijze van onze Heer na te volgen, die "is rondgegaan, weldoende" (Handelingen 10:38).'

In antwoord op vragen van de verslaggevers heeft president Hinckley gezegd:

* Uitdagingen aan het adres van de kerk: 'De grootste uitdaging, en gelijk de mooiste, waarmee we te maken hebben, is de groei van de kerk. Die groei in goede banen te leiden, brengt vele problemen met zich mee. Zij omvat de bouw van kerkgebouwen en andere voorzieningen. Maar we vinden het een opmerkelijke en heerlijke uitdaging! En ik ben dankbaar dat ik kan zeggen dat dankzij de getrouwheid in tiendebetaling van onze leden de kerk de middelen heeft om de groei aan te kunnen. Daar zijn wij dankbaar om.'

* De kerk in nog meer landen vestigen: 'We gaan erheen wanneer men ons toestaat erheen te gaan. We zijn

zeer bedacht op zulke gelegenheden, zodra die zich voordoen. En we gaan altijd door de "voordeur" naar binnen, met de volledige medewerking en aanmoediging van de regering van dat land. Zo hebben we dat altijd gedaan, en zo zullen we het in de toekomst blijven doen. Wij zoeken naar zulke gelegenheden. We hebben het gevoel dat we waar dan ook de mensen tot zegen zijn, we voegen toe aan de deugden van de natie, en we gaan ernaar toe om bij te dragen en op te bouwen, en niet om af te doen of te ontwrichten. Dat zal ons beleid blijven.'

* De groeiende internationale kerk: 'Het is opmerkelijk en interessant dat er nooit gebrek aan leiding is. Deze kerk steunt op de plaatselijke leiders en traint hen. Daar waar behoefte bestaat aan de ontwikkeling van de organisatie ter plaatse staan bewakwame mensen klaar om de teugels in handen te nemen. We maken ons geen zorgen over de leiding in Mexico, Zuid-Amerika, Centraal-Amerika of waar dan ook in de wereld. Het is nog altijd goed gekomen (...) en we vertrouwen erop dat dat ook in de toekomst het geval zal zijn.'

* Het thema van zijn bediening: 'Ons thema is het grote werk voort te zetten dat is bevorderd door onze voorgangers die zo voortreffelijk, zo getrouw en zo goed hebben gediend. (...) De gezinswaarden gestalte geven? Ja! Onderwijs aanmoedigen? Ja! De geest van verdraagzaamheid onder de mensen aankweken? Ja! En het evangelie van Jezus Christus verkondigen. De kerk draagt zijn naam en verspreidt en bevordert zijn leringen en idealen -- en dat zal zij blijven doen.'

* Theologie onveranderd: 'Deze kerk zal het anker van geloof en waarheid blijven in een wereld van verschuivende waarden. We hebben de Schriften, het woord van de Heer vanouds en hedendaags, tot gids. We geloven in het beginsel van hedendaagse openbaring. Wij verkondigen dat als de basisfunctie van de kerk onder haar huidige werk-

wijze, en we zullen daar op blijven vertrouwen, hier en in het buitenland.'

* Meer tempels: Dit is het grootste tijdperk in de geschiedenis van de kerk wat de bouw van tempels betreft. Nog niet eerder is de bouw van tempels in zo'n stroomversnelling terecht gekomen zoals nu het geval is. We hebben 47 tempels in bedrijf; en we hebben 13 andere tempels aangekondigd of in aanbouw. We zullen tempels blijven bouwen. Worden de tempels ten volle benut? Nee, niet helemaal. Maar ze zijn wel volop in bedrijf. Het is er drukker dan ooit tevoren. In een paar gevallen overstijgt de toeloop de capaciteit van de tempel. (...) We bouwen die gewijde huizen van de Heer waar er behoefte bestaat.'

* Vrouwen die buitenshuis moeten werken: 'Doe u best. En denk eraan dat het grootste bezit dat u in deze wereld hebt uw kinderen is die u in deze wereld hebt gebracht en voor wier opvoeding en verzorging u verantwoordelijk bent.'

* Het gezin: 'Het gezin is de basis van de maatschappij. Een goed gezin brengt goede mensen voort. Goede gezinnen zijn het fundament waarop een natie kan gedijen. Goede gezinnen zijn het fundament van elke natie — gezinnen waarin een vader aan het hoofd staat, liefdevol en vriendelijk, die goed voor zijn gezin zorgt; [leen] moeder die de koningin van dat gezin is, gelijk aan haar echtgenoot; en kinderen van wie zij beiden houden en die zij koesteren, en die op hun beurt van hun ouders houden.'

* Studenten: 'Bereid je voor op de toekomst. We leven in een problematische wereld. En de problemen zullen eerder toenemen dan afnemen. We moedigen de jonge mensen aan te leren zowel hun hoofd als hun handen te gebruiken, een dusdanige opleiding te genieten dat ze klaar zijn om verantwoordelijke posities in te nemen in de maatschappij waarvan zij deel zullen uitmaken (...) en daarenboven getrouw te blijven in de kerk die zij liefhebben en waarvan zij lid zijn.' ■

Begrafenisdienst voor president Hunter gehouden

Salt Lake City — In een overvolle Tabernakel op Temple Square is op 8 maart een begrafenisdienst gehouden voor president Howard W. Hunter, 14e president van de kerk, die op 3 maart in zijn woning was overleden. Hij is 87 geworden.

De dienst, waarvan het programma vooraf door president Hunter was samengesteld, bestond uit toespraken van zijn beide raadgevers, president Gordon B. Hinckley en president Thomas S. Monson; president Boyd K. Packer en ouderling James E. Faust van het Quorum der Twaalf Apostelen; en zijn vriend en voormalig ringpresident Jon M. Huntsman. De gebeden werden uitgesproken door ouderling M. Russell Ballard en ouderling Jeffrey R. Holland, beiden van het Quorum der Twaalf.

Alle algemene autoriteiten die niet in het buitenland zijn gestationeerd, woonden de plechtigheid bij. De muziek werd verzorgd door het Mormoons Tabernakelkoor.

Na afloop stonden velen langs de route die de uitvaartstoet aflegde naar de begraafplaats van Salt Lake City, waar het graf gewijd werd door een van president Hunters zoons.

De hulde die de sprekers in de Tabernakel, te midden van een zee van bloemen, president Hunter brachten, weerspiegelde de vele blijken van liefde en respect die uit de hele wereld op het hoofdkantoor waren binnengestroomd. Zij spraken over president Hunters toewijding aan de Heer, zijn naastenliefde, en de wilskracht die hij toonde in de jaren van pijn en lichamelijk ongemak.

'Er is veel gezegd over zijn lijdens', zei president Hinckley. 'Ik ben ervan overtuigd dat dat zwaarder, pijnlijker en dieper is geweest dan we beseffen. Hij leerde de pijn goed

te dragen en klaagde er niet over. Dat hij zo lang geleefd heeft is een wonder op zich. Zijn lijdens is vele anderen met pijn tot troost geweest. Zij weten dat hij de last van hun lijdens begreep. Hij trad hen tegemoet met een extra dosis liefde.'

In zijn toespraak verwees president Hinckley naar de stoel van president Hunter op het podium van de Tabernakel: 'Zijn stoel is vandaag leeg en ik voel die leegte.'

'36 jaar heeft hij de mantel van het heilige apostelambt gedragen en de leringen van het evangelie van Jezus Christus op krachtige wijze verkondigd en het werk van de kerk voortgestuwd.'

Hij is de hele aarde afgereisd als trouw en kundig gezant in dienst van de Meester. Vanuit ons oogpunt is het tragisch dat hij maar zo kort president en profeet, ziener en openbaarder van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen is geweest.'

President Hinckley zei dat hij zich kon voorstellen hoe president Hunter is verwelkomd in de kring van voormalige presidenten van de kerk.

'Ik denk dat ze hem hebben omhelsd en hebben bedankt voor het vele werk dat hij gedaan heeft voor de leden van de kerk die zij ook hebben gediend en lief hebben gehad. Hij hield hun traditie in ere. Hij onderwees met nadruk wat zij hadden onderwezen. Hij heeft zich ingezet voor datgene waarvoor sommigen een ontzaglijke prijs hebben betaald — in het geval van Joseph Smith, zijn leven zelf.'

In zijn toespraak noemde president Monson president Hunter 'onze meest bereisde algemeen autoriteit' die 'dit sterfelijk leven vaarwel had gezegd en was begonnen aan weer een andere opdracht op zijn eeuwige reis. (...)

'Zijn laatste woorden waren niet een lange redevoering noch een gedetailleerde gedragscode, maar eerder een hemelse boodschap van zijn hart tot ons hart. Ze zijn krachtig, Indringend. Gedenkwaardig. Tot hen die hem hadden verzorgd, zei hij gewoon "Dank je", en toen was hij weg.'

President Monson riep een toespraak in herinnering die hij recentelijk gehouden had voor studenten van de BYU, waarin hij president Hunter had omschreven 'als een levende legende van deugden. Ik heb toen gesproken over zes van zijn deugden: hoffelijkheid, nederigheid, bedachtzaamheid, liefde, geleerdheid en loyaliteit.

'Evenals de Meester wist Howard W. Hunter een bescheiden begin om te werken tot een luisterrijke, wereldwijde zending. (...) Ook hij zette zich volledig in voor zijn naaste.'

President Monson zei hoe tevreden president Hunter was met de toename in tempelbezoek na zijn oproep aan de heiligen om 'meer naar het voorbeeld van Christus te leven en de tempel meer te bezoeken en een warm hart toe te dragen.'

Tot slot zei president Monson dat 'president Howard W. Hunter leefde de naar wat hij leerde -- naar het voorbeeld van de Heiland die hij gediend heeft. In een moment van overpeinzing liet president Hunter mij delen in zijn levensbeschouwing met de uitspraak "Ik ben van mening dat het onze zending is om te dienen en te redden, op te bouwen en te verhogen". Hij was waarlijk een profet, een ziener en een openbaarder.'

President Packer sprak over degenen 'die vraagtekens plaatsen bij het systeem waarin de senior-apostel, steeds een oude man, de president van de kerk wordt. (...) Zij gaan voorbij aan de goddelijke hand in het systeem dat door de Heer is ingesteld. Toegegeven, met dit systeem verlaat men zich niet op de wijsheid van de mens. (...) De korte bediening van president Howard W. Hunter symboliseert de verheven, hemelse geest in de organisatie

die de Heer heeft geopenbaard. Het is een getuigenis dat dit de kerk van Christus is, die Hij presidenteert. De Heer heeft zijn eigen maatstaf voor iemand die zijn kerk moet leiden.'

President Packer voegde daaraan toe: 'De bediening van president Howard W. Hunter, hoewel kort, is historisch. Er zijn zaken geschied in de maanden van zijn ambtsvervulling, sommige nog onaangekondigd, die de kerk in de toekomstige generaties tot zegen zullen zijn.'

President Packer vertelde over een ervaring die hij en ouderling Russell M. Nelson hadden gehad toen zij drie dagen voor zijn dood bij president Hunter een bezoek aflegden. 'Terwijl we in gesprek met hem waren, bleef hij over zijn schouder de woonkamer inkijken en riep daarna zijn vrouw, Inis.

'Zoals altijd nabij en zorgzaam, reageerde zij onmiddellijk en vroeg wat hij wenste. Hij zei: 'Je was te ver weg; ik wil dat je dicht bij me bent.' Ik zei: 'President, ze was niet meer dan tien meter van u vandaan.' 'Dat weet ik,' zei hij, 'dat is te ver.'

Ouderling Faust sprak over zijn lange vriendschap met president Hunter en over de eren dat ze samen het Heilige Land hadden bezocht, waar president Hunter een belangrijke rol heeft gespeeld bij de totstandkoming van het Center for Middle Eastern Studies van de Brigham Young University in Jeruzalem.

'Zijn verlangen om de plaatsen te bezoeken waar de Heiland was geweest, leek onverzadigbaar. Hij hield van alle plaatsen en geluiden. Hij had een voorliefde voor Galilea, maar er was een plaats waar hij het meest van hield. Hij zei dan: 'Laten we nog een keer naar het tuingraf gaan -- om herinneringen op te halen.' Daar ging hij dan zitten mediteren alsof hij door de sluiertussen hemzelf en de Heiland kon zien.'

Ouderling Faust zei dat de geestelijke diepte van president Hunter 'onpeilbaar was. Hij had zoveel jaar onder de geestelijke invloed van de Heer Jezus Christus gestaan als zijn getuige, dat president Hunters spiritualiteit op een opmerkelijke wijze

is gepolijst. Het was de bron van zijn hele wezen. Hij was ernstig over heilige zaken, nederig over heilige zaken, voorzichtig als hij over heilige zaken sprak.

'Gelijk u allen acht ik het een zegen om president Hunter gekend te hebben. We hebben zoveel van hem geleerd, van zijn voorbeeld, zijn invloed, zijn liefde en zijn getuigenis.' Broeder Huntsman vertelde dat president Hunter de zondag voor zijn dood tegen zijn metgezellen geopperd had hoe 'vreugdevol' het was om het avondmaal te kunnen gebruiken.

'[Zijn] vrienden waren nederig en eerbiedig neergeknield en hadden het avondmaal gezegend en rondgeendiend. [Zijn] woorden direct daarna waren gedenkwaardig. [Hij] had verklaard: "Dank u, broeders. Wat is het een eer om het avondmaal van de Heer te kunnen gebruiken."

Broeder Huntsman vatte president Hunters leven samen met de woorden: 'Alle eigenschappen die werden belichaamd door onze Heer en Heiland, Jezus Christus, zijn op prachtige wijze tot uiting gekomen in het opmerkelijke en onzelfzuchtige leven van president Hunter.'

Op de dag van de begrafenis, die een paar duizend mensen naar de Tabernakel bracht, scheen de zon helder. De begrafenis werd bijgewoond door overheidsfunctionarissen op plaatselijk, staats- en landelijk niveau, en leiders van andere kerkgenootschappen. Veel van de mensen die al vroeg in de Tabernakel aanwezig waren, begonnen spontaan geliefde kerklozangen te zingen zoals 'Ik ben een kind van God', 'Gij zijt mijn hoogste goed' en 'Houd van elkander'. Allenzongen geëmotioneerd 'Wij danken U, Heer, voor profeten' mee.

Op de dag voorafgaand aan de begrafenis, brachten meer dan 25.000 mannen, vrouwen en kinderen de laatste eer aan president Hunter, wiens lichaam voor die gelegenheid was opgebaard in het bestuursgebouw van de kerk, om hun liefde en respect te betuigen aan hun geliefde kerkpresident. ■

Eerste Elia-onderscheiding uitgereikt

C. R. Kirschbaum

In het *Handboek public relations* wordt ons in het kader van de contacten met de gemeenschap geadviseerd om iemand die iets waardevols voor de samenleving heeft gedaan, eens een pluim op de hoed te zetten.

Aangezien onze kerk veel aandacht schenkt aan de harmonie in het gezin, vinden we dat instanties die veel doen om de gezinsband te versterken, een onderscheiding verdienen. We hebben deze onderscheiding de naam van Elia gegeven, omdat hij 'het hart der vaderen zal terugvoeren tot de kinderen en het hart der kinderen tot de vaderen'. Op 11 maart is in Hoofddorp de eerste Elia-onderscheiding uitgereikt aan de jeugdcomedie Amsterdam voor hun jeugdmusical 'Laat ze maar praten'.

De musical gaat over twee kinderen die min of meer aan hun lot worden overgelaten omdat hun ouders beiden een veel te drukke baan hebben. Het bijzondere aan deze musical is de oproep om als gezin meer met elkaar te gaan praten en, zoals gezongen wordt: 'een plan te maken, te overleggen en elkaar geregeld iets liefs te zeggen'. De helemusical geeft voor alle aanwezigen aanknopingspunten voor hun eigen situatie!

De Elia-onderscheiding bestaat uit een bronzen beeldje en een prachtige oorkonde, die door de ringbesturen kunnen worden aangeschaft en uitgereikt aan personen of instanties buiten onze kerk die zich verdienstelijk hebben gemaakt voor het versterken van de gezinsband.

Het beeldje, dat door zuster Van der Heijden uit de wijk Haarlem is geboetseerd, kan worden gereproduceerd, zodat diezelfde Elia-onderscheiding vele malen kan worden uitgereikt.

Alle PR-bestuurders worden uitgenodigd om eens rond te kijken of er iemand is die voor deze onderscheiding in aanmerking komt. ■

De Elia-onderscheiding.

Ineke den Hollander reikt de Elia-onderscheiding en oorkonde uit aan de jeugdcomedie Amsterdam.

DE KINDERSTER

95E JAARGANG

DE KERK VAN JEZUS CHRISTUS VAN DE HEILIGEN DER LAATSTE DAGEN

MEI 1995

FOTOGRAFIE: RICHARD W. ROWNEY

Clare, rechts, met Kwispel de hond. Van boven af: op bezoek in de brandweerkazerne van haar vader; met haar vader de brandweerman; met het hele gezin op de foto; voor haar huis; bananebroodjes maken.

CLARE MAGEE

UIT PORTADOWN, NOORD-IERLAND

Richard M. Romney

Clare Magee heeft heel veel vrienden. Een van haar beste vriendinnen is haar moeder, Sue. Zij staan graag samen in de keuken om een van Clare's lievelingsgerechten te maken: bananebroodjes.

Zij is ook de beste vrienden met haar twee oudere zusjes, Sara en Emma, die haar helpen als ze zich klaarmaakt voor een dansuitvoering. Clare is elf en ze danste al toen ze vier was. Haar danslerares, Sharon Moore, is ook een van Clare's beste vriendinnen.

Nog een heel goede vriend van Clare is haar vader, William. Hij is brandweerman en ze vindt het heerlijk om met hem mee te gaan naar de brandweerkazerne. Die bevindt zich verderop in de straat. Clare vindt het prachtig om naar de grote brandweerwagens te kijken. 'Mijn vader en ik mogen van de brandweermannen op de wagen klimmen. Ze zeggen er nooit wat van!'

Clare en haar vader laten vaak samen hun hond Kwispel uit. Ook Kwispel is een van haar beste vrienden. 'We hebben hem uit het asiel gehaald. Hij is als pup van 12 weken door zijn moeder alleen gelaten. Sinds die keer dat we hem voor het eerst zagen heeft hij steeds maar gekwispeld. Daarom heet hij Kwispel.'

De leden van het gezin Magee vinden het leuk om samen te gaan bowlen, naar de film te gaan, in de zomer aan het strand te zijn en te gaan kamperen. 'Het is heerlijk om met je gezin samen te zijn. Het zijn je eeuwige vrienden,' zegt Clare.

Haar vader is bisschop van de wijk Portadown in de ring Belfast in Noord-Ierland. Haar ouders hebben haar veel verteld over nog andere vrienden, zoals de profeet Joseph Smith en de huidige profeet, president Howard W. Hunter. Ze heeft de grote

helden en heldinnen in de Schriften leren kennen en vooral de Heiland Jezus Christus en onze Hemelse Vader. 'Ik weet dat ik mijn Hemelse Vader en Jezus Christus kan vertrouwen. Als ik bid, weet ik dat mijn gebeden verhoord worden.'

Clare vindt het jeugdwerk ook leuk. Ze vond het prachtig om daar over de tempel te horen. 'Er wordt een nieuwe tempel gebouwd in Preston in Engeland en ik weet dat ik daar op een dag naar toe zal gaan.'

Het gezin Magee woont in een drukke straat. Hun huis staat vlak naast een apotheek. 'Onze burens en vrienden accepteren dat we mormonen zijn,' zegt haar vader. 'Zij zijn aardig voor ons en wij proberen aardig voor hen te zijn.'

Clare sluit overal vriendschap. Ze heeft vriendinnen die ze bij de meisjesafdeling van de scoutingclub heeft leren kennen. Ze heeft vriendschap gesloten in het zwembad en op het hockeyveld. Ze heeft ook vrienden gemaakt toen ze meedeed met een pantomimevoorstelling in het gemeentehuis. Haar moeder heeft geholpen met het naaien van de kostuums van alle spelers.

Toen haar moeder merkte dat sommige spelers vragen hadden over de kerk, heeft ze hen uitgenodigd om eens naar de kerk van de wijk Portadown te komen. Toen die kinderen en hun moeders daar waren, merkten ze dat er platen van de Heiland hingen en ze merkten hoeveel de heiligen der laatste dagen van de Heer houden. 'Sommigen wisten niet dat heiligen der laatste dagen christenen zijn,' legt de moeder van Clare uit, 'maar nu begrijpen ze het.'

Heeft Clare een geheim waardoor ze zoveel vrienden maakt?

'Ik denk er alleen maar steeds aan dat we allemaal kinderen van dezelfde God zijn,' zegt ze, 'dus dat betekent dat we allemaal broeders en zusters zijn.'

En dat is niet echt een geheim. □

OUDERLING CARLOS H. AMADO

ontleend aan een interview met ouderling Carlos H. Amado,
een van de Zeventig, door Melvin Leavitt

Ik ben met zeven broertjes en zeven zusjes opgegroeid in de stad Guatemala in Guatemala. Het was niet gemakkelijk om een gezin dat zo groot was te onderhouden. Mijn vader had dan ook twee of drie baantjes tegelijk. Toch waren mijn ouders gelukkige mensen en door hun voorbeeld hebben ze ons geleerd hoe we gelukkig kunnen zijn en van het leven kunnen genieten.

Van hen hebben we geleerd dat de Heer ons zou zegenen met wat we nodig hebben, als wij ons best deden. Zij hebben ons ook bijgebracht dat we wel voedsel en kleding nodig hadden, maar dat het niet belangrijk was of we nu één of twee pakken hadden. Eén was genoeg. We hebben ook geleerd om alles wat we konden met elkaar te delen.

Toen ik tien was, ging ik voor het eerst naar de vergaderingen van de kerk. Ons gezin heeft negen maanden lang het evangelie onderzocht en toen ik elf was heb ik mij laten dopen. Ik heb echt van het jeugdwerk genoten. In die tijd was er in de hele stad maar één gemeente en het jeugdwerk was op zaterdag. Iedere

zaterdag moesten we vijf kilometer lopen om naar het jeugdwerk te gaan.

Mijn jeugdwerkleidster heeft me eens verteld: 'Er komt een dag dat jij een leider in de kerk zult zijn.' Ik glimlachte en dacht: Dat zegt ze om me zoet te houden. Maar toen ik geroepen was als ringpresident, was zij de eerste vrouw met wie ik een gesprek had om haar tempelaanbeveling te vernieuwen. Dat was een geestelijk moment en we hebben er allebei van genoten.

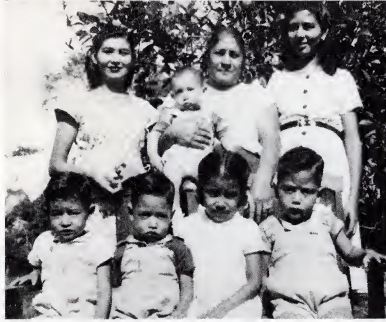
Toen ik het Aäronisch priesterschap kreeg, had ik daar veel eerbied voor. Ik voel dat ik belangrijk ben in de ogen van de Heer. Eigenlijk heeft mijn aanstelling tot diaken mijn hele leven veranderd. Vanaf die tijd denk ik als ik de verleiding voel om iets verkeerd te doen: ik ben een priester van de Heer, en Hij wil dat ik mijn best doe.

Op de middelbare school was ik het enige lid van de kerk. Sommige leerlingen begonnen te spotten met mijn normen en ze probeerden me uit, of ik me wel aan die normen kon houden. Ik heb op school in het hoogste voetbalelftal gespeeld. De jongens in mijn elftal gebruikten vaak

lelijke woorden, maar ze accepteerden dat ik taal gebruikte zoals we die in de kerk leerden. Als er onder de wedstrijd ruzie ontstond, wisten ze dat ik zou proberen om vredestichter te zijn. Ze hebben me uitgeprobeerd met drank, met onkuisheid en ook op andere manieren, maar toen ze ontdekten dat ik op mijn stuk bleef staan, kregen ze respect voor me.

Het was niet altijd gemakkelijk om de goede keuze te maken. Het was moeilijk voor mijn vader en moeder om voor zo'n groot gezin te zorgen. Als we oud genoeg waren deden we ons best om ze te helpen. Toen ik achttien was, had ik een lange broek nodig, maar toen ik een gedeelte van mijn loon voor ons gezin had afgestaan had ik alleen nog maar precies mijn tiende over. Toen kwam ik in de verleiding om voor mijn tiendegeld een broek te kopen, maar ik heb mijn tiende betaald. De week daarna vond ik er een baantje bij, zodat ik die broek kon kopen.

Je hebt natuurlijk niet de zekerheid dat je een zorgeloos leven zult leiden als je de goede keuzen maakt. Ik vond wiskunde bijvoorbeeld erg moeilijk.

Ouderling Carlos H. Amado, links, lid van de Zeventig; toen hij vier jaar was (voorste rij, eerste van links); toen hij zeven jaar was; samen met zuster Amado, onderaan. (Met toestemming van de familie Amado.)

Toen ik twee of drie keer voor hetzelfde proefwerk een onvoldoende gekregen had, wilde ik van school af. In plaats daarvan heb ik geleerd hard te werken en toen kreeg ik een voldoende, zodat ik over kon. Sommige jonge mensen zijn goed op school. Zonder moeite weten zij de goede antwoorden en hebben een voorsprong op de anderen. Maar als zij niet leren om hard te werken kan hun leven toch een mislukking worden, al zijn ze nog zo intelligent. Zwakheden kunnen een grote zegen zijn als we ze overwinnen.

Toen ik jong was heb ik gemerkt dat de meeste mensen niet tevreden zijn met zichzelf. We willen groter zijn of juist kleiner, we willen dunner zijn of juist dikker. We willen slimmer en rijker zijn, we willen er knapper uitzien. We kijken jaloers naar anderen die grotere talenten of minder zorgen schijnen te hebben. Ik denk dat ieder van ons met zijn eigen problemen moet leren omgaan en dat we andere mensen die het makkelijker lijken te hebben, niet moeten benijden.

Weet je wel dat de gave die jij graag zou willen hebben, voor een ander een beproeving kan zijn? Wij krijgen allemaal de gaven en problemen die wij nodig hebben en we moeten onszelf niet met anderen vergelijken. Jij bent jij en je moet altijd jezelf

blijven. Je Hemelse Vader zal je helpen om het beste van jezelf waar te maken.

Wij kunnen ieder probleem aan omdat we een kind van God zijn. Het zal niet vlug gaan of gemakkelijk zijn, maar met zijn hulp en op zijn tijd zal het ons lukken. □

VERHAAL

TE OUD

Heather Klassen

ILLUSTRATOR: MARK BUEHNER

Mijn vader is ouder dan de vaders van al mijn vrienden. Hij is voor alles te oud.

De vader van Jimmy heeft afgelopen zomer een driedubbele salto gemaakt vanaf de hoge duikplank in het zwembad. Iedereen stond te juichen. Ik vroeg mijn vader of hij het ook wilde doen.

Hij lachte. 'Steven, dat zou ik niet overleven. Kom mee het water in. Dan zal ik je de rugslag leren.'

Ik heb dus de rugslag geleerd, maar er was niemand die stond te juichen.

In de herfst ging ik voetballen. De vader van Megan was onze coach. Hij holde urenlang met ons het veld op en neer, riep hoe de stand was en hij liet ons zien hoe we moesten schoppen. Mijn vader stond aan de kant te kijken.

'Pap, kan je geen assistent-coach worden of zo?' vroeg ik.

'Ik heb geen energie genoeg om zolang in beweging te zijn, Steven. Maar ik heb een paar nieuwe technieken bedacht. Die zal ik aan jullie coach vertellen.'

De vader van Megan heeft die technieken gebruikt en we hebben de meeste wedstrijden gewonnen. Aan het eind van het seizoen hebben we altijd een entente. Tijdens dat entente kreeg de

OM TE DUIKEN

vader van Megan een onderscheiding. Mijn vader keek alleen maar toe en hij applaudisseerde.

In de winter gingen we skiën met onze klas. Alle vaders gingen mee en ze deden de moeilijkste afdalingen. Allemaal, behalve mijn vader. Hij wilde alleen de flauwste helling af.

'Op mijn leeftijd kan ik geen gebroken botten gebruiken,' zei mijn vader toen ik hem smeekte om een moeilijkere helling te nemen. In plaats van steeds zelf te skiën heeft mijn vader een aantal beginners geholpen om op hun ski's overeind te leren blijven.

Aan het eind van het schooljaar was er een dag voor de ouders van onze klas. De meeste ouders hadden vrij genomen om over hun werk te komen praten. Mijn vader was al met pensioen, dus ik nam aan dat hij niet veel te vertellen had.

Ik zat naast John. Zijn vader zag ik niet op het podium zitten. 'Waar is jouw vader?' vroeg ik.

'Hij kon niet komen. Hij is op reis voor zijn werk. Hij is vaak weg.' John was er niet zo blij mee.

'Mijn vader is er altijd.'
'Jij boft, zeg!'

De ouders gingen een voor een staan en vertelden iets over hun werk. Sommigen hadden echt een spannende baan. De een was piloot, een ander was verpleger op een ambulance. Een vader was zelfs leraar parachutespringen. Daarna was mijn vader aan de beurt. Ik vroeg me af waarover hij zou gaan praten.

'Mijn werk is mijn zoon Steven,' begon hij. 'Ik vind het fijn om hem van alles te leren en betrokken te zijn bij alles wat hij doet. Ik hoop er altijd voor hem te zijn als hij me nodig heeft. Hij vindt niet dat ik spannende dingen doe, maar voor mij is het 't mooiste dat ik iedere dag bij hem kan zijn.'

Ik was zo verbaasd dat ik me niet kon bewegen. Zelfs toen iedereen in de zaal opstond en voor hem klapte kon ik me nog steeds niet bewegen.

Toen het afgelopen was holde ik naar mijn vader toe. Ik zei tegen hem dat ik het begrepen had en dat ik blij was dat hij niet te oud was om mijn vader te zijn. □

IK GELOOF IN GEHOORZAAMHEID

Karen Lofgreen

'Door de gehoorzaamheid van één [persoon zullen] zeer velen rechtvaardigen worden.' (Romeinen 5:19.)

Als je gehoorzaam bent, doe je goede keuzes. Als je gehoorzaam bent, word je gezegend. Herinner je je een keer dat je gezegend werd omdat je een gebod, een wet of je ouders gehoorzaamd had?

President Howard W. Hunter weet dat het belangrijk is dat je je ouders gehoorzaamt. Hij heeft ook geleerd dat het belangrijk is om gehoorzaam te zijn aan de geboden van onze Hemelse Vader. Hij heeft een dagboek bijgehouden waarin hij heeft geschreven wat er in zijn jeugd allemaal gebeurd is en over de lessen die hij geleerd heeft toen hij zijn ouders gehoorzaamde.

Toen president Hunter nog een kind was, hebben zijn ouders hem bijvoorbeeld gevraagd om ieder jaar in de lente plantjes in de tuin te helpen zetten. In de zomer en in de herfst plukte hij het fruit en de groenten. Dan hielp hij zijn moeder om die in potten te doen. Dan konden ze ervan eten als dat fruit en die groenten niet vers te koop waren.

Zijn moeder heeft hem geleerd hoe hij moest bidden en hij kreeg een getuigenis toen hij nog erg jong was. Hij heeft gezegd: 'Mijn moeder heeft me geleerd om te bidden en om onze Hemelse Vader te bedanken voor alles waar ik blij mee was. Ik heb Hem vaak bedankt voor de schoonheid van de aarde en voor de heerlijke tijd die ik op de boerderij, bij de rivier en bij de scouts heb gehad. Ik heb ook geleerd Hem te vragen om dingen die ik graag wilde hebben of die ik nodig had.'

Toen hij acht jaar was, wilde hij zich laten dopen. Zijn vader, die geen lid van de kerk was, vond dat Howard nog wat ouder moest zijn voordat hij zich bij een kerk aansloot. De jonge Howard wist dat onze Hemelse Vader wilde dat hij lid van de kerk werd, maar hij wist ook dat het belangrijk was dat hij deed wat zijn vader wilde. Hij heeft laten zien dat hij respect had voor zijn vader, want hij heeft met zijn doop verwacht totdat zijn vader toestemming gaf. Howard werd vijf maanden na zijn twaalfde verjaardag gedoopt.

In zijn tienerjaren hadden de heiligen in Boise in Idaho

een gesprek met ambtenaren van de kerk over de bouw van een nieuw kerkgebouw. Aan de leden in Boise werd gevraagd om daar geld voor te geven en Howard was de eerste die zijn hand opstak. Hij beloofde toen dat hij 25 dollar zou offeren. In die tijd was dat heel veel geld voor een tiener. 'Ik heb ervoor gewerkt en gespaard totdat ik al het geld dat ik beloofd had kon betalen,' herinnert hij zich.

Instructies

Op de foto's van president Hunter op bladzijde 9 staan een paar voorbeelden van dingen die hij deed om gehoorzaam te zijn. Vul onder iedere foto de woorden in die zijn weggelaten. Maak daarna, op andere blaadjes, tekeningen van de manier waarop jij gehoorzaam bent. Geef iedere tekening een naam en kleur je tekeningen.

Ideeën voor de participatieperiode

1. *Maak voor ieder kind een kalender. Laat de oudere kinderen de naam van de maanden en de dagen van de week invullen. (Voor de jongere kinderen kan dit door de leidster gedaan worden.) Laat ieder kind zijn of haar eigen kalender versieren en stimuleer ze allemaal om hem thuis op te hangen. Ze kunnen dan iedere avond op de kalender schrijven of tekenen waarin ze gehoorzaam zijn geweest. (Bijvoorbeeld: 'Ik heb gewacht toen het licht rood werd,' 'Ik heb mijn ochtendgebed gedaan,' 'Ik heb mijn moeder geholpen.')* Vraag ze of ze de kalender op de laatste zondag van de maand mee willen nemen naar het jeugdwerk en laat de kalenders aan de andere kinderen zien.

2. *Vraag de kinderen liedjes te noemen die over gehoorzaamheid gaan. Zing die liedjes en bespreek welke gehoorzaamheidsregels erin geleerd worden. Laat ook de volgende liedjes aan bod komen: 'De doop' (B4), 'Danklied' (A16), 'Gehoorzaamheid' (B18), 'Gehoorzaam zijn' (B91).*

3. *Laat de kinderen een tekening maken die de volgende termen verduidelijkt. Deze tekeningen worden dan toegevoegd aan hun 'Geloofsartikelenboek'. (Zie Participatieperiode, De Kinderster, februari 1995, blz. 13.) gehoorzaamheid – als we bereid zijn om de goede keuze te maken; wet – een regel waaraan we moeten gehoorzamen. □*

President Hunter was gehoorzaam omdat:

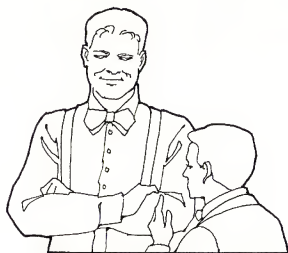
ILLUSTRATION: JERRY HANSTON

hij zijn _____ hielp

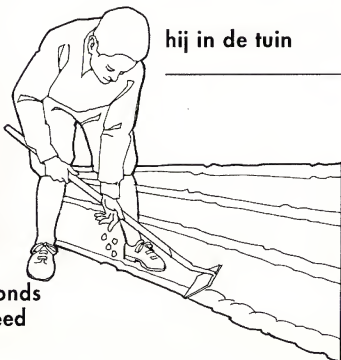
een _____ bijhield

respect had voor zijn
_____

's morgens en 's avonds
zijn _____ deed

hij in de tuin
_____

een goed _____ was

_____ gaf

onze _____ is geworden

DE TARWE EN HET ONKRUID

Corliss Clayton

Soms onderwees Jezus aan de hand van gelijkenissen. Gelijkenissen, ook wel parabels genoemd, zijn korte verhalen waarin bekende dingen worden gebruikt om waarheden van het evangelie te onderwijzen

Een gelijkenis die Jezus in Galilea verteld heeft, ging over tarwe en onkruid. Jezus vertelde over een man die een stuk land had en daarop goede tarwe had gezaaid. Toen hij sliep kwam er iemand die daar onkruid zaaide. Als dat groeide leek het veel op de tarwe die ook op dat land stond. Alle zaadjes kwamen uit en de halmen van de tarwe en het onkruid kwamen boven de grond.

Een landarbeider merkte dat er behalve tarwe ook onkruid begon te groeien. Hij vroeg aan de eigenaar van het land: 'Heer, hebt gij niet goed zaad in uw akker gezaaid? Hoe komt hij dan aan onkruid?' (Matteüs 13:27.)

De eigenaar van het land zei dat het onkruid vast en zeker door een vijand gezaaid was. Toen de arbeider vroeg of hij het onkruid moest uitrekken en verbranden, zei de eigenaar dat dat niet moest gebeuren. Hij legde het uit: als het onkruid werd uitgetrokken, zou er ook veel tarwe verloren gaan omdat het zo dicht op elkaar groeide.

Daarom lieten ze de tarwe en het onkruid doorgroeien totdat het tijd was om te oogsten. Toen gaf de eigenaar zijn mannen de opdracht om eerst de tarwe te plukken en het

veilig in de schuur op te slaan. Als dat klaar was moesten ze het onkruid bij elkaar binden en verbranden.

Toen de discipelen van Jezus met Hem alleen waren, vroegen ze Hem of Hij de gelijkenis wilde uitleggen. Jezus zei dat je de zaaiër van het goede zaad moest zien als Hemzelf en de apostelen. Het stuk land stelde de wereld voor en het goede zaad, dat waren de goede volgelingen.

De volgelingen van Satan werden uitgebeeld als het onkruid. Satan had het onkruid gezaaid. Met de oogst werd het einde van de wereld bedoeld en degenen die de oogst binnenhaalden waren engelen. Ook nu laat Hij goede en slechte mensen samen 'groeien', maar bij het einde van de wereld zullen de engelen de rechtvaardige mensen scheiden van de onrechtvaardige. De onrechtvaardigen, degenen die ervoor gekozen hebben om zich niet aan de geboden te houden, zullen worden gestraft. Maar de rechtvaardigen, degenen die ervoor gekozen hebben om volgens de geboden te leven, zullen 'stralen als de zon in het Koninkrijk huns Vaders.' (Matteüs 13:43.)

Als wij naar de aarde komen, krijgen we de vrijheid om te kiezen tussen goed en kwaad. Wij moeten zelf kiezen of we op tarwe of op het onkruid zullen lijken. □

(Zie Matteüs 13:24-30, 36-43; Leer en Verbonden 86:1-2, 4-7.)

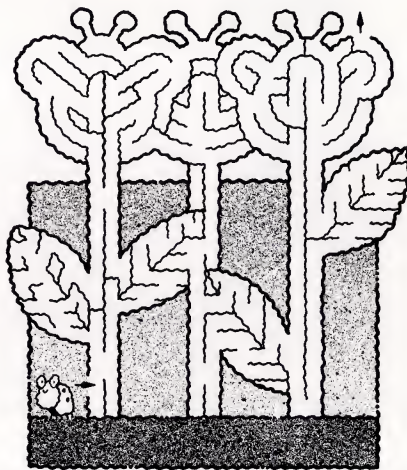

KIJK MIJ EENS! Roberta L. Fairall

Verbind de puntjes met elkaar, dan zie je me helemaal!

MEIBLOEMEN Susan Curtis

Help het kevertje. Het moet een weg vinden naar de bovenkant van de derde bloem. Het mag niet over lijntjes heengaan.

JOZEF EN ZIJN BROERS

Shauna Mooney Kawasaki

Lees hoe Jozef weer met zijn huisgenoten werd verenigd in Genesis 42, 45 en 47. Zet een rondje bij de zinnen die waar zijn en een kruisje bij de zinnen die fout zijn. Als je het goed doet krijg je drie rondjes of drie kruisjes achter elkaar. □

Tien broers van Jozef gingen naar Egypte om graan te kopen.	Toen de broers Jozef in Egypte tegenkwamen, wisten ze niet wie hij was.	Jozef was boos dat zijn broers hem als slaaf hadden verkocht.
Jozef zei tegen zijn broers dat ze boos op zichzelf moesten zijn om wat ze hem hadden aangedaan.	Jozef zei dat het goed was geweest dat hij verkocht was en in Egypte terecht was gekomen, omdat hij mensens levens had gered.	Jozef wilde niet dat zijn broers aan zijn vader vertelden dat hij nog leefde.
De broers van Jozef waren herders.	Farao wilde niet dat de familie van Jozef in Egypte kwam wonen.	Het aantal Israëlieten werd steeds groter.

VERHAAL

Andrea krijgt antwoord op vragen over het geloof

Ruth Liljenquist

‘Waar mijn kerk in gelooft?’ stotterde Andrea.

‘Ja,’ zei Jane dringend. ‘Je moet toch ergens in geloven. Misschien is jullie geloof wel anders.’

‘Nou, uh..., wij geloven in God en... enne...’

‘Dat had ik wel verwacht. De meeste kerken geloven in God,’ zei Jane, ‘maar wat geloven jullie waardoor jullie kerk anders is dan andere kerken?’

Andrea voelde dat ze heel erg bloosde. Ze vroeg zich af wat ze moest zeggen.

Op dat moment riep de moeder van Jane: ‘Andrea, je moeder heeft net gebeld. Ze wil graag dat je meteen naar huis komt.’

‘O, dat was ik vergeten! Ik heb beloofd dat ik op mijn broertje zou passen! Sorry Jane, ik moet opschieten. Ik zie je morgen wel.’

Toen ze de moeder van Jane bedankte en naar huis holde, bleven de vragen van Jane steeds maar in haar hoofd. Ze schaamde zich dat ze niet wist wat ze moest zeggen. Ze dacht: *Ik ben m'n hele leven al lid van de kerk. Ik zou toch moeten weten wat we geloven!*

De volgende dag na school glipte Andrea van haar stoel af en de deur uit. Ze dacht: *Als ik vlug ben zal Jane me niet kunnen inhalen en me weer van die vragen stellen.* Toch was ze niet vlug genoeg.

‘Andrea! Wacht op me! riep Jane door de hal. ‘Ik moet alleen mijn bibliotheekboek nog pakken.’

Onderweg naar huis hield Andrea haar hoofd omlaag en ze staaarde naar de stoep alsof ze bang was dat die tegen haar op zou springen. Ze kon alleen maar knikken of haar hoofd schudden als Jane haar iets vroeg. Ten slotte bukte Jane zich en keek haar vriendin in de ogen. ‘Is alles goed met je?’

‘Ja hoor, best. Ik heb alleen niet zo’n zin om te praten. Trouwens, we zijn bij je huis. Ik zie je morgenmiddag wel. Je komt dan toch nog koekjes bij me bakken hè?’

‘Natuurlijk. Ik ben zo benieuwd naar dat recept van jou!’

Andrea hoorde nauwelijks wat Jane antwoordde. *Wat geloven heiligen der laatste dagen?* dacht ze terwijl ze verder liep. Haar ouders en de leidsters in het jeugdwerk hadden het gehad over de tempel en over profeten, het Boek van Mormon, het celestiale koninkrijk, over Jezus, onze Hemelse Vader en nog veel meer. Maar hoe kon ze dat nu allemaal aan Jane uitleggen? Zij had er haar hele leven over gedaan om dat allemaal te weten te komen.

Die avond, toen ze met haar vader stond af te wassen vroeg ze: ‘Pap, waar gelooft onze kerk in?’

‘Nou Andrea, wij geloven een heleboel. Wij geloven om te beginnen in onze Hemelse Vader en in Jezus Christus. Wij geloven dat een gezin voor eeuwig bij elkaar kan zijn. Wij geloven in Joseph Smith en het Boek van Mormon.’

‘Maar dat is toch niet alles?’

‘Nee, natuurlijk niet. Als we het over alle bijzonderheden van ons geloof moeten hebben, zouden we wel een paar boeken vol kunnen schrijven. Waarom vraag je dat?’

‘Gisteren vroeg Jane me wat onze kerk gelooft en ik wist niet wat ik moest zeggen. Ik ben tien, ik ben gedoopt en nog weet ik niet wat ik moet zeggen.’ Andrea kon moeilijk uit haar woorden komen en ze kreeg tranen in haar ogen.

Papa legde de theedoek neer. Hij ging aan de keukentafel zitten en maakte een gebaar dat ze naast hem moest komen zitten. ‘Andrea, jij weet wat we geloven. Je weet alleen niet dat je het weet. Herinner je je nog dat je op je doop voorbereidde? Wat heb je toen gedaan?’

‘Nou, ik heb het Boek van Mormon gelezen en ik heb geprobeerd me van mijn zonden te bekeren en ik heb de geloofsartikelen uit mijn hoofd geleerd.’

‘Precies. En wat staat er in de geloofsartikelen?’

Er verscheen een lachje op Andrea’s gezicht. ‘Er staat in wat we geloven! Ik weet het wel!’

‘Natuurlijk weet je het. De geloofsartikelen zijn voor onszelf en voor andere mensen waardevolle hulpmiddelen om te leren begrijpen wat wij geloven.’

Toen Andrea en haar vader klaar waren met de afwas gingen ze zitten en ze sloegen de Parel van grote waarde open. Op de laatste twee bladzijden vonden ze de geloofsartikelen en die lazen ze één voor één. Of beter gezegd, Papa las ze op en Andrea zei ze uit haar hoofd op. Voor haar Evangelie in actie-onderscheiding had ze ze nog eens herhaald. Daar was ze blij om. Ze kende ze nog allemaal.

Onder het dertiende artikel zag ze de naam van Joseph Smith staan. ‘Wanneer heeft Joseph Smith dit geschreven?’ vroeg ze.

‘Nou, er was een man, John Wentworth. Hij was uitgever van een krant in Illinois. Hij wilde weten hoe de kerk begonnen was en wat de leden geloofden. Joseph Smith heeft het hem per brief laten weten. Die brief werd bekend als de ‘Wentworth-brief’. De beginselen die in die brief werden genoemd werden later de geloofsartikelen. Er staan niet alle bijzonderheden van ons geloof in, maar er worden wel veel fundamentele waarheden van het evangelie in genoemd.’

‘Ik ben blij dat wij de geloofsartikelen hebben! Nu weet ik wat ik Jane kan vertellen. Dat doe ik morgen. Bedankt pap.’

De volgende morgen kon Andrea bijna niet wachten tot Jane kwam. Nog voordat haar vriendin haar jas had opgehangen rolden de woorden uit Andrea’s mond.

‘Weet je nog wat je me gisteren vroeg, over wat mijn kerk gelooft?’

‘O ja! ik weet het nog. We zijn niet erg ver gekomen, hè?’

‘Nu kan ik het je vertellen.’ Andrea begon de geloofsartikelen op te zeggen.

‘Nou zeg! Jij weet echt veel over je geloof. Dat vind ik geweldig. Hoe wist je dat allemaal!’

‘Die dingen heb ik mijn hele leven al geleerd, thuis en in de kerk, maar’ (en ze grinnikte tegen haar vriendin) ‘ik heb wel een beetje hulp gekregen van een meneer van de krant.’ Toen vertelde ze Jane van de Wentworth-brief en hoe de geloofsartikelen ontstaan waren.

'Ik kan bijna niet geloven dat je ze allemaal uit je hoofd geleerd hebt', zei Jane. 'Dan moet je veel onthouden!'

'Het is niet zo moeilijk als je gelooft wat er in staat.'

Jane zat een tijdje stil. 'Andrea, wil je me nog meer vertellen over wat jij gelooft? Ik heb niet alles begrepen wat je verteld hebt, maar dat wil ik wel graag.'

'Natuurlijk. Laten we aan de koekjes beginnen en dan vertel ik je over het eerste geloofsartikel.'

Bijna de hele tijd waarin ze de koekjes bakten, legde Andrea een paar geloofsartikelen uit. Terwijl ze daarna een paar warme chocoladekoekjes zaten te eten legde ze nog meer uit. Andrea bood toen aan: 'Als je nog meer wilt weten kan je wel eens een keertje met me mee naar de kerk.'

'O, dat zou ik leuk vinden. Ik zal het aan mijn moeder vragen en dan laat ik het je wel weten.'

Die avond vertelde Andrea aan haar vader wat ze met Jane beleefd had.

'Andrea, de profeet Joseph Smith zou blij zijn als hij wist dat zijn brief aan John Wentworth jou geholpen heeft om over het evangelie te kunnen vertellen. Vergeet niet de Heer vanavond te bedanken voor Joseph Smith en het grote werk dat hij gedaan heeft.'

En dat is precies wat Andrea gedaan heeft. □

Op de omslag:

De elfjarige Clare Magee sluit snel vriendschap met iedereen, maar haar beste vrienden zijn haar ouders en haar oudere zusters. Zie 'Clare Magee uit Portadown (Noord-Ierland)', blz. 2. (Fotograaf: Richard M. Romney)

Kortrijk: gemeente van goede wil

— A. Doornaert —

Kortrijk is een stadje in Zuidwest-Vlaanderen op amper enkele kilometers van de Franse grens en ligt aan de rivier de Leie, de 'gouden rivier', beroemd omdat zijn wateren door de roters van het vlas als de beste ter wereld werden beschreven. Het is een van de belangrijkste stedelijke en handelscentra van West-Vlaanderen. Door de vestiging van een kandidatuur (opleiding voor kandidaatexamen) van de Universiteit van Leuven, de KULAK, en van allerlei vormen van hoger technisch en secundair onderwijs, is Kortrijk het voornaamste intellectuele centrum van West-Vlaanderen geworden.

Er is nog steeds een groeiende en haast passionele belangstelling voor het verleden, het eigen woongebied, de eigen voorzaten, de *roots* zoals de Amerikanen het zo tekenend zeggen, evenals de herinnering aan een voorbijge periode en verdwenen situatie. Lange tijd ontbrak die waardering omdat de continuïteit van eenzelfde situatie toen niet werd bedreigd. Het vernietigende oorlogsgeweld dat ons land tweemaal kort na elkaar vernielde, hebben de visuele draden met het niet zo verre verleden veelvuldig afgeknippt.

De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen is al geruime tijd gevestigd in Kortrijk, en heeft heel veel dieptepunten gekend. Er zijn ook heel mooie perioden van sterk geloof geweest. De leden wonen soms ver uit elkaar en vervoer is altijd een probleem geweest. De oudere kern blijft getrouw

aan wat de kerk voorhoudt. We beseffen maar al te goed dat wij moeten blijven vasthouden aan wat uiteindelijk door onze getrouwheid de 'kracht' uitmaakt van onze kleine

kerkgemeenschap. Er zijn in de afgelopen twee jaar heel wat nieuwe leden gedoopt, en wij zijn ervan overtuigd dat ook zij door hun inzet de 'kracht van Kortrijk zullen uit-

maken'. Onlangs waren er maar liefst veertig mensen in de avondmaalsdienst.

Elke hulporganisatie doet haar best de priesterschap te steunen. Er is veel goede wil aanwezig. De huidige gemeentepresident, broeder Avery, en zijn echtgenote, zijn voor elk van ons een grote

---

De zustershulpvereniging van de gemeente Kortrijk.

---

steun en toonbeeld van diepe geloofsovertuiging. Elke vrijdagavond is er een zangavond. Dan worden onder leiding van de gemeentepresident de nieuwe lofzangen geoefend. Zuster Avery verzorgt de muzikale begeleiding. Er is niet altijd grote toeloop, maar wie komt, ervaart warmte en steun.

Er zijn diverse activiteiten

De jongemannen en jongevrouwen van de gemeente Kortrijk.

---

gepland in 1995, zoals een talentenavond en enkele haardvuuravonden, wat de leden erg aanspreekt.

Kortrijk, die kleine kerkgemeenschap in de verste hoek van de ring Antwerpen, hoopt in de toekomst met de hulp en steun van de ring veel vooruitgang te maken. ■

De priesterschap van de gemeente Kortrijk.

Scouting warm aanbevolen

Hans Noot

Het was een natte winterdag in januari. Eén voor één kwamen de scouts met hun leiders binnen 'druppen'. Rivieren in het zuidendes lands traden buiten hun oevers en de natte sneeuw kleurde het donkere landschap. Maar een scout is niet te stuiten.

Oorspronkelijk had men op dertig scouts gerekend, maar het scouting-programma van de kerk slaat aan. Het programma moest volledig worden aangepast omdat de zeventig man uit alle delen van het land allemaal aan bod moesten komen. Terwijl de jongens leerden 'vliegen' en slaan onder leiding van een karate-expert (Dennis Prosman), kregen de leiders instructie van Martin Scherf, Michel Navarro en Paul Ropers in hoe men de scouts leiding kan geven.

Scouting is spelen met *survival*. Op plezierige wijze leren de jongens omgaan met de natuur en hun medemens. Het geeft ervaring in leiderschap en scheidt broederschap. Nou, die *survival* hebben we gemerkt. De nacht begon om 23.00 uur toen iedereen eigenlijk in bed had moeten liggen. En gehoorzaam dat ze waren ... Het duurde niet lang of ze lagen er ook weer uit. Maar spookten in de nacht en scouting zijn onderdeel van dezelfde activiteit. De leiders hadden het beter bekeken. Zij lagen in andere ruimten (waar de kachel brandde). Sommigen zochten het wat hoger op. De grond was koud en de 'hoge chiefs' hadden hun bed gemaakt op een aantal tafels die zij naast elkaar hadden gezet. Sommigen, die wat lager in rang waren, sliepen op naast elkaar gezette banken. De hele nacht hoorde men gepiep van wiebelende, gammele tafels die bij de minste

beweging hun spookgeluiden door de zaal deden galmen.

Op de zaterdag kregen de leiders instructie in leidersbeginselen, terwijl de jongens vaardigheden leerden om hun eisen af te kunnen laten tekenen. De *survival* in de Drunense

Duinen werd afgerond met een fikse *hike* met kaart en kompas. Wie niet goed had geluisterd naar de instructie over het gebruik van het kompas, werd bestraft met een paar extra kilometers door de ijzige koude. AP-scouting is brrrr... leuk! ■

Kookles van Wim Mulder.

De groep scouts en hun leiders die de kou hebben getrotseerd.

Gemeente Zoetermeer verhuist naar nieuw gebouw

Michael Vis, president van de gemeente Zoetermeer

Het nieuwe kerkgebouw van de gemeente Zoetermeer ligt op de kruising van drie wegen. Het gebouw heette voorheen dan ook: 't Kruispunt. Binnen in de kerk herinnert een bijbelse inscriptie aan het belang van een kruising.

Bij veel mensen in Zoetermeer is het gebouw een begrip, van wege de vele activiteiten die er altijd zijn geweest. Qua oppervlakte is dit gebouw het grootste van de kerk in Nederland en België. Oorspronkelijk is het gebouw neergezet door de rooms-katholieke kerk. Daarna heeft de hervormde kerk en met haar diverse verenigingen er gebruik van gemaakt. Die kerk wilde echter middelen vrijmaken voor de bouw van een eigen kerk in de Zoetermeerse nieuwbouwwijk Rokkeveen.

We hopen door middel van verschillende activiteiten dit jaar bekendheid te geven aan het feit dat wij nu de nieuwe bewoners zijn. Zo zal er 5 mei een dankdienst voor 50 jaar bevrijding zijn. 20 mei hebben

we een open dag. Natuurlijk zijn hiervoor ook alle leden van de kerk uitgenodigd. Later dit jaren hopen we het 25-jarig bestaan van het gebouw te vieren. Hiervoor heeft het koor Millennium uit Haarlem haar medewerking al toegezegd. Daarnaast zullen er voor de leden

van de ring Den Haag natuurlijk ook de nodige activiteiten zijn, zoals de jaarlijkse ZHV-conferentie in juni. Dit gebouw is voor ons een godsgeschenk dat ons veel vreugde zal geven en zal bijdragen tot de groei van de gemeente, ter meerdere eer van onze Vader in de hemel. ■

(—Bekendmaking —)

Informatiemarkt over opvoeding in Haarlem

Opvoeden, leuk maar ook lastig

Veel ouders zijn onzeker over de opvoeding van hun kinderen. Hoewel er allerlei hulpverlenende instanties zijn, blijken ouders met vragen over opvoeding hier niet of nauwelijks van op de hoogte.

In samenwerking met andere christelijke kerken en verschillende maatschappelijke instanties, is het plan opgevat om een informatiemarkt te houden over opvoeding. De markt is enerzijds bedoeld om ouders te leren vertrouwen op hun eigen kracht en anderzijds informatie te bieden over opvoedingsondersteu-

nende activiteiten in de vorm van workshops en stands.

Op zaterdag 20 mei kunt u in het kerkgebouw van de wijk Haarlem terecht met zowel alledaagse als specifieke vragen over uw kind (ontwikkelingsstoornissen, handicaps, geloofs vragen, verslavingsgedrag, spijbelen, schoolproblemen e.d.)

Natuurlijk is er voor alle gezinsleden iets te doen. Niet alleen zijn verschillende workshops bedoeld voor het hele gezin, maar ook is er een kinderrestaurant en kunnen kinderen hun hart ophalen bij alle doe-

activiteiten ter gelegenheid van het cultureel kinderfeest dat gelijktijdig in samenwerking met de Stichting Welzijn Schalkwijk naast de kerk wordt georganiseerd.

Een goede ouder word je al doende: daarom is alle informatie en hulp bij deze 'praktijkopleiding' welkom. Geen enkel succes weegt immers op tegen falen in het gezin.

De markt wordt van 10.00-16.00 uur gehouden in het kerkgebouw aan de Frieslandlaan 5 (hoek Groningenlaan) in Schalkwijk (Haarlem). ■

Zendingenpagina's

Deze maand besteden we in de Zendingenpagina's aandacht aan Jos den Brouwer uit de Wijk Rotterdam 1, die op zending is in het zendingsgebied Leeds, en Peter De Greyt uit de gemeente St.-Niklaas, die op zending is in het zendingsgebied Athene.

Jos den Brouwer vertrok vanaf vliegveld Zestienhoven.

Jos den Brouwer

Op 7 oktober 1993 ben ik aangekomen in het opleidingsinstituut in Lingfield. Twee weken daarna arriveerde ik in het zendingsgebied Leeds.

Ik ben op zending gegaan omdat ik het gebod van mijn Hemelse Vader wilde gehoorzamen. Hij heeft immers bij monde van zijn profeet bekendgemaakt dat iedere jongeman een zending behoort te vervullen. Wat me aan Engeland opvalt nu ik er bijna anderhalf jaar ben, is dat de mensen altijd in de rij staan. Of het nu bij het postkantoor is of bij de bushalte, er is altijd een keurige rij. Ook vind ik de bereidwilligheid om te helpen als je op straat om aanwijzingen vraagt zeer typerend voor de Engelsman. En hoewel ik veel regen verwachtte, moet ik zeggen

dat dit toch wel meevalt.

Een van de voornaamste zaken die ik geleerd heb, is dat wij als lid de verantwoordelijkheid hebben om onze eigen vrienden met het evangelie in aanraking te brengen. Ook hebben wij tot taak de onderzoekers in onze wijk of gemeente zoveel mogelijk thuis te laten voelen. Na hun doop moeten we ze natuurlijk blijven begeleiden, huisonderwijs dus. Ik heb wat meer diepgang in het huisonderwijs gezien.

Een goede ervaring heb ik met Steve gehad, een man van achter in de twintig. De eerste paar keren dat we naar zijn huis gingen, zag ik niet echt vooruitgang bij hem. Hij sprak vreselijk veel over andere dingen, lesgeven was een heel karwei. De grote verrassing kwam echter toen

ik hem vlak voor mijn overplaatsing sprak en hij zei dat hij eigenlijk wel lid wilde worden. Zo zien wij dat geduld een belangrijke zaak in zendingswerk is.

Ook ben ik zeer verbaasd over de houding die sommige mensen aannemen tegenover de kerk. Voorheen dacht ik vaak dat die verhalen zwaar overtrokken werden.

Ik blij ben dat ik op zending ben gegaan. Mijn getuigenis is aanzienlijk gegroeid. ■

Peter De Greyt

Kerstavond 1993, een rustige avond, totdat ik onverwachts een telefoontje kreeg van mijn districts-president, die mij zei dat mijn zendingsoproep was aangekomen bij de zendingspresident. We zouden er samen naartoe gaan. In ons

gesprek op weg naar de zendingspresident vroeg hij mij naar welk land ik op zending zou willen. Ik zei hem: ik ga waarheen Hij mij zendt. Groot was de verrassing toen ik, na de envelop geopend te hebben, las dat ik naar het zendingsgebied Athene op zending was geroepen — een plaats die vol verrassingen zit, dat zou ik later ondervinden, maar ook een plaats die ik liefheb.

Bij mijn aankomst in Athene stonden mij heel wat uitdagingen te wachten: zou ik de mensen wel kunnen verstaan? Zouden ze mij kunnen verstaan? Maar ik was er klaar voor, want de Heer was aan mijn zij. Na een goede nachtrust was ik klaar om Griekenland over het herstellende evangelie te vertellen. Ik bracht de

eerste vier maanden van mijn zending door in de hoofdstad, waar ik het werktuig mocht zijn om twee broeders dichter bij Christus te brengen. Ik kan wel zeggen dat ik die vier maanden heel wat heb geleerd, waaronder goede vorderingen in de Griekse taal, al is die taal nog steeds zeer moeilijk, zelfs nu ik één jaar op zending ben. [maart '95, red.]

Na vier maanden Athene werd ik overgeplaatst naar een stad in het noorden van Griekenland, Thessaloniki, de stad waar ook Paulus het evangelie heeft verkondigd. Daar heb ik de beste tijd van mijn leven doorgebracht. De stad is mooi, de leden uitermate vriendelijk. Hier heb ik geleerd de Grieken lief te hebben. Ik verliet de stad dan ook met tegenzin.

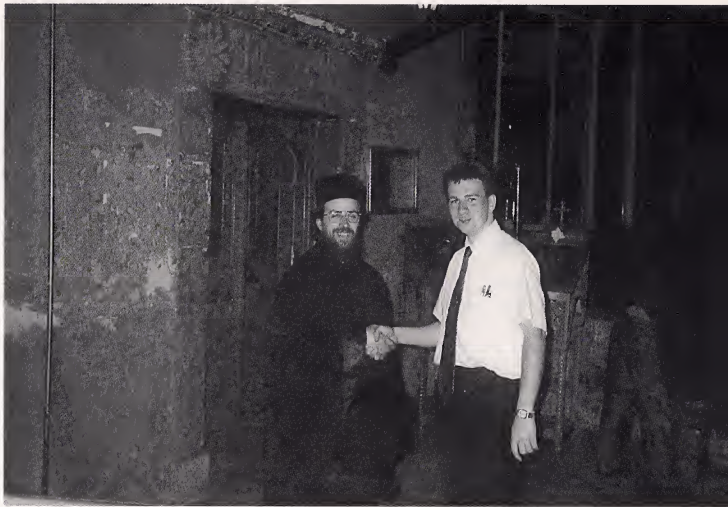
Nu ben ik weer terug in Athene. Er zijn hier maar weinig leden, maar degenen die we hebben, houden stand. Ik heb grote bewondering voor deze pioniers van Griekenland en ik ben zeer vereerd om er deel van uit te mogen maken. Het zendingswerk staat hier nog in zijn kinderschoenen. Er zijn maar

twee steden waar zendingswerk gedaan wordt: Athene en Thessaloniki, en dan hebben we ook nog zendingen op Cyprus, in Egypte, Turkije, Libanon en, sinds kort, in Amman.

Wij hopen op, bidden voor en werken hard, zodat er gauw nieuwe steden voor het zendingswerk opengesteld zullen worden.

Hier leer je echt om op de Heer te vertrouwen, en dat is geen slechte ervaring.

Ik weet zeker dat de kerk hier zal groeien. De Heer leeft en houdt van ons. Hij is een groot werk aan het doen en ik ben dankbaar dat ik daar deel van uit mag maken. Ik weet dat de kerk waar is. Het Boek van Mormon is het woord van God. ■

Peter De Greyt drukt de hand van een plaatselijke priester.

Nieuwe zendingen

Naam: Andy Ruiters
Unit: Leiden
Aanvang zending: 7 maart 1995
Opleidingsinstituut: Provo
Zendingsgebied: West Indië
Standplaats: Suriname

Naam: Anton en Annie van Dam
Unit: Apeldoorn
Aanvang zending: 4 april 1994
Zendingsgebied: Frankfurt-tempel

Groot-Brittannië

Renate Bijkerk/Pepijn Piller

England Bristol Mission,
Southfield House, 2 Southfield Road,
Westbury-on-Trym, Bristol,
BS9 3BH, Engeland

Desiree Broekzitter

England London South Mission,
484 London Road, Mitcham, Surrey,
CR4 4ED, Engeland

Jos den Brouwer

England Leeds Mission,
Technocentre, Station Road,
Horsforth, Leeds, Yorkshire,
LS18 5BJ, Engeland

Natasja Claessens/Peter Mesotten/

Emilio Nicoli/William Croese

England Manchester Mission,
Paul House, Stockport Road,
Timperley, Altrincham, Cheshire,
WA15 7UP, Engeland

Lieven Kempenaers

England Birmingham Mission,
185 Penns Lane, Sutton Coldfield,
West Midlands, B76 8JU, Engeland

Onne de Jonge

England London Mission,
88-92 Earls Court Road, Londen
W8 6E6, Engeland

West-Indië

Henny Aroeman

Zendingsgebied West-Indië,
Carleigh House, suite 3,
Golf Club Road, Christ Church,
Barbados, West-Indië

Andy Ruiters

Albergastraat 10,
Paramaribo, Suriname

Duitsland

Barbara Beute/Antje Pen-Kerkhoven/

Cathalina Teske/Anneke van Til

Frankfurt-tempel,

Talstrasse 10,
D-61381 Friedrichsdorf

Anton en Annie van Dam

Talstrasse 64, D-61381 Friedrichsdorf
Cornelis en Rineke de Bruijn/Romy Mooij
Taanusstrasse 17, D-61381 Friedrichsdorf

Koos Bogaerts

Deutschland-Mission Hamburg,
Rugenbar 7A, D-22549 Hamburg

Dan van de Wetering

Deutschland-Mission Frankfurt,
Arndtstrasse 18, D-60325 Frankfurt

Rusland

Bubi en Ans Oppermann

P.O.Box 208 ,
630123 Novosibirsk,
Rusland

Spanje

Sergio Ribeiro

Zendingsgebied Las Palmas,
Avenida Rafael Cabrera 4-6A,
35002 Las Palmas,
Canarische Eilanden, Spanje

Nederland

Inge Baetens/Geert De Vylder

Zendingsgebied Amsterdam,
Noordse Bosje 16,
NL-1211 BG Hilversum

Schotland

Micha de Jong/Christa De Vijlder

Scotland Edinburgh Mission,
'Boroughfield', 32 Colinton Rd.,
Edinburgh, EH10 5DG, Schotland

Canada

Robin Muurling

Mission Canadienne de Montréal,
1320 Boulevard Graham, Suite 310,
Ville Mont-Royal, Québec,
H3P3C8, Canada

Verenigde Staten

David Broekman

Colorado Denver South Mission,
P.O. Box 2674, Littleton,
Colorado 81201, USA

Elco Scheltinga

Carlsbad California Mission,
785 Grand Ave. # 204, Carlsbad,
California 92679, USA

Daniël de Kock

Utica New York Mission,
600 French Road, New Hartford,
New York 13413, USA

Dimitri Mooij

Pennsylvania Philadelphia Mission,
300 W. State Street, Suite 107,
Media, Pennsylvania 19063 , USA

Griekenland

Bob De Blick/Peter De Greyt/
Askold Meisner/David Muntinga

Zendingsgebied Athene,
Papadiamanti Straat 4,
Paleo Psychiko 15452,
Athene, Griekenland

Ga je op zending?

*Stuur ons dan je naam, je zendings-
gebied, uit welke wijk of gemeente je
komt, wanneer je zending begint,
naar welk opleidingsinstituut je gaat,
en vooral een goede pasfoto!
Ons adres staat voorin De Ster.*

'Meer rust in mijn lot'

'Neemt mijn juk op u en leert van Mij, want Ik ben zachtmoedig en nederig van hart, en gij zult rust vinden voor uw zielen; want mijn juk is zacht en mijn last is licht' (Matteüs 11:29).

De Heiland heeft zichzelf beschreven als 'zachtmoedig en nederig van hart'. Om zijn goddelijke zending te vervullen, heeft Hij vermoeidheid, spot, onbegrip, afwijzing en uiteindelijk ook het lijden in Getsemane (zie Matteüs 26:36) en zijn kruisiging geduldig ondergaan. Hij ondernam zonodig ook moedig actie, zoals toen Hij de tempel reinigde en boze geesten uitwierp. Nederig aanvaardde en volgde Hij altijd de wil van zijn Vader.

WIJ ZIJN ZACHTMOEDIG ALS WE ONS ONDERWERPEN AAN GODS WIL

Zachtmoedigheid houdt soms in dat wij de omstandigheden aanvaarden zoals ze zijn. Toen Amulon (zie Mosiah 24:11) het volk van Alma zware ongemakken en lasten oplegde, wendden zij zich tot God, Die '[hen] versterkte, zodat zij hun lasten met gemak konden dragen, en zij onderwierpen zich met blijdschap en geduld aan de ganse wil des Heren' (Mosiah 24:15).

In andere gevallen houdt zachtmoedigheid in dat we actie ondernemen, zoals Mozes (die volgens de Schriften een van de zachtmoedigste mensen op aarde was), toen hij de Israëlieten wegvoerde uit de slavernij in Egypte (zie Numeri 12:3). Er is zachtmoedigheid voor nodig om het leven waaraan we gewend zijn achter ons te laten om lid van de kerk te worden, of om gehoor te

geven aan een zendingsoproep, of om weerstand te bieden aan wat slecht is door op een goede manier actie te ondernemen. Zachtmoedigheid is deemoedige onderwerping aan Gods wil.

Als wij zachtmoedig zijn erkennen we dat Gods wegen op een hoger plan liggen dan de onze (zie Jesaja 55:9). We weten ook dat de moeilijkheden waarmee we te maken krijgen als we de wil van onze Hemelse Vader volgen, voor ons bestwil kunnen zijn (zie Leer en Verbonden 122:7).

ALS WE ONZE BEPROEVINGEN GOED DOORSTAAN ONTWIKKELEN WE GEDULD

Veel moeilijkheden waarmee we te maken krijgen zijn niet gemakkelijk op te lossen of te aanvaarden. Het kan zijn dat we ze maanden, jaren of zelfs ons hele leven moeten dragen en dat vergt veel geduld. Geduld krijgen we echter vaak pas als we ervoor moeten vechten en nederig de hulp van de Heer vragen om te begrijpen wat zijn wil is.

Een jonge zuster die aan suikerziekte lijdt, is blind geworden toen zij van haar tweede kind in verwachting was. Het verlies van haar gezichtsvermogen was verschrikkelijk voor haar en het was onherstelbaar. Na een periode vol boosheid en vragen wendde ze zich tot de Heer voor troost en om antwoord te krijgen op de vraag wat Hij in deze nieuwe omstandigheden van haar verwachtte. Met geduld kwam ze er achter

dat 'het aangename woord des Heren (...) de gewonde ziel geneest' (Jakob 2:8) en dat zij haar handicap kon gebruiken om anderen te helpen. Haar opgewekte, open instelling maakt het voor anderen gemakkelijk om met haar over haar blindheid te praten en over haar langdurige strijd om het te accepteren en er haar voordeel mee te doen.

Een andere vrouw, zuster Vera Hales, is acht jaar verlamd geweest. Haar zoon, ouderling Robert D. Hales, vroeg haar voordat ze stierf waarom zij zo lang pijn had geleden. Zij antwoordde dat ze had geleden om geduld te leren. Toen hij haar vroeg of ze geleerd had geduldig te zijn, antwoordde zij: 'Ik wel. En jij?' (*Ensign*, mei 1985, blz. 29.)

Genezing van de Heer ontvangen 'kan betekenen dat men gezondmaking ontvangt, of een verlichting van lasten, of zelfs dat men beseft dat het de moeite waard is om geduldig te volharden tot het einde toe. God heeft immers behoefte aan moedige zonen en dochters die bereid zijn zich te laten bijschaven volgens zijn wil en wijsheid.' (Richard G. Scott, *De Ster*, juli 1994, blz. 6.) Naarmate we deze kwaliteiten ontwikkelen, zullen we de vrede vinden die alleen de Heer ons kan geven.

- *Hoe komt het dat zachtmoedigheid en geduld ons in staat stellen met tegenslag om te gaan?*

- *Hoe kunnen zwakheden die we nederig erkennen, in sterke punten veranderen?* (*Zie Ether 12:27*) □

HOE KAN IK MIJN VASTEN ZINVOLLER MAKEN

Ik heb geprobeerd te vasten maar het enige wat ik heb bereikt is dat ik me hongerig voelde. Hoe kan ik mijn vasten zinvoller maken?

De antwoorden gelden als leidraad en niet als officiële uitspraak aangaande de leerstellingen van de kerk.

ONS ANTWOORD:

In de Schriften – de Bijbel, het Boek van Mormon en de Leer en Verbonden – worden herhaaldelijk instructies gegeven over hoe je moet vasten. Meestal wordt het in verband gebracht met bidden.

In de kerk hebben we één keer per maand een officiële vastendag met daarbij een vasten- en getuigenisdienst. We vasten gewoonlijk 24 uur en geven het geld dat we normaliter aan twee maaltijden hadden uitgegeven, als vastengave ten bate van de behoeftigen. Zij die meer kunnen bijdragen worden daartoe aangespoord. De Heer heeft alle leden geboden te vasten (zie Leer en Verbonden 88:76). President Joseph F. Smith heeft erop gewezen dat vasten 'een verplichting [is] waaraan zij niet kunnen ontkomen, maar men dient wel te bedenken dat de inachtneming van de vastendag door zich vierentwintig uur lang van eten en van drinken te onthouden, geen absoluut voorschrift is; (...) maar het wordt als een gewetenszaak aan de mensen overgelaten, waarin zij met verstand en wijsheid moeten beslissen.' Van hen die om gezondheidsredenen niet mogen vasten, moeders die borstvoeding geven en kleine kinderen die het doel van vasten nog niet begrijpen,

behoort niet verlangd te worden dat ze vasten.

Vasten kan betekenen dat we alleen maar 24 uur geen eten en drinken tot ons nemen, maar we kunnen ook met een doel vasten. Dat doel kan persoonlijk zijn en betrekking hebben op het overwinnen van een persoonlijk probleem of het vinden van een antwoord op een moeilijke vraag of lastig probleem in ons leven. We behoren daarbij echter ook te vasten voor anderen, zoals voor zieken of om het zedingswerk kracht bij te zetten. Vasten is op zichzelf een vorm van aanbidding (zie Lucas 2:37) en het is gepast om te vasten om een getuigenis te verkrijgen, als teken van oprecht berouw en als middel om de ziel te heiligen. Het is niet nodig om met het vasten voor dergelijke, of andere goede doelen, te wachten tot de vastendag. Wij hebben echter het advies gekregen om niet te lang achter elkaar of te vaak te vasten.

Vasten en bidden gaan hand in hand. In de Leer en Verbonden 59:14 staat: 'Voorwaar, dit is vasten en gebed, of met andere woorden, verheuging en gebed.' Vasten in combinatie met gebed helpt ons ontvankelijk te worden voor de invloed van de Heer. Het leuwt ons de wereldse zaken buiten te sluiten en onze aandacht te richten op de zaken van de Geest. En als wij voe-

len dat we dichter bij de Heer zijn, zullen we meer vreugde voelen.

Probeer de eerstvolgende keer dat je weer vast de volgende stappen eens uit:

- Bid voordat je begint te vasten.
- Vast met een doel en denk daar vaak aan tijdens je vasten.
- Blijf opgewekt en geduldig.
- Spreek een dankgebed uit als je je vasten beëindigt.

Ouderling Bruce R. McConkie heeft geschreven dat 'vasten dat samengaat met gebed, is bedoeld om de spiritualiteit te vergroten; om een geest van aanbidding en liefde voor God te bevorderen; om het geloof in het hart van de mensen te doen toenemen en zo goddelijke gunst te verkrijgen; om nederigheid en berouw van de ziel aan te moedigen; om tot een geest van rechtvaardigheid bij te dragen; om de mens zijn nietswaardigheid en afhankelijkheid van God duidelijk te maken; en om hen die de wet van vasten gehoorzamen langs het pad van de zaligheid te leiden' (*Mormon Doctrine*, tweede editie, Salt Lake City: Bookcraft, 1966, blz. 276).

Hieronder staan reacties van lezers die de zegeningen van het vasten ervaren hebben.

ANTWOORDEN VAN LEZERS:

Iedere keer als wij vasten, moeten we een duidelijk omschreven doel voor ogen hebben – zoals bidden voor het herstel van een ziek kind of een zieke vriend, het overwinnen van twijfels, het helpen van een behoeftig lid, als

voorbereiding op indexamens, steun bij het uitoefenen van een nieuwe roeping en voor verscheidene andere redenen. We kunnen zelfs vasten en bidden om de geest van het vasten te voelen.

Uit eigen ervaring weet ik dat gebed een belangrijk onderdeel van vasten is. De eerste keer heb ik slechts een paar uur gevast, maar het was een belangrijke ervaring die inhoud kreeg doordat mijn vasten vergezeld ging van gebed. Bid voordat je begint te vasten, bid tijdens het vasten en vergeet niet aan het eind van je vasten een dankgebed uit te spreken.

En vergeet op de vastenzondag niet om een royale vastengave te schenken.

*Kaun Christine
Schwarzbold (22)
Wijk Santa Maria
Ring Santa Maria
(Brazilië)*

Het is ongeveer een jaar geleden dat ik voor het eerst vastte. Ik was toen bang dat Vader in de hemel teleurgesteld zou zijn als ik mijn vasten niet kon volbrengen. Maar als je met die instelling vast, voel je er niet goed bij.

Ik heb geleerd dat je om inhoud te geven aan je vasten een duidelijk, rechtvaardig doel voor ogen moet hebben. Door het gebed vertellen we dat doel aan Vader in de hemel. We moeten Hem vragen ons geestelijk te steunen zodat we de lichamelijke trek kun-

nen overwinnen. Als we dat doen, zijn we goed gewapend tegen de vijanden van het vasten zoals luiheid, ongeduld en verlangen naar voedsel.

Vasten kan een lonende ervaring zijn. Als we het met de juiste geest doen, zullen we vreugde en liefde voor anderen voelen.

*Virginia H. Tefaate (17)
Wijk Puarai
Ring Papeete (Tahiti)*

In ons streven het evangelie van Jezus Christus na te leven behoren wij niet alleen te bidden maar ook te vasten. Om vasten meer inhoud te geven, moet je bidden, het doel van je vasten aan je Hemelse Vader vertellen en de Schriften lezen. Als het mogelijk is, vraag je ouders dan of ze samen met jou willen vasten.

*Sina Taumaloto
Faalelei (12)
Gemeente Samoa
District Camberra
(Australië)*

Vasten is een grote geestelijke ervaring.

Als zending in een woestijnachtig gebied waar het soms erg heet is, heb ik geleerd dat vasten een grote uitdaging kan zijn. Wat mij het meeste heeft geholpen, is om een doel te stellen voor het vasten, dat doel in gedachten te houden – vooral als ik voel dat ik aan

het afzakken ben – en te denken aan het verlossende offer van de Heiland.

Daarom kan ik je aanbevelen te bidden voor het doel dat je hebt gesteld voor het vasten. Houd het doel in gedachte en denk aan de liefde van de Heiland. Je zult zien dat je vasten dan een gebeurtenis van 'verheuging en gebed' zal zijn (LV 59:14).

Mocht je verzwakken, denk dan aan de belofte van de Heer dat als wij Hem in nederigheid en met geloof zullen vragen Hij 'zwakke dingen sterk voor [ons doet] worden' (Ether 12:27).

*Ouderling Rincon
Aguirre F.
Zendingsgebied
Hermosillo (Mexico)*

Ik ben het beginsel van het vasten gaan waarderen doordat ik de eerste keer slechts één maaltijd heb overgeslagen. Dat heeft er toe bijgedragen dat ik genoeg vertrouwen ontwikkelde om twee maaltijden over te slaan. Ik heb ook geleerd om mijn Hemelse Vader om hulp te vragen zodat mijn vasten een geestelijk opbouwende ervaring mag zijn.

Mijn tante is lid geworden van de kerk nadat wij voor haar hebben gevast en gebeden.

*Marianne Vaags (13)
Wijk Milheim
Ring Dortmund (Duitsland)*

Als je maag vreemde geluiden begint te maken, je mond droog is en je lichaam verzwakt is en je jezelf erop betrapt dat je constant naar de klok kijkt of je vasten al gauw voorbij is dan kun je niet begrijpen waarom de Schriften naar het beginsel van vasten verwijzen als een periode van 'verheuging en gebed' (LV 59:14).

Ik heb vaak de gelegenheid gehad om te vasten en ben tot de ontdekking gekomen dat het van mijn houding afhangt of ik met vreugde vast of dat ik alleen maar mijn honger toereer. Als ik met vasten begin, concentreer ik me op een belangrijk doel. Als ik werkelijk de hulp van de Heer zoek, verliest voedsel zijn belang. En als ik voel dat mijn lichaam zwakker wordt, denk ik opnieuw aan het doel van mijn vasten en het eeuwig belang dat het heeft. Wanneer ik dat voor ogen houd, is vasten niet meer zo'n grote opoffering.

Het helpt mij ook om me bezig te houden met de behoeften van anderen. Als ik er aan denk dat er vele hongerige mensen in de wereld zijn en dat ik iedere dag te eten heb, is het niet zo moeilijk om af en toe twee maaltijden over te slaan om anderen te kunnen helpen. Als ik vast met de geest, leer ik mijn naaste lief te hebben.

Carmen Rodríguez de Fuentes
Wijk Petapa
Ring Villa Nueva (Guatemala)

Hoewel we normaliter op zondag vasten, kunnen we te allen tijde vasten. Wanneer we met een ernstig probleem worstelen en meteen de hulp van de Heer nodig hebben, bijvoorbeeld wanneer een huisgenoot ernstig ziek is, hoeven we niet te wachten met vasten tot de vastenzondag. Het belangrijkste is dat we met de juiste geest vasten – blij zijn en niet verdrietig of humeurig. En ook al vragen wij de Heer om hulp, wij moeten zelf ons uiterste best doen om onszelf te helpen.

Maria Jimena
Navarro (15)
Gemeente Cruce
Ring Quilmes
(Argentinië)

In die vier jaar dat ik nu lid ben van de kerk, heb ik veel geleerd over de essentie van het vasten en heb vele gelegenheden gehad om het in praktijk te brengen. Door te vasten, ontwikkel ik niet alleen mijn eigen spiritualiteit, maar ik werk ook hand in hand met de Heer om anderen te helpen, of het nu op het geestelijke of het economische vlak is.

Mildred I. Tumbaco
Solis (21)
Gemeente Jijijapa 1
District Jijijapa
(Ecuador)

Er zijn een aantal zaken die we moeten doen als we gaan vasten: Houd een doel in gedachte, bid om hulp, lees de Schriften en eindig met een gebed. Door dit te doen wordt ons vasten zinvol. Maar we moeten niet vergeten dat ons verzoek aan de Heer misschien niet meteen verhoord of misschien op een andere manier dan wij verwachten. De Heer bepaalt hoe en wanneer hij ons een antwoord geeft.

Patricia Elizabeth Sánchez Hidalgo (21)
Wijk Prusia
Ring Soyapango San Salvador (El Salvador)

Ook jij kunt van de vraag-en-antwoord-rubriek een succes maken door de onderstaande vraag te beantwoorden. Je moet je antwoord voor 1 juli 1995 sturen naar:

QUESTIONS AND ANSWERS,
International Magazines,
50 East North Temple,
Salt Lake City, Utah 84150, USA.

Vermeld daarbij je naam, adres, leeftijd, woonplaats, wijk of gemeente en ring of district. Je kunt in je eigen taal schrijven (of typen); de antwoorden worden vertaald. Stuur zo mogelijk ook een foto van jezelf. Die wordt niet teruggestuurd. Als je antwoord heel persoonlijk is, kun je vragen om anoniem te blijven. Niet alle antwoorden worden gepubliceerd.

VRAAG: Een vriend van mij zegt dat hij alles gelooft wat de kerk leert, behalve het eerste visioen van Joseph Smith. Wat moet ik hem vertellen? □

V E R B O R G E N

Truman G. Madsen

ILLUSTRATOR: STEVE KROPP

**'Vergader alle goede en ware
beginselen in de wereld', heeft
Joseph Smith gezegd 'en bewaar
ze als een schat'.**

Het verhaal wil dat een vrouw het beroemde kunstmuseum in St. Petersburg (Rusland) bezoekt. In vijf minuten liep ze kordaat langs de meesterwerken die in de loop der eeuwen zijn gemaakt. Toen haalde ze haar schouders op en liep naar de uitgang van het museum. Een bewaker zei zachtjes tegen haar: 'Mevrouw, dat u uw schouders ophaalt, zegt iets over u, niet over de schilderijen.'

Het verhaal maakt ons twee zaken duidelijk die jullie jonge heiligen der laatste dagen naar mijn mening moeten weten voordat je de wijde wereld intrekt:

(1) Jullie houding ten opzichte van kunstwerken – schilderijen, beeldhouwwerken, muziek en andere werken waarin cultuur tot uiting komt – zeggen net zoveel over jullie als over de kunstenaars die ze hebben gemaakt. En (2) men zal jullie zeer zeker gaan vragen: 'Wie bepaalt wat er goed en mooi is en wat niet?'

Door de jaren heen heeft de maatschappij wijsheid en begrip vergaart over hetgeen als de moeite waard beschouwd wordt. Beroemde universiteiten leren studenten hoe ze de klassieke voorbeelden van menselijke expressie, gevoeligheid en inzicht kunnen waarderen. De heiligen der laatste dagen weten: 'Als er iets deugdelijk, lieflijk, eervol of prijzenswaardig is, dan streven wij dat na' (Geloofsartikel 13).

Als kunst geen invloed op ons heeft, is het net alsof er nooit iemand is geweest die iets heeft geleerd of gemaakt. Door hard werken maak je vooruitgang. En schatten kunnen niet weggegooid worden zonder dat jij en degene op wie jij invloed hebt, een groot verlies lijden. Er zijn mensen die de talenten die zij van God hebben gekregen, verspillen om zogenaamde schatten te creëren die geen blijvende waarde hebben en alleen maar de uitwas zijn van de laatste rage of mode. Het is in deze tijd zo dat zelfs het tijdperk waarin jij leeft, bekend zou kunnen worden als het tijdperk waarin schatten als vuil en vuil als grote schatten worden beschouwd.

Hoe kun je nu weten wat werke-

lijk bewonderenswaardig is? Hoe kun je weten wat de moeite waard is om na te streven? Hieronder staan een paar richtlijnen die iedere heilige der laatste dagen naar mijn mening kan volgen om op een vreugdevolle en inzichtelijke manier zijn of haar ontdekkingsreis naar spiritueel bewustzijn te maken.

1. Creatieve inspanning vergt onderzoek. Joseph Smith leerde dat kennis macht is en dat zelfs de macht van God gebaseerd is op kennis en intelligentie (zie *Leringen van de profeet Joseph Smith*, blz. 288). Je kunt creatief zijn en waardevolle bijdragen leveren op het gebied van de scheikunde, natuurkunde, wiskunde, rechten, computertechnologie, geschiedenis, kunst, literatuur en communicatiewetenschappen.

Daag jezelf uit om een van de besten te worden op een terrein waarin je creatief kunt zijn. Veelal zijn de mensen die het beste voorbereid zijn diegenen die op school geleerd hebben *hoe ze moeten leren* en vervolgens de rest van hun leven een voorliefde blijven behouden voor zelfstudie. Als je geen doel hebt in je dagelijks leven, zul je weinig voldoening kennen.

Ik heb me vaak afgevraagd hoeveel mensen uit de 17de eeuw er wel niet computerexperts hadden kunnen worden als ze de juiste opleiding en het juiste begrip hadden gehad. Ze hadden wonderen kunnen verrichten op het gebied van databeheer en het oplossen van vraagstukken. Maar zij leefden en stierven volledig onbewust van de talenten die zij mogelijk bezaten. Als er

SCHATTEN

maar weinig verschil bestaat tussen de een en de ander dan is juist dat verschil belangrijk. Zie er op toe dat je datgene waarin jij van anderen verschilt, ten goede gebruikt. Leid je leven niet zonder je talenten te gebruiken en te ontwikkelen.

Ik wil jullie een raad geven die ik jaren geleden zelf heb gekregen: Volg de weg die het goddelijk licht en de inspiratie jou aangeven. Neem de uitdaging aan. Vertrouw erop dat als je ergens goed in bent of goed in kan worden, daar waarschijnlijk je zending en levenstaak ligt. Volgens de psycholoog Calvin Taylor is iedereen ergens een genie in, zelfs de geestelijk gehandicapte. De Heer zegt ons dat iedereen tenminste één geestelijke gave heeft (zie Leer en Verbonden 46:11). In een

toegewijd leven dat gericht is op een doel, gaan intellect en geestelijke gaven hand in hand.

De volledige ontplooiing van je talenten komt na dit sterfelijk leven. Ondertussen werk je aan een klein stukje van de eeuwigheid. Word niet

wanhopig als je ziet dat er nog een enorme kloof zit tussen de mate waarin je talenten op dit moment hebt ontwikkelt en de mate die je in de toekomst ooit hoopt te bereiken. Als je er voortdurend aan blijft werken, kun je er zeker van zijn dat je op een morgen

ontwaakt als een van de bekwaamste mensen van jouw generatie. De maatschappij en de kerk zullen graag van je talenten gebruik maken naarmate je jezelf meer bekwaamt.

2. Geef het geleerde door. Ga individuele gesprekken aan met familieleden en vrienden, deel je kennis met grote groepen. Je levensonderhoud en in ieder geval je manier van leven zullen ten dele afhangen van

de opdrachten die je krijgt, om te spreken, te reageren, verslag uit te brengen en te schrijven. Dat betekent dat wat je ook doet, je je communicatieve vaardigheden moet ontwikkelen.

Een aantal van jullie zal hoofdzakelijk te maken hebben met dingen – machines en hun bediening. Anderen zullen met mensen werken. Wat voor werk je ook gaat doen, vergeet niet dat in iedere organisatie de menselijke pro-

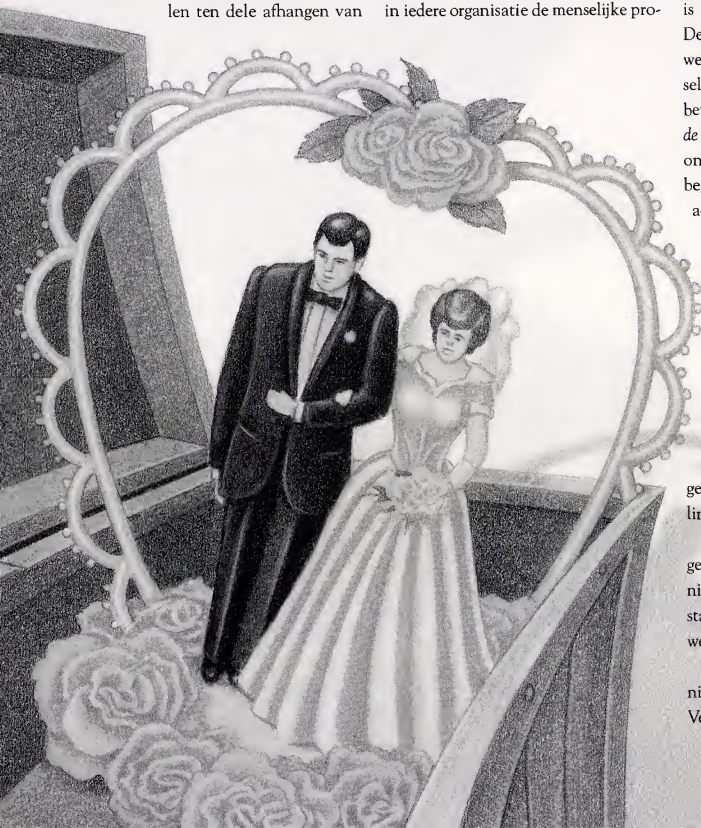
blemen het meeste gevoel vragen. Je kleinste maar tevens grootste klaslokaal zal je eigen huis zijn. En de kerk is een van de plaatsen in de wereld die het meeste gelegenheid tot leren biedt.

3. Bouw relaties op met mensen.

Zowel in de academische als in de religieuze wereld zul je zien dat er meer is dat mensen verenigt dan verdeelt. Een oprechte discussie onder vier ogen is beter dan onrechtvaardige kritiek. De profeet Joseph Smith heeft onderwezen dat 'we alle goede en ware beginselen in de wereld moeten vergaren en bewaren als een schat' (*Leringen van de profeet Joseph Smith*, blz. 316). Verder onderwees en prakticeerde hij het beginsel: Als u ons geloof niet wilt accepteren, accepteer dan onze gastvrijheid (Zie *Words of Joseph Smith*, samengesteld door Andrew F. Ehat en Lyndon W. Cook, Orem, Utah: Grandin Book Company, 1991, blz. 162).

In de loop der jaren zijn we, tijdens allerlei bijeenkomsten over religieuze aangelegenheden, tot de ontdekking gekomen dat we drie regels moeten volgen indien we de gemeederen willen bedaren en onderling begrip willen vergroten:

- Als je wilt weten wat iemand gelooft, vraag het dan aan *hemzelf* en niet aan zijn tegenstanders. Geef zijn standpunt weer zoals hij het zelf zou weergeven.
- Vergelijk jouw beste prestaties niet met de slechtste van anderen. Vergelijk op een eerlijke manier.

• Sluit je niet af voor de ideeën van anderen. Je moet kunnen zeggen: 'Ja, daar kan ik wat van leren!'

4. Leg je prioriteiten in het gezin.

De kerk is niet het model voor het gezin; het gezin is het model voor de kerk en gemeenschap. Wat je status ook mag

zijn, je bent altijd deel van een soort familie, zelfs als het alleen maar de wijk is.

President Spencer W. Kimball heeft gezegd: 'Het huwelijk kan veel geweldiger zijn dan het menselijk verstand kan bevatten' (in *1976 Devotional Speeches of the Year*, Provo, Utah: Brigham Young University, blz. 146). Wat je ook nastreeft, bewaar je beste pogingen voor je gezin.

Een aantal jaren geleden heb ik een briljante neurochirurg ontmoet wiens taak het was om in een wereldberoemd ziekenhuis patiënten met chronische pijn te begeleiden. Hij stelde een team van medische specialisten samen en werkte lang en hard aan het probleem. Door alle geslaagde en minder-geslaagde pogingen kwam men tot het belangrijk inzicht dat als er niemand anders was in het leven van de patiënt – iemand om wie de patiënt

gaf of iemand die om hem of haar gaf – het team weinig of niets kon doen om de pijn te verminderen. De arts, die later heilige der laatste dagen is geworden, vertelde mij dat liefde, vooral liefde van het gezin, voor veel ziekten het enige preventieve medicijn en de enige duurzaam werkende therapie is.

5. Wees op je hoede voor groepen die ondersteunen wat op het moment in de mode is. We leven in een wereld waarin de mensen heel snel beledigd zijn en de schuld bij anderen leggen. Op de een of andere manier ligt de schuld van wat er fout gaat in de wereld of zelfs in iemands privé-leven, bij iets of iemand anders en hebben wij er zelf geen controle over. Natuurlijk moeten wij ons inzetten voor rechtvaardige en goede zaken. Maar je bent gek als je een slachtoffer zoekt, als je wraak wilt. Wraak is zelfvernietigend.

Slechts wanneer iemand gevoelens van vervreemding met aanhoudende liefde en vergeving benadert, zal het gevoel van vervreemding verdwijnen. Dat is wat Christus ons voor eens en altijd heeft geleerd. Hij verwacht van ons dat wij hetzelfde doen.

Om de Heiland te volgen moet je niet steeds anderen de schuld geven, maar je moet proberen jezelf te vervolmaken. De enige die jouw groei, jouw leerproces en de ontplooiing van je talenten in de weg kan staan, ben jezelf.

6. Zoek heilige schatten. Op de Brigham Young University heb ik eens zitten praten met president Dallin H. Oaks, die nu lid is van het Quorum der

Twaalf. Hij keek vanuit zijn kantoor in het bestuursgebouw neer op de pas ingewijde Provo-tempel. We konden elkaars gedachten lezen. De tempel ligt op een hoger gelegen stuk grond. Haar schaduw reikt niet tot de campus maar haar licht doet dat dag en nacht.

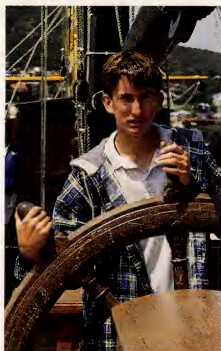
Er bevinden zich heilige schatten binnen die muren. Eigentijdse schriftuur spreekt van 'de macht van recht-schapenheid' (LV 84:20–21, opnieuw vertaald). Die schatten vallen uiteen als as in de handen van hen die ze met vijandigheid of oppervlakkigheid benaderen. 'Ga niet lichtzinnig met heilige dingen om' (LV 6:12).

De tempel en Christus zijn het hart van ons geestelijk leven. Niemand van ons begrijpt dat nog ten volle. Om creatief te zijn bij alles wat je doet, moet je de geboden houden. Kom dan naar de tempel met een geest die hongert naar kennis, nederig is, sterker dan de inspiratie die je in bibliotheken, laboratoria of studio's kunt vinden. Zorg dat je tot diegenen behoort die een vurig verlangen hebben om het de Heer te vragen.

De tempel verwijderd blinderingen zodat je het eeuwig perspectief kunt zien. Daar wordt op een krachtige wijze licht en waarheid geopenbaard die de duisternis doet verdwijnen. Daar kun je met de grote Schepper communiceren. En Hij zal je leiden om je talenten, vaardigheden en vermogens zo goed mogelijk te gebruiken. □

Toespraak gehouden aan het begin van het studiejaar aan de Brigham Young University, 12 augustus 1993.

DIE ONTZAGWEKKENDE AUSTRALIËRS

Wanneer je Australië zegt, denken de meeste mensen meteen aan kangoeroes of koala's of aan dat echt vreemde wezen, het vogelbekdier. Het op vijf na grootste land kent inderdaad een aantal vreemde diersoorten. Maar Australië heeft nog veel meer te bieden.

Vaak verrast het land haar bezoekers die met de gebruikelijke vooroordelen een bezoek brengen.

Op de eerste plaats 'kennen we veel culturen', volgens Michael Owen (14) uit de wijk Blacktown in de ring Sydney Hebersham.

Op de tweede plaats 'vind je niet overal rondspringende kangoeroes', legt Alison Caballero (15) uit de wijk St. Marys in dezelfde ring, geduldig uit.

Hoe is het land echt – vooral voor jongere heiligen der laatste dagen?

Sommige wonen in de onmetelijke, geïsoleerde gebieden in het binnenland en moeten uren rijden om naar de kerk te kunnen gaan. Anderen wonen in de grote steden en kunnen genieten van een breed scala aan kerkelijke activiteiten.

Australië is niet alleen maar het land van de kangoeroes, zoals Sarah Crosbie, links, jullie zal vertellen. Daniel Hill, boven, vaart een rechte koers aan boord van de replica van het schip dat de eerste kolonisten naar Australië bracht. Het staat symbool voor de koers die hij in dit leven vaart.

Sommigen komen uit families die al generaties lang lid zijn van de kerk. Anderen zijn de enige mormoon in hun familie, stad of school.

Maar allen vinden het heel fijn dat zij, doordat zij lid zijn van de kerk, andere heiligen kunnen ontmoeten. We willen deze vreugde met jullie delen door je aan een aantal van deze jonge Australiërs voor te stellen.

VRIJHEID

Jonge Australiërs die lid zijn van de kerk, koesteren de vrijheid. De politieke vrijheid in hun land. De vrijheid van de uitgestrekte natuur. De vrijheid dat te worden waar ze de capaciteiten toe hebben. Maar zoals alle heiligen der laatste dagen ter wereld, hebben ook hier de jongere heiligen der laatste dagen een bijzondere kijk op vrijheid – zij geloven dat de grootste vrijheid verkregen wordt door de Heiland te volgen en 'voor een goede zaak werkzaam te zijn' (Leer en Verbonden 58:27).

Pauline en Claire Moulds, Narrogin (West Australië):

Op vijftienjarige leeftijd waren de tweelingzusjes Pauline en Claire Moulds (nu 19) jeugdwerkpresidente en eerste raadgeefster in hun kleine gemeente. Pauline zegt: 'Ik kan me nog herinneren dat ik dacht dat ik alleen maar geroepen was omdat er niemand anders beschikbaar was. Maar later besefte ik dat de Heer mij had geroepen omdat ik het een en ander te leren had en talenten bezit waar ik anderen mee

kon dienen.' Pauline en Claire hebben geleerd dat de vrijheid om te groeien van binnenuit komt, door de wijze waarop je op uitdagingen reageert.

Marcus Robb (15) Perth: Voor Marcus waren het seminarie en de Schriften de sleutel tot intellectuele vrijheid. Toen een paar jaar geleden een leesstoornis, dyslexie, werd geconstateerd, had hij het leesniveau van iemand die vier jaar jonger was. Gelukkig begon hij in die tijd met het seminarie waar de leerkracht het lezen in de Schriften benadrukte. 'Ik besloot dat ik ze helemaal zou lezen', zegt hij. Hij stond om tien voor vijf iedere ochtend op om 40 minuten te lezen. Aanvankelijk was het erg moeilijk. Maar nu, na een jaar, zit hij op hetzelfde niveau als zijn leeftijdgenoten.

Emily Kuhn (12), Darwin: 'Via een organisatie in de stad waar ik woon, meldde ik mij aan als vrijwilliger om de jonge padvindstertjes in de leeftijd van vijf tot zeven jaar te helpen. Zij worden de "Gum Nuts" genoemd. De eerste paar weken waren best wel moeilijk, maar toen raakte ik eraan gewend. Als ik nu een van de "Gum Nuts" tegenkom, komt ze op me af en omhelst me.'

City of Sydney Youth Band: 'We zochten een band die niet op zondag repeteerde of optrad', legt Karen Mauger (17) uit. Zij speelt klarinet en is lid van de wijk Castle Hill. 'De familie Aleknas, ook een gezin dat lid is van de kerk, vertelde ons over een band die eerst op zondag repeteerde, maar dat naar de vrijdag had verschoven.'

Sindsdien, en dat is ten dele te danken aan zeven jonge heiligen der laatste dagen die zich hebben aangesloten bij de band, is de band van achttien naar 57 leden gegroeid en heeft verscheidene prijzen gewonnen.

Maar Marnie Alekna (17) uit de wijk Baukham Hille zegt dat het nog belangrijker is dat 'de jonge heiligen het respect hebben gewonnen van de andere leden van de band en hun ouders'. De band blijft standvastig weigeren op zondag te repeteren of op te treden.

Kinga Badylak (16), Perth: Kinga's familie heeft een lange weg moeten gaan om de vrijheid te bereiken. Ze zijn gevlucht uit het toenmalige communistisch Tsjechoslowakije. In Australië vonden zij meer vrijheid dan ze gehoopt hadden toen een vriend hen in aanraking bracht met het evangelie. Toen de zendelingen voor het eerst bij de familie

Badylak aanklopten, waren zij enigszins bekend met het huis. In het verleden hadden ze al verscheidene malen warme gevoelens bij dit huis gehad, hoewel het toen nog onbewoond was. De familie Badylak was er toen nog niet in betrokken.

VRIENDSCHAP

Het is een grote geruststelling om een vriend te hebben die je kunt vertrouwen, die echt het beste voor jou wil. Het ultieme voorbeeld is de Heiland, wiens werk en heerlijkheid het is 'de onsterfelijkheid en het eeuwige leven van de mens tot stand te brengen' (Mozes 1:39). Door liefdevol te zijn voor anderen en de waarheid met hen te delen, volgt de jeugd in Australië zijn voorbeeld van dienstbetoon en liefde.

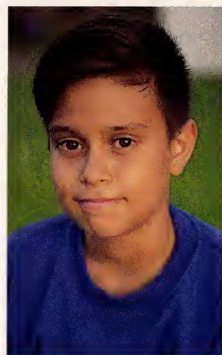
David D'Arcy (17), Adelaide: David en zijn vrienden waren in het winkelcentrum bij hen in de buurt toen zij aangevallen werden door wat andere jongelui. 'We wachten', bekend hij beschaamd. Plotseling verschenen er zes mannen in kostuum en wit overhemd met stropdas. Het vechten hield op.

Later bracht een schoolvriend hem in contact met de zendelingen – dezelfde mannen die die dag de vrede-stichters waren geweest. David is op zijn zeventiende verjaardag gedoopt. 'Die zendelingen', zegt hij, 'ik houd van ze'. Raad eens wat David D'Arcy wil worden als hij 19 is.

Peter Dowden (15), Cairns: 'Ik ben bevriend met mijn vader. Ik ben bevriend met mijn gemeentepresident. Je raakt bevriend met elkaar als je samen tijd doorbrengt en bezig bent met elkaar. Met je Hemelse Vader gaat het net zo. Je leert Hem kennen door tijd met Hem door te brengen, door de Schriften, de kerk, seminarie en gebed.'

Lissa Sarafian (15), Sydney: 'Een tijd geleden heeft de jeugd in onze wijk een groep geestelijk gehandicapten meegenomen naar het Australische Wonderland. Het is een sprookjespark net als Disneyland. De vreugde op de gezichten van die mensen was verbazingwekkend. Ik verheug me erop hen eens in het celestiale koninkrijk te ontmoeten en zo met hen te kunnen praten dat we elkaar begrijpen.'

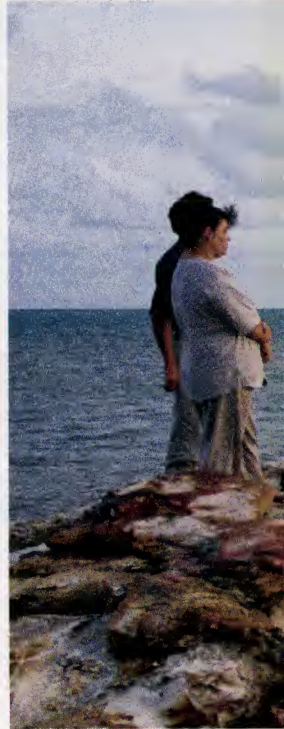
Lotu Kimiia (16), Mount Isa (Queensland): Toen we hier naar toe verhuisden, waren de andere meisjes die lid zijn van

Rebecca Munn, *boven*, en andere jongere heiligen der laatste dagen, *links*, wonen in Alice Springs in Midden-Australië.

Andere jongeren, afgebeeld met hun seminarieleraar, *linksboven*, wonen honderden kilometers naar het oosten in het kustgebied van Cairns. Ongeveer halverwege deze twee plaatsten ligt Mount Isa, waar Shandor Harris, woont, *rechtsboven*.

De vreugde die het evangelie brengt, kunt u aflezen van de gezichten van deze jongere heiligen der laatste dagen, links. Zij hebben geholpen de normen voor de plaatselijke jeugdmuziekband vast te stellen; Lissa Sarafian, rechtsboven, leerde hoe fijn het was iets voor anderen te doen; Lori Palmer, rechts; en Davina Nieuwenhuizen en Larissa Jeffrey, onder, met een vriendelijke Koala.

de kerk verlegen. Ze maakten niet gemakkelijk een praatje met vreemden. Maar ik raakte met hen bevriend. Nu zijn ze niet meer verlegen en zijn gewend geraakt aan onze gewoontes – mama komt uit Samoa en papa komt van de Cook-eilanden. We hebben veel kinderen uit de kerk thuis uitgenodigd. We spreken veel met elkaar over de verschillende culturen waarin we zijn opgegroeid.'

Alisha Hunt (15) en Emma Butler (15), Launceston (Tasmania): In een rolstoel moeten zitten is niet gemakkelijk, en actief worden in een kerk als je niemand van de andere jongeren kent, evenmin. Daarom voelt Emma Butler zich enorm gezegend dat Alisha Hunt en de andere jonge vrouwen uit de wijk Launceston East in haar leven kwamen. Vooral Alisha en Emma zijn dikke vrienden die veel tijd met elkaar doorbrengen bij een van hen thuis. Daar praten ze over de gewone 'meisjes- dingen'. Ze gaan zelfs samen naar de rolschaatsbaan. Alisha vindt het fijn om met Emma om te gaan. 'Ze maakt grapjes en we lachen wat af met elkaar.'

Cindy Shropshal (18), Perth: Voor Cindy begon de kennismaking met de kerk met vriendschap op school. Ze raakte bevriend met een jongen in de Engelse les – Cliff Allen. Op een avond gingen ze uit samen met nog een klasgenoot die bekend stond als een drinker. Cliff stond erop dat ze die avond geen alcohol zouden drinken. Cindy herinnert zich dat toen ze Cliff vroeg waarom hij niet dronk, 'hij mij over de kerk begon te vertellen. Ik voelde de Geest. Ik heb er veel over nagedacht die avond. Ik was op zoek naar de ware kerk. Die avond wist ik dat dit de kerk was waar ik lid van moest worden.'

Daniel Sommariva (14), Canberra: 'Ik vertel de mensen dat ik lid ben van de kerk. Ik vertel mijn vrienden altijd wat mijn normen zijn en de meesten hebben daar respect voor en doen niets slechts als ik in de buurt ben.'

Jenna Birks (12), Canberra: 'Ik hou van mijn ouders. Het zijn de beste ouders die je je maar kunt wensen. Wij zijn met zeven broers en zusjes in ons gezin en we hebben samen al veel doorgemaakt. Ik vind dat je beste vrienden je huisgenoten moeten zijn.'

SPORT

Of het nu rugby, cricket of football volgens de Australische spelregels of een andere wedstrijd is, de Australische jeugd houdt van sport. Maar de atleten die lid zijn van de kerk staan vaak voor een moeilijke keuze: iets doen wat ze heel leuk vinden of de sabbat heiligen. Wanneer zij weigeren om op zondag te spelen, kan dat hun kansen om op topniveau sport te bedrijven, verkleinen. Maar de heiligen der laatste dagen hebben geleerd dat zij daardoor kunnen win-

nen in rechtschapenheid – en dat zij zo ook een voorbeeld zijn voor hun trainers en teamgenoten.

Richard Rancie (14), Melbourne: Richard is hardloper. Momenteel loopt hij wedstrijden en leidt in de buurt waar hij woont zijn eigen 'autowasserij'. Later gaat hij misschien in de politiek. Hij wil minister-president van Australië worden.

Richard traint niet op zondag en loopt ook geen wedstrijden. Hij gaf zijn plaats in de nationale cross-country kampioenschappen op omdat de wedstrijden op zondag werden gehouden. Hij trok zich tijdens de competitie van de staat Victoria ook terug op zijn beste afstand de 1500 meter. In plaats daarvan nam hij er genoeg mee om uit te komen op de 800 meter. 'Ik had niet verwacht in de finale te komen', zegt hij, 'maar ik won een bronzen medaille'. En wat nou zo goed is van hem, is dat je hem niet hoort over het missen van de 1500 meter. Hij voelde zich juist extra gezegend.

Des Shore (16), Atherton (Queensland): 'Veel van mijn ploeggenoten vragen me waarom ik niet op zondag wil spelen, omdat ik zo mijn kansen vergooi om zo op hoog niveau football te spelen. Ik heb hun gezegd dat ik iedere zondag naar de kerk ga. De meesten vinden het gek maar ze accepteren het omdat veel mensen in deze omgeving religieus zijn. Als ik nu nog maar de trainers zo ver kon krijgen dat ze het begrepen.'

Isaiah Kaberry (17), Perth: 'Ik ben gewoon samen met deze twee jongens', zegt Isaiah en wijst op John en Cliff Mahaurike. Isaiah heeft er een grote rol in gespeeld dat zij lid zijn geworden van de kerk door hen uit de nodigen voor het seminarie en hen met de zendelingen in contact te brengen.

Rose Hicks (18), Melbourne: Misschien is Rose wel het voorbeeld van de verscheidenheid die Australië kenschetst.

De Geest voelen en die ervaringen met elkaar delen is in Australië net zo belangrijk als waar dan ook in de kerk volgens Jamie Tarr, *boven*, uit Burpengary; Donald West en Des Shore, *midden*, uit Atherton; Naomi Lyell, *beneden*, uit Nambour; de jongere heiligen der laatste dagen houden spontaan een getuigenisvergadering op het rotsige strand bij Darwin, *tegenoverliggende pagina*.

Ze is geboren in Nieuw Zeeland, beschouwt zichzelf als Samoaanse maar heeft ook Duits, Fijisch, Russisch, Chinees en Tongaans bloed door haar aderen lopen.

Rose straalt een ferme vastberadenheid uit. Tijdens de atletiekwedstrijden in de ring won ze vijf lintjes – vier eerste plaatsen en een tweede plaats. 'Ik vind het verschrikkelijk om tweede te worden!', grijnst ze en stopt de lintjes in haar zak. 'Ik vind wedstrijden heerlijk.'

Met die instelling zal Rose waarschijnlijk wel haar doel bereiken om ingenieur of architect te worden. 'Ik wil helpen bij de bouw van het Nieuwe Jeruzalem', zegt ze.

GEEST

Of ze nu in groot of klein in getal zijn, de macht van de getrouwen is enorm. De Australische jongeren die lid zijn van de kerk, weten dat wanneer zij iemand over Joseph Smith en het Boek van Mormon vertellen, alleen of met elkaar de Schriften bestuderen of vurig tot onze Hemelse Vader bidden, hun voorbeeld een indrukwekkend getuigenis is voor een ieder die op hun let.

Sam Hansford (17), Hobart (Tasmania): 'Het is verbazingwekkend.' Zo beschrijft Sam het gevoel dat hij had toen hij zijn getuigenis kreeg. Iets wat in het seminarie werd gezegd, zette me aan het denken. Na schooltijd ging hij naar huis en begon de Schriften te bestuderen. 'Later die avond heb ik er over gebeden', zegt hij, 'en toen voelde ik voor het eerst de Heilige Geest.'

Leah Cox (16), Canberra: 'Mijn vader zit bij de luchtmacht en daarom verhuizen we bijna iedere twee jaar. Het enige rustpunt naast mijn familie is het evangelie. Ik heb altijd een getuigenis gehad, als sinds ik een klein meisje was. Ik kan de Geest voelen en dat verzekert me telkens weer dat het evangelie waar is.'

Tropical Colours, Cairns: Als je ieder eiland in de Stille Oceaan wilt bezoeken, en meer over de gewoontes, cultuur en dansen van de oorspronkelijke bewoners wilt weten, hoef je alleen maar naar een uitvoering te kijken van de 'Tropical Colours of the Pacific', een tienerdansgroep uit Cairns (Queensland).

De meeste leden zijn lid van de kerk en dankzij hun nor-

men is die groep veel meer dan alleen maar een dansgroep. Het is een groep waarvan veel leden een goed voorbeeld zijn.

'We hebben de normen voor de uitvoering van de groep gebaseerd op de brochure *Voor de kracht van de jeugd*', legt Rosie Mitchell (17) uit. 'Op die manier weten we dat we op een rechtvaardig fundament bouwen.'

Door Rosie's voorbeeld raakten twee leden van de groep Anne Browne (17) en Alicia Elliot (17) geïnteresseerd in de kerk en werden lid.

'Je voelt de Geest als je onder heiligen der laatste dagen bevindt', zegt Alicia. 'Zo ben ik lid geworden van de kerk. De Geest is altijd aanwezig en dat maakt je nieuwsgierig.'

Michael Gibson (12), Brisbane: 'Voordat ik tweede raadgever werd in het diakenenquorum, had ik niet zoveel belangstelling voor de kerk. Ik wist eigenlijk niet precies wat het inhield. Toen kreeg ik dit boekje van de quorumpresident en realiseerde ik me hoe leuk een quorum kan zijn en hoeveel je er kunt leren. Ik besefte dat het veel meer is dan alleen maar naar de kerk gaan en op een bank zitten. Je kunt er echt veel leren.'

Naomi Betts (17), Sydney: 'Gebed is de manier om met je Hemelse Vader in contact te komen. Het is de manier om met iemand te praten als je verder niemand hebt.'

Helen Parker (14), Darwin: Papa en mama maken ons 's ochtends wakker en dan houden we gezinsgebed en lezen in de Schriften. Ons gezin bestaat uit acht personen, daarom lezen we elk maar twee verzen. Ook mijn kleine broertje en zusje en die zijn nog maar drie en vier jaar. Niet iedereen is het zo gewend, maar wij lezen 's ochtends en 's avonds samen in de Schriften.'

Sarah Crosbie (14), Sydney: 'Soms ben je moe en heb je geen zin om te bidden. Je wilt eigenlijk alleen nog maar naar bed. Maar als je wel bidt, voel je je daarna veel beter. Als je er bij stilstaat hoe je bidt en niet zo maar wat woorden uitspreekt maar echt met iemand praat, dan heb je er veel meer aan.'

Nu weten jullie dat Australië niet alleen maar het land van de kangoeroes is. Er wonen ontzagwekkende jongelui die net als jullie 'ijverig [werkzaam zijn] voor een goede zaak'. □

DE PLAAT VAN CAMERON

Ruth Cosby

Ik wilde de plaat van Moroni die de platen begroef. Sinds de algemene autoriteiten ons aansporen om inspirerende afbeeldingen thuis op te hangen, was ik verschillende platen gaan verzamelen die me iets zeiden. Op deze ochtend in juni stond ik in het distributiecentrum in Salt Lake City, ver van mijn huis in Texas, geduldig een serie grote platen te bekijken.

Ik had al heel wat platen. Ik wilde alleen nog die plaat van Moroni, een profeet voor wie ik iets bijzonders voelde vanwege de kracht van zijn getuigenis.

Terwijl ik naar deze plaat zocht, zag ik een andere die me diep raakte. Het was een afbeelding van Jezus die een blinde genas. Ik haalde de plaat uit het rek, maar legde die weer terug toen ik de afbeelding van Moroni vond. Ik had er tenslotte al genoeg.

Maar toen ik wegliep had ik zo'n knagend gevoel. Ik ging terug en pakte weer de afbeelding van Jezus die de blinde. Ik zou de plaat van Moroni inlijsten, zo redeneerde ik. Deze zou ik opbergen en gewoon af en toe te voor-schijn halen.

Pas een paar maanden later kwam ik eindelijk aan de platen toe. Moroni werd ingelijst en tevreden keek ik naar het resultaat. Toen zag ik dat een andere lijst achter het bed was gevallen. Ik pakte die met het idee dat een van mijn andere platen er misschien mooi in zou staan. Maar geen van die platen kwam er goed in uit.

Uiteindelijk deed ik de plaat van Christus die de blinde geneest in die lijst. Het stond echt mooi. Ik draaide de plaat om en las wat er op de achterkant stond:

'En zijn discipelen vroegen Hem en zeiden: Rabbi, wie heeft gezondigd, deze of zijn ouders, dat hij blind geboren is?'

Jezus antwoordde: Noch deze heeft gezondigd noch zijn ouders, maar de werken Gods moesten in hem openbaar worden (Johannes 9:2-3).'

Ik had die tekst nooit begrepen. Jezus had die blinde genezen zodat de werken van God openbaar konden worden. Maar hoe zit het dan met al die mensen die niet genezen worden? Hoe zit het met mijn gehandicapte zuster, die gestorven was toen ik nog jong was? En Cameron, de zoon van onze

ILLUSTRATOR: PAULI WAININ; CARL HEINRICH BLOCH, JEZUS GENEEST DE BLINDGEBORNE

huisonderwijzer die hersenverlamming heeft en in een rolstoel zit?

Toen ik aan Cameron dacht, gingen mijn gedachten terug in de tijd.

We zitten op de veranda achter ons huis met onze huisonderwijzers. Cameron zit in z'n rolstoel. Hij geeft z'n getuigenis, langzaam, met moeite, worstelend met de obstinate, onwillige spieren in zijn gelaat.

'Ik weet dat God van mij houdt', zegt hij. 'Ik houd van God.' Hij kost veel inspanning, veel tijd voor hij klaar is. Mijn man, Van, leunt naar voren.

'Cameron,' zegt hij oprecht, 'je praten gaat echt enorm vooruit. Ik kon elk woord verstaan!'

Cameron glimt van trots. Ik zie het tedere, medelevende gezicht van mijn man en vraag me af: zijn de werken van God hier niet openbaar gemaakt?

Op z'n twaalfde is Cameron oud genoeg om het avondmaal rond te dienen. Een van de broeders in de wijk heeft een speciale houder op zijn rolstoel gemon-teerd. Leden van zijn Aïronische-priester-schapsquorum leggen het brood en water op zijn houder.

Hij rijdt naar de voorste bank, waar een lid de schaal pakt om van het avond-maal te nemen. Zijn in die heilige handel-ing de werken van God niet openbaar gemaakt?

Ik zie Cameron, mijn zus, en anderen van wie ik weet dat ze geestelijk of licha-melijk gehandicapt zijn. Anderen dragen hen; anderen zijn hun armen, benen, ver-stand. Ik zie diezelfde gehandicapte perso-nen geschenken van liefde en hoop geven.

Voor en door hen zie ik de werken van God openbaar gemaakt.

Ik voelde me slap en ging op bed zitten. Waarom kwamen al die gedach-ten bij me op? Ik was in verwachting. Misschien zou het kind gehandicapt zijn. Ik knielden en bad. Ik kreeg geen specifiek gevoel over het kind. Wat mijn indrukken ook betekenden, ze hadden iets met de plaat van Jezus en de blinde te maken. Dus hing ik die plaat op de plek die ik voor Moroni bestemd had. Ik keek er vaak naar, en deed dan alsof ik de blindgeborene was.

Ik kan niks zien. Dan hoor ik vrede-schenkende woorden. Zonde is niet de oor-zaak van mijn blindheid. Ik kan niet zien, maar wel horen. Hij spuugt op de grond en maakt slijk. Hij zalft mijn ogen. 'Ga je wassen in het badwater Siloam', zegt Hij. Ik doe wat Hij zegt. Als ik terugkom, kan ik zien.

De mensen vragen hoe dat gebeurd is. Ik vertel ze dat een man die Jezus heette slijk maakte en mijn ogen zalfde en me zei me te wassen in het badwater Siloam. Ik ging me wassen, en toen kon ik weer zien. Ze vra-gen: 'Waar is Hij?' Ik weet het niet. Ik heb Hem niet gezien (zie Johannes 9:1-12).

Ik had complicaties tijdens de zwangerschap, en de arts schreef vol-legde bedrust voor. Twee weken voor ik was uitgerekend, kreeg ik een gezonde jongen.

Die aprilmaand toen Dennis op huisonderwijs kwam, nam hij Cameron mee. Ze lieten de rolstoel buiten staan. Dennis 'liep' met Cameron in hun

'loopomarming' naar binnen: Came-rons voeten op de zijne en zijn armen rond Camerons borst. Dennis liet ons een video zien die hij van Cameron had gemaakt. Op die video vertelde Cameron over zijn problemen en suc-cessen. Hij gaf z'n getuigenis; hij sprak over het hiernamaals.

Ik ging even de kamer uit, en toen ik terugkwam zag ik dat Cameron een beetje wegzakte in de hoek van de bank. Hij leek op de een of andere ma-nier zwakker.

Dennis tilde Cameron op en liep naar de deur. Toen ze in de opening even stilhielden en Cameron daar in de armen van z'n vader hing, wees ik naar de plaat van de blind geboren man en legde Cameron uit dat die plaat mij aan hem deed denken. Ik zie hem dat de werken van God in zijn leven open-baar gemaakt werden.

'Da's niet gek, hè, Cam?' zei Dennis, en toen gingen ze. Ik keek naar m'n gezonde baby, en toen weer naar de plaat. Ineens besepte ik dat het eigenlijk helemaal mijn plaat niet was. Ik was bijna achter te aan gerend om de plaat alsnog te geven, maar besloot om die bij hun volgende bezoek te geven.

Ik wilde toen het verhaal van de blindgeborene lezen zoals dat in het evangelie van Johannes, hoofd-stuk 9 staat.

Hij werd bij de Farizeeën gebracht. Die vroegen hem hoe hij weer kon zien, en hij vertelde hun over het slijk, het wassen, het zien. Ze geloofden hem niet. Ze riepen zijn

ouders. Was hun zoon echt blind geboren? Welke verklaring hadden zij hiervoor? Zijn ouders waren bang, want iemand die Christus beleed werd de synagoge uitgezet.

'Hij heeft zijn leeftijd,' zeiden zijn ouders, 'vraagt het hemzelf.'

Weer riepen ze de man. 'Deze mens', zeiden ze van Jezus, de enige zondeloze, is 'een zondaar'.

'Of hij een zondaar is, weet ik niet', zei de blindgeborene, 'één ding weet ik, dat ik, die blind was, nu zien kan.'

Ze vroegen hem weer hoe hij genezen was. Hij antwoordde hun: 'Ik heb het u al gezegd, en gij hebt er niet naar gehoord.' Ze beschimpten hem en wierpen hem uit.

Toen Jezus dat hoorde en hem aantrof, vroeg Hij de man of hij in de Zoon van God geloofde. De blindgeborene, die de Heer voor het eerst zag, vroeg: 'Wie is Hij, Here, dat ik in Hem moge geloven?'

Jezus antwoordde: 'Gij hebt Hem niet

slechts gezien, maar die met u spreekt, die is het.'

'Ik geloof, Here', antwoordde de blindgeborene. En hij aanbad Jezus (zie Johannes 9:13-38).

Een paar weken later werd ik gebeld. Het was Camerons moeder, Joyce. Ze was jongevrouwenpresidente; mijn man, Van, was jongemannenpresident. Ze liet vaak een boodschap voor hem bij me achter.

In ons gesprek vertelde ze dat ze de laatste voorbereidingen voor Camerons operatie aan het treffen was. Camerons operatie? Ik dacht even na. O ja, iets aan zijn heupen. Het gesprek werd afgesloten en ik legde neer.

Ineens voelde ik het duidelijk: Cameron zou overlijden.

Ik voelde me misselijk en zwak. Ik ging naar m'n slaapkamer om te bidden. Was er iets wat ik kon doen? Na mijn gebed kwam er rust over me.

Cameron werd geopereerd. Joyce belde en zei dat alles goed was gegaan. Toch hoorde ik iets aan haar stem. Alles lijkt in orde, zei ze.

De volgende ochtend, toen ik de dag probeerde in te delen, ging de telefoon. Het was Jamie, lid van het ZHV-presidium.

'Hoe gaat het?' vroeg ik beleefd?

'Niet zo goed', was het antwoord en ze begon te huilen. 'Cameron is vannacht overleden.'

Ik ging zitten.

'Ik wilde het je even vertellen.'

'Dank je voor je telefoontje, Jamie', zei ik. 'Je zal waarschijnlijk nooit weten hoeveel dit voor me betekent.' Ik legde de hoorn neer en haalde de plaat van Jezus die de blindgeborene geneest van de muur. Ik pakte de plaat in, terwijl mijn gedachten uitgingen naar een edelmoedige God die het antwoord op gebeden voorbereidt nog voor die zijn uitgesproken. Ik schreef de ouders van Cameron een brief in de hoop hen te troosten, en bevestigde die aan mijn geschenk.

De plaat van het wonder waarbij Jezus de blindgeborene geneest hangt nu bij de rechtmatige eigenaars thuis, en elke dag loop ik langs de plaat van de biddende Moroni. Ik heb nu nog meer waardering voor deze grote profeet. Ook hij begreep blindheid en zien: 'Betwist het echter niet, omdat gij het niet ziet' (Ether 12:6). Zijn getuigenis schenkt hoop aan de lijdenden.

O Heer, zelf onze ogen met slijk.

Laat ons wassen in het water des geloofs,

Dat wij er ziende vandaan mogen komen. □

HET PRIESTE

De visie van

Eddie Gene Gonzales jr.

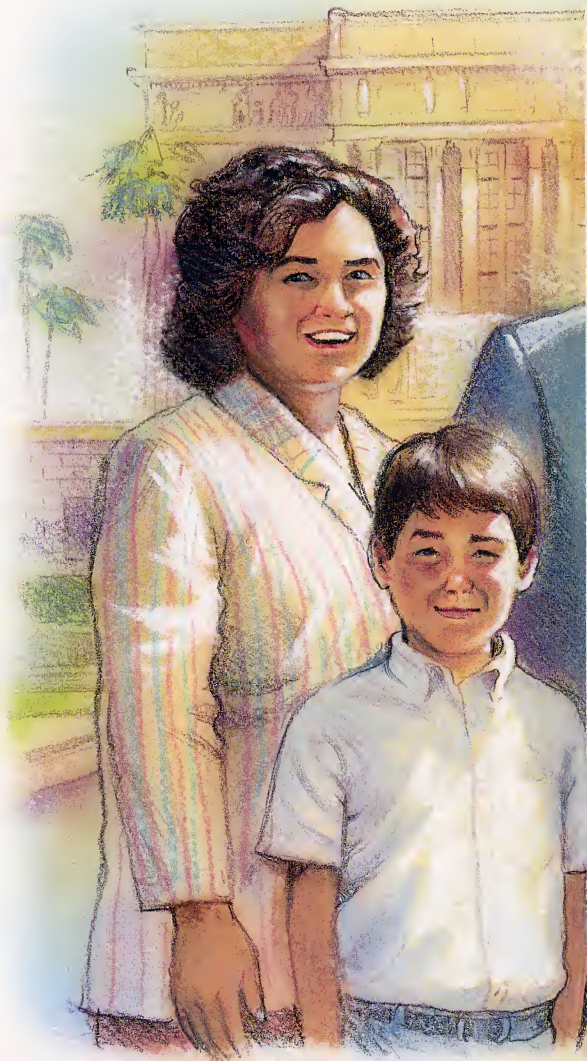

Ik wil graag uitleggen wat het priesterschap eren voor mij betekent. In dit opzicht lijkt ik op veel andere jongemannen in de kerk

die zich erop voorbereiden om eens waardig te zijn de tempel te betreden en een zending te vervullen.

Ik woon met mijn ouders, mijn broer Stephen, mijn grootvader Juan en mijn overgrootmoeder Maria in Tucson (Arizona). Wij behoren tot de wijk Sonora in de ring Tucson (Arizona). Ik ben vaak in de gelegenheid geweest om mijn roepingen in de Aäronische priesterschap groot te maken. Ik heb geholpen bij het opknappen van de tuin van oudere mensen en anderen die zelf niet in staat zijn om hun huis te onderhouden. Ik heb ook geholpen de begraafplaats en het sportveld van de kerk schoon te houden. Maar door een ervaring die ik heb opgedaan toen ik mijn familie hielp, heb ik pas echt geleerd wat het betekent om het priesterschap te eren.

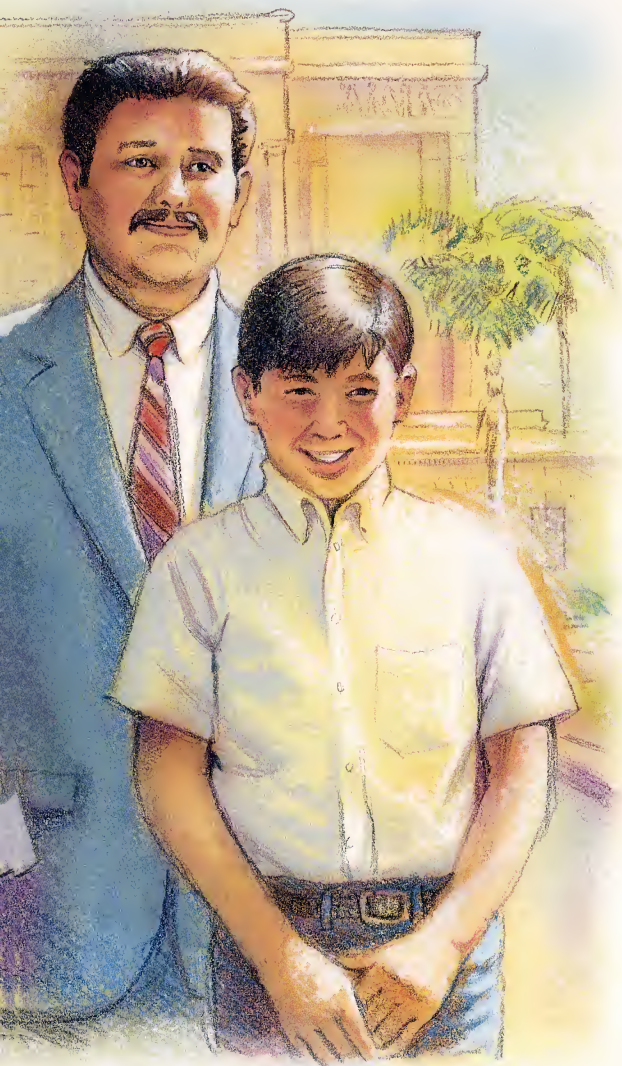
Op een keer in de zomer brachten mijn oom en tante mijn vier jonge neefjes en nichtjes te logeren bij mijn ouders. Mijn ouders vroegen mij meestal om op te passen. Die maanden waren voor mij een interessante ervaring. Ik leerde luiers verschonen, de middagmaaltijd klaarmaken en manieren bedenken om er voor te zorgen dat mijn kleine neefjes en nichtjes niet in de problemen kwamen. De eerste paar dagen waren moeilijk voor ons alle-

ILLUSTRATOR: SCOTT M. SNOW

RIJSCHAP EREN

een jongeman

maal, maar tegen het eind van de zomer hadden we er allemaal plezier in en ging alles goed. Ik kreeg waardering voor hetgeen ouders hun kinderen moeten leren en tegen het eind van de zomer hield ik meer van mijn neefjes en nichtjes dan ooit daarvoor.

Ik leerde dat een van de belangrijkste manieren waarop ik mijn priesterschap kan eren is door de geboden van de Heer te gehoorzamen en mijn ouders te eren. Een spreker zei eens: 'Als we liefhebben, gehoorzamen we, want de Heer heeft gezegd: "Wanneer gij Mij liefhebt, zult gij mijn geboden bewaren"'. Als ik gehoorzaam, weet ik dat ik een goed priesterschapsdrager ben. De leiding die ik van mijn Hemelse Vader krijg, is voor mijn bestwil. Hij weet wie ik ben en Hij heeft een plan voor mij en mijn zaligheid. Ik begrijp niet altijd waarom ik iets moet doen, maar ik weet dat er eeuwige redenen zijn om het toch te doen.

Het is ook wel voorgekomen dat mijn ouders me geen toestemming gaven om bepaalde plaatsen te bezoeken of bepaalde dingen te doen. Ik was niet altijd blij met hun beslissingen. Maar vaak kwam ik naderhand tot de

Eddie Gonzales zegt dat de verzegeling in de Arizona-tempel een van de allerfijnste gebeurtenissen in hun leven was. Zijn vader is twee jaar daarvoor gedoopt en zijn moeder is grotendeels door zijn toedoen weer actief geworden in de kerk.

conclusie dat hun beslissingen juist waren. Toen ik jonger was bijvoorbeeld, gingen een stel vrienden van mij naar een 'avond voor tieners' in een nachtclub en ik mocht niet mee van mijn ouders. Ik was overstuurd en had het gevoel dat mijn ouders me niet vertrouwden. Maar toen die negatieve gevoelens waren verdwenen, hebben we gesproken over de verleidingen om ons heen en dat mijn aanwezigheid in de nachtclub de deur zou kunnen openen naar grotere verleidingen. We spraken er ook over dat ik waardig moest zijn om het avondmaal rond te dienen en over het eren van mijn priesterschap. Ik hou van mijn Hemelse Vader en mijn ouders en ik weet dat liefde en gehoorzaamheid hand in hand gaan.

Ik ben mezelf erop aan het voorbereiden de tempelverordeningen te mogen ontvangen. Een van de manieren waarop ik dat doe, is door mezelf zedelijk rein te houden. In deze tijd is het een grote uitdaging om zedelijk rein te zijn en jezelf en anderen met respect te behandelen. Sommige mensen vinden dat het acceptabel is om seksueel actief te zijn als je niet getrouwd bent, maar de Heer heeft ons geleerd dat we alleen kunnen genieten van de zegeningen die Hij ons wil geven, als we ons aan hoge morele normen houden. Immoreel gedrag is volledig onaanvaardbaar voor de Heer en zijn kerk.

De brochure *Voor de kracht van de jeugd* geeft eenvoudige richtlijnen die ons laten zien hoe we een rechtschapen leven kunnen leiden, zodat we eenmaal de tempel kunnen betreden. Mijn bisschop heeft de jeugd van onze wijk aangespoord deze brochure altijd bij ons te dragen. Als hij ons vraagt

of we hem bij ons hebben en we kunnen hem niet laten zien dan zijn we hem een reep chocolade verschuldigd. Ik vind dat de brochure ons heeft geholpen op het 'enge en smalle pad' (2 Nephi 31:18) te blijven.

Ik ben al begonnen me op een voltijdzending voor te bereiden toen ik vijf was. Ik herinner me dat ik naar de kerk ging met mijn grootouders omdat mijn moeder minder-actief en mijn vader geen lid was. Op een zondag kwam ik thuis en zei tegen mijn moeder: 'Volgende week zondag moet je met me mee gaan naar de kerk. Mijn vriend Juanito neemt zijn ouders ook mee en ik niet. Straks gaan mijn vriendjes nog denken dat ik geen vader en moeder heb.'

Toen was het zondag. Ik had er verder helemaal niet meer aan gedacht en mijn moeder was zeker niet van plan me eraan te herinneren. Toen ze me naar mijn grootouders bracht zodat die me mee konden nemen naar de kerk, verzon ze een of ander excuus en zei dat ze die zondag niet mee kon – misschien die week daarop. Ik wist dat ze dat alleen maar zei zodat ik haar er niet meer mee lastig zou vallen en ze dacht waarschijnlijk dat ik het zou vergeten. Maar toen het zaterdag was, wees ik haar erop dat ze met me mee moest naar de kerk. Samen kozen we een mooie jurk uit en we gingen die zondag naar de kerk. Sindsdien is ze iedere week met me meegegaan naar de kerk.

In de tussentijd hebben we veel vooruitgang gemaakt. Spoedig nadat mijn moeder weer actief was, richtten we ons op de bekering van mijn vader. Ik weet dat zendingen in het zendingsveld met zijn tweeën werken,

maar bij ons thuis werkten we met zijn drieën: mijn moeder, mijn broer Stephen en ik. Mijn vader maakte geen schijn van kans! We spraken er veel over welke liederen uit de kinderzangbundel we in de auto zouden gaan zingen, we herinnerden elkaar eraan een zegen voor het voedsel te vragen, gezinsgebed te houden en een goed voorbeeld te zijn. Mijn vader werd lid van de kerk en hij is nu heel actief. In maart 1987 werden we als gezin aan elkaar verzegeld in de Arizona-tempel. Het was een van de allerfijnste gebeurtenissen in ons leven. We doen heel erg ons best om een eeuwige familie te worden.

Behalve dat ik met mijn ouders bezig ben, weet ik dat ik me aan het woord van wijsheid moet houden, want een voltijdzending moet niet alleen zedelijk rein zijn maar ook lichamelijk in goede conditie. Ik moet de Schriften bestuderen en het seminarie volgen omdat het wel een bepaalde vaardigheid vereist om de zendingenlessen en teksten uit je hoofd te leren en voorbereid te zijn om het evangelie te onderwijzen. Mijn ouders hebben me ook geleerd dat het belangrijk is om meerdere talen te leren spreken omdat 'een ieder de volheid van het evangelie in zijn eigen tong (...) zal horen' (Leer en Verbonden 90:11).

Ik denk dat mijn sterkste kant op zending zal zijn dat ik makkelijk vrienden maak en houd. Als je bevriend raakt met iemand is het veel makkelijker om hem of haar in het evangelie te onderwijzen. Ik weet dat ik mezelf geestelijk en lichamelijk moet voorbereiden door mijn Hemelse Vader en mijn ouders te gehoorzamen zodat de Geest mij voortdurend kan begeleiden. □

Het Quorum der Twaalf Apostelen

De volgende broeders zijn in de plechtige vergadering, tijdens de oecumenec conferentie van 1994, gekozen als lid van het Quorum der Twaalf Apostelen: *(zittend, vlnr)* president Boyd K. Packer, waarnemend president van het quorum, en de ouderlingen L. Tom Perry, David B. Haight, James E. Faust, Neal A. Maxwell, Russell M. Nelson, Dallin H. Oaks, W. Russell Ballard, Joseph B. Wirthlin, Richard G. Scott, Robert D. Hales en Jeffrey R. Holland. *(staand, vlnr)* president Boyd K. Packer, waarnemend president van het quorum, en de ouderlingen L. Tom Perry, David B. Haight, James E. Faust, Neal A. Maxwell, Russell M. Nelson, Dallin H. Oaks, W. Russell Ballard, Joseph B. Wirthlin, Richard G. Scott, Robert D. Hales en Jeffrey R. Holland. *(staand, vlnr)* president Boyd K. Packer, waarnemend president van het quorum, en de ouderlingen L. Tom Perry, David B. Haight, James E. Faust, Neal A. Maxwell, Russell M. Nelson, Dallin H. Oaks, W. Russell Ballard, Joseph B. Wirthlin, Richard G. Scott, Robert D. Hales en Jeffrey R. Holland.

Vriendinnen Lara Fontaine en Kay Wilson (*links*), Alison Caballero, die een kangoeroe voert, en slagman David Gibson (*vooromslag, rechts*), zijn typische jonge leden van de kerk in het uitgestrekte Australië. Sterk in het geloof, getuigen zij dat het herstelde evangelie waar is. Zie 'Die ontzagwekkende Australiërs', blz. 34.